

385

آغاز علم حڪومت.

علم ڪيميا

ترجمو ڪيل

ڪوڙيميل چندنمل ڪلهڙائي

سنڌي ٽرانسليٽر ايدوڪيشنل ڊيپارٽمينٽ جو

پروفيسر راسڪو صاحب جي ڪتاب تان.

Gul Hayat Institute

ڪراچي :

گورنمينٽ سينٽرل بڪ ڊپو.

سنه ۱۸۹۲

سڀ حق ۽ واسطا نامو.

ڪراچي :
مرڪنٽائيل پريس ۾ ڇپيو.

Gul Hayat Institute

پڻوڙي،

پڻوڙي ۱
۱

منڊ

باه.

- ۱ ۲ مومبتي ڀري ٿي تڏهن ڇاڻو ٿئي. ۳
 ۶ ڪاربانڪ ائسڊ ۽ پاڻي جڙي ٿو. ۶
 ۲ جڏهن مومبتي ڀري ٿي تڏهن ڪي به ناس نٿو ٿئي ۹
 ۱۲ تجربن ڪرڻ مان نتيجا ڪهڙا ٿا نڪرن. ۱۲
 ۱۶ جڏهن ڪيميائي ميلاپ ٿئي ٿو تڏهن گرمي معلوم ٿئي ٿي. ۱۶
 ۱۸ گرمي بابت پاڻ ڇا سکياسون. ۱۸

هوا.

- ۱۹ هوا بابت. ۳
 ۲۰ هوا ڇا آهي. ۳
 ۲۳ پاڻ ڌرم ڪٿون ٿا تڏهن ڇاڻو ٿئي. ۴
 ۲۹ هوا تي وڻسپٽي جو اثر. ۵
 ۳۱ وڻسپٽي جو اوڀڙ. ۳
 ۳۲ ساه وارن ۽ وڻسپٽي جو گڏ هوا تي اثر. ۳

پاڻي

۱۳	۶	پاڻي ڇا جو جزييل آهي.	۳۶
۱۵	۷	پاڻي مان هٽڻ روجن نڪري ٿو سگهي.	۴۰
۱۶	۷	هٽڻ روجن ڪئن ڪنو ڪري ٿو سگهجي.	۴۲
۱۷	۷	هٽڻ روجن ڪيڏن جوان ٻيون ريتي.	۴۴
۱۸	۷	هٽڻ روجن ٻري ٿو ۽ هوا کان هلاڪو آهي.	۴۷
۱۹	۷	جڏهن هٽڻ روجن ٻري ٿو تڏهن پاڻي جڙي ٿو.	۴۹
۲۰	۸	پاڻي جي بناوت.	۵۲
۲۱	۹	ڪاري ۽ مٺي پاڻي جي وچ ۾ تفاوت.	۶۰
۲۲	۷	لوط ۽ ڀرڪڻ جي تجويز.	۶۲
۲۳	۷	گهر ۽ قلمنجڻ.	۶۳
۲۴	۱۰	فينهن چڪيل پاڻي آهي.	۶۷
۲۵	۷	پاڻي ۾ آڻ رهيل مٽل ۽ گري ويلين وٽون.	۶۸
۲۶	۷	ساخت ۽ نرم پاڻي.	۷۰
۲۷	۷	پاڻي ساخت ڇا ڪري ٿو ٿئي.	۷۲
۲۸	۱۱	ڇاڪ جو ساخت پاڻي نرم ٿئي ٿو.	۷۳
۲۹	۷	نڊي جو پاڻي.	۷۶
۳۰	۷	شهرن جي مٿاڇري جو پاڻي.	۷۷
۳۱	۷	پاڻي گھسن کي ڳاري ٿو.	۷۸

۴

آذاتو تَتَو.

۳	۴۵	۱۷	آذاتو تَتَو - آکسیجن.	۳
۱۶	۴۶	۱۶	هٲڊروجن.	۳
۷	۴۷	۱۷	نائٲروجن ۽ نائٲرڪ ائسڊ. تيزآب، آکلي	۳
۱	۴۸	۱۸	۽ ڪارون ڇا آهن.	۳
	۴۸	۱۸	گنڊڻ ڪاربان.	۳
۴	۴۹	۱۸	لوڻ مان ڪلورائين نڪري ٿو سو ڪپڙي تان	۳
			رنگ لاهي ٿو.	۳
۸	۵۰	۱۹	گنڊڪ ۽ تنهن سان گڏيلوان وسٽون.	۳
۱	۵۱	۲۰	فاسفرس ۽ هنجڙا گڻ.	۳
۵	۵۲	۲۱	سليڪان، ڪاڇ ۽ مٽي.	۳

ڌرتي.

پڻو
۷۹پاڻو
۱۲

ڌرتي بابت.

چاڪ مان ڪاربانڪ ائسڊ گئس جي ڪيڊ جي

۸۲

ریت.

۸۵

آڪسيجن گئس جي ریت.

۱۳

۸۸

آڪسيجن سان ملي ڌاتو ٻڌا ٿين ٿا.

۱۴

۹۰

ڌاتن ۾ ٻيون معدني شيون.

۱۵

۹۳

ڪوئلا (معدني) ڇا آهن.

۱۶

ڪول گئس (ڪوئلن جو گئس) ڪئن ٿو ٺهي ۹۴

۱۷

۹۸

ڪوئلا ڪهڙن ڪمن ۾ ٿا اچن.

۱۸

ڪول گئس ۽ تنهنجي روشنائي ۱۰۰

۱۹

ڪوئلن جي ڪاٺين ۾ ٻاهه لڳڻ ڪري ڌڪاءُ

۲۰

۱۰۳

۽ ڊيوئي وارو سلامتي جو قانون.

۱۰۶

تتو ۽ گڏيل وستون.

۲۱

۱۰۷

گڏيلن وستن بابت.

۲۲

۱۰۹

تتون يا مفرد شين بابت.

۲۳

ڌاتو.

۱۳۶	لوہ، ھنمان فائدا ۽ سندس گُٺ.	۱۹
۱۴۲	اليومنيئر، مٽي جو ڌاتو.	۲۰
۱۴۳	ڪئلسيئر، چن جو ڌاتو.	۲۱
۱۴۶	مئگنيشيئر، اڀسر کار جو ڌاتو.	۲۰
۱۴۸	سوڊيئر، سوڊا کار ۽ ٽڪري لوط جو ڌاتو.	۲۱
۱۵۱	پوٽاسيئر، پوٽاش جو ڌاتو.	۲۱
۱۵۴	ڌامون ۽ ھن سان گڏيل ڌاتو.	۲۱
۱۵۶	جست ۽ ھنجا اُپيوگ.	۲۱
۱۵۷	قلعي بلو پائپ جي مدد سان ٿي ملي.	۲۱
۱۵۹	شيھو ۽ ھن سان گڏيل ڌاتو.	۲۱
۱۶۱	پارو.	۲۱
۱۶۲	رڀو ۽ ھنجا گُٺ.	۲۱
۱۶۴	سون، ۽ ھنجا اُپيوگ.	۲۱

نتيجا.

قلم پاڻو.

۶۶ ۲۲. مقرر اندازن ۾ ميلاپ.

۶۷ ۲۲. قنون جا ملائيندڙ وزن.

۶۸ ۲۲. ڀن پرماڻن ۾ ميلاپ.

۶۹ ۲۲. ڪيميائي مساوات جو مطلب.

اوزارن جا آپيگ ۽ تجربن بابت اشارا.

سوال.

Gul Hayat Institute

آغاز علم حڪمت.

علم ڪيميا (رسان وديا).

باه - هوا - پاڻي - ڌرتي.

۱. هنن چئن شين جي پاڻڪي چڱي پر خبر آهي:

علم حڪمت جي مدد سان انهن بابت ڄاڻو معلوم ٿئي

سو هاڻي ڏسبو.

هنن ڳالهين جو اڀياس سرشت وديا جي اڀياس جو

ڀاڱو آهي؛ سرشت يعني آس پاس جو جڳت ڏسڻ اچي ٿو

تنهن ۾ اهي شيون آهن، تنهنجي بابت واقفيت لھڻ، ۽

هننڪي جاچي ۽ آزمائڻي ڏسڻ جي جاءِ به جڳت آهي. سرشت

جي شين کي هٿ سان چڪاسڻ يا ٻئي ڪنهن ريت سان

انهنجي آزمائش وٺڻ کي تجربو چوندا؛ ۽ جڳت ۾ جيڪي

ٿئي ۽ هلي چلي پيو، تنهنجي بابت جيڪا پاڻڪي خبر

پوي ٿي سا ڇاچنا يا تجربي ڪرڻ سان ئي پوي. جڏهن باه
 پري ٿي تڏهن ڇاڻو ٿئي. باه کي ٻرڻ ۾ يا پوي کي وڌڻ ۾
 هوا ڪهڙي مدد ڪري ٿي، ۽ پاڻي ڇامان جڙيل آهي، ۽ ڌرتي
 جي اندران ڪئن طرحين طرحين شيون ڪوئي ڪڍجن ٿي؛
 انهن سڀني ڳالهين جي سڌ ڪيميا جي علم (رساين وديا)
 مان پوي ٿي. هاڻي انهن مزي جهڙين ڳالهين بابت پاڻ ڪجهه
 واقفيت وٺون؛ آغاز علم حڪومت ۾ ساخت، پٽڙي، ۽ گئس
 يعني واءُ روپي شي ڇا آهي تنهنجو ارڻ سمجهايو آهي.
ڌرتي جنهن تي پاڻ بيٺا آهيون سا ساخت شي آهي، پاڻي
جو ڌرتي تي پيو وهي سو پٽڙو آهي، ۽ هوا جا ڌرتي جي چوڦير
پکڙيل آهي سا گئس آهي. ڌرتي، پاڻي، ۽ هوا جي ڪن ۽ ٻن
 گڻن جي اوهانڪي خبر آهي؛ هاڻي انهن شين بابت اوهانڪي
 ڪي ڪجهه وڌيڪ سڪل گهرجي، ته اهي جڙيون ڇامان آهن،
 ۽ سندن ڌار ڌار ڀاڱا ڪئن مليل آهن. هوا، پاڻي ۽ مٽي
 جي بابت ويجهار ڪرڻ کان اڳي پوءِ باه بابت ٿا ويجهو
 ڪريون، ڇاڪاڻ جو ان بابت اوهانڪي گهڻي خبر نه آهي.

علم ڪيميا.

باه § ا.

۲. جڏهن ڏيو يا مومبتي ٻريٽي تڏهن ڇا ٿئي؟

جڏهن بتي ٻرندي ٿي وڃي تڏهن ميط ۽ وٽ آهستي آهستي
 گرم ٿينديون وڃن. ۽ نيٺ ميط ۽ وٽ سڀ ڪپيو وڃن.
 ميط ڪيڏي ويئي؟ سڀ ڏاڍي ٿي ويئي ڇا؟ سڄي ڏسڻ
 ته ائين ٿو اچي. پر ائين ته جيتوڻيڪ ڪناري ٿان ڇڏي کان
 پوءِ سمجهڻ تي ويندي ويندي گرم ٿيو وڃي. مگر پاڻڪي معلوم
 آهي ته جيتوڻيڪ ظاهر نٿو اچي. پر سندس هٿ ۾ شڪ
 ڪونهي. اهڙي طرح ڪندڙ جو ڳوڙهو جڏهن کير جي پيالي ۾
 وجهجي ٿو تڏهن پائنجي ٿو ته هو گرم ٿي ويو آهي. پر پاڻڪي
 پڪ آهي ته هو ڏاڍو ٿيو آهي. ڇاڪاڻ ته کير جو
 منو ٿي پيو آهي. هاڻي ويچار ڪرڻ ڪپي ته مومبتي جي
 ميط ڪيڏي ويئي؟ اها ڪنهن به صورت ۾ جهڙي آهي يا
 انساني آهي ڪانه تنهنجي ڇاڻا ڪرڻ ڪپي. جي ان
 ڳالهه جو چڱي طرح تجربو ڪيو ته نيٺ انجي پڪي خبر
 پئجي رهندي.

آغاز علم حڪمت.

تجربو ۱. - هڪڙي سوڙهي ڪچي واري شيشي جي ٻاٽلي ۾ موم بتي ڀريو؛ ٿورا منٽ ٻرڻ کان پوءِ پاڻي معلوم ٿيندو ته هنجي روشنائي جهڪي ٿيندي ويندي. ۽ ٿوري وقت کان پوءِ وسامي ويندي. هي پهرين ڳالهه جنهنجي پاڻي ڇاڻا ڪري آهي. تنهنڪان پوءِ پاڻي معلوم ڪرڻ ڪپي ته بتي ڇاڪاڻ ٿي اجهامي. هن ڳالهه جي معلوم ڪرڻ لاءِ پاڻي قسطن ڪپي ته هوا جا ٻاٽلي ۾ هتي سا اهڙي ساڳي آهي جهڙي بتي جي ٻرڻ کان اڳي هتي ڀاڪڻ. هي پاڻ ڪڻ ڇڻي سگهنداسون؟ جنهن ٻاٽلي ۾



هوا آهي. ۽ منجهس بتي نه ٻري آهي.

پهراڻ تنهن ۾ ٿو ته ڪجهه ڇن جو صاف (۱) پاڻي

وجهون. ۽ پوءِ وري جنهن ٻاٽلي ۾ پنهنجي

بتي ٻري هجي تنهن وجهون. هڪدم

شڪل

تفاوت معلوم ٿيندو! پهرين ۽ ٻاٽلي ۾ ڇن جو پاڻي صاف

(۱) ڇن جو پاڻي هٿن جوڙيندا آهن: ڇن جو تازو ٽڪر پاڻي ۾ وجهندا آهن. ۽ ٿوري وقت کان پوءِ هنڪي ڇاڇوليون ٿيندا آهن ۽ پوءِ پاڻي وري اُٿرائيندا آهن ته اهو ٿيو صاف ڇن جو پاڻي.

علم ڪيميا.

رهندو، ۽ پيءُ ۾ يڪدم ڪير وانگيان ڏسڻ ايندو. هن مان معلوم ٿيندو ته بتيءَ جي ڀرڻ ڪري هوا ڪنهن طرح بدلاجي پئي آهي. هيءُ ڪير جهڙي اڇاڻ چاڪ (ڪڙو) ڪري آهي، نه ڪنهن پيءُ شي ڪري ۽ ڪڙو چن ۽ ڪاربانڪ ائسڊ مان جڙيٿو. ڪاربانڪ ائسڊ عام هوا وانگر بي رنگ اڌرش گئس آهي جو ڏسڻ نٿو اچي، پر جو پاڻ ڏسون ٿا ته چن جي پاڻيءَ کي ڪير وانگيان اڇو ڪيو ڇڏي، ۽ ڀرندڙ بتيءَ کي وسايون ڇڏي. ميسر جو ڪجهه ڀاڱو ڀرڻ ڪري مٿاڇي هي ڪاربانڪ ائسڊ گئس ٿيو پوي؛ يعني هن اڌرش گئس ۾ ڀريل ميسر جو ڪاربان يا ڪوئلو وري ڏسڻ اچي ٿو. ۽ هن ڪاربان جو ڪجهه اڻ سڙيل ڀاڱو ڏونهون يا ڪاراط ٿي مٿي ويندو اوهان کي نظر ايندو، ۽ جي اوهين اڇو ڪاغذ جو پنون بتيءَ جي لات تي جلد رکي کڻي وٺندو اهڙي طرح جو باه نه لڳيس، ته توهين ڏسندو ته ڪاراط يا ڪاربان جو مٿس گول داغ ٿي بيهندو.

آغاز علم حڪمت.

ڪاربانڪائسڊ گئس کان سواءِ ٻي به هڪڙي

شي آهي جا بتيءَ جي ڀرڻ ڪري جڙپڻي، اها شي پاڻي آهي.

اوهانڪي شايد هن ڳالهه کان عجب لڳندو ته ڪوسيءَ جي

۾ پاڻي ٺهي ٿو. پر هڪڙي سادي تجربي مان اوهانڪي معلوم

ٿيندو ته سچ ائين آهي. جي پاڻي چيري مان نڪرندو،

ته گرم ٻاٽ جي صورت ۾ هوندو، جا اوهين ڏسي ڪين

سگهندو، ڇاڪاڻ جو اها شي جا پاڻ گرم ڇاءِ داني مان

نڪرندي ڏسڻ، جنهنڪي اڪثر ٻاٽ چئونٿا، سا ٻاٽ نه آهي

پر سٺان پاڻي جا ٿيپا آهن. جي اوهان وٽ شيشي جي

ڇاءِ داني هوندي، اوهين هنر نظر ڪندو، ته اوهانڪي پاڻي

جي مٿان ڪي ڪين ڏسڻ ايندو، ڇاڪاڻ ته ٻاٽ

ڪاربانڪائسڊ ۽ عام هوا وانگر ادرش گئس آهي.

جهڙي طرح ڇاءِ داني مان نڪتل ٻاٽ ٿري پاڻي جا قطر

ٻوڙي، اهڙي طرح ڪوسيءَ هوا جا ٻرندڙ چيري مان

ٿئي، تنهن ٻاٽ آهي، ته ٺرڻ ڪري منڇر

جا ٿيپا ٿيو پون.

علم ڪيميا

تجربو ۲۔ - پرندڙ بتي مان ٻاڻ نڪري ٿي يا نه، تنهنجي

معلوم ڪرڻ واسطي اسان کي جيڪي ڪرڻو آهي، سو هي ته

چيري جي لائڊ جي مٿان هڪڙو تڏو



سڪل ۽ صاف ٿيل گلاس. يا شيشي جو

پيالو آبتو ڪري جهليون. جهلڻ سان

نوهين ڏسندو، ته اهو صاف گلاس هڪدم

شڪل ۲۔

نونهائجو پوي، ۽ جي اوهين خبرداري سان

لذجهس نظر ڪندو، ته سٺان پاڻي جا ڦڙا ڏسندو، جيڪي

هو گلاس اندران گهمائجو پوي. جي ڪجهه وقت تاءِ ائين

ڪبو ۽ اهڙي رت ڪبي ته هو گلاس ائين سرد رهي، ته

هڪڙي مومبتي جي ٻري پوري ٿي وڃي جيتري ويڙهه

شراب جي ننڍي فنجان جيترو پاڻي گڏ ڪري سگهيو،

۽ پاڻي جو ائين پيدا ٿيندو سو ٻئي صاف ۽ چڱي پاڻي جهڙو

ٿيندو، فرق فقط هيٺو ٿيندو جو هن مان ٿورو ڊونهي جهڙو

سواد ايندو.

آغاز علم حسنت.

مومر بتي جي ڀرڻ بابت جيڪي پاڻڪي معلوم ٿيو آهي تنهنجي وٽو ته وري يادگيري ڪريون: ڇاڪاڻ ته اها ڳالهه تمام ضرورائتي آهي ته هيٺين ٻن ڳالهين بابت چئي سگهجي ٿو. واقفيت پرايون: -

(۱) تجربي ڪرڻ مان ڪهڙي ڳالهه ثابت ڪرڻ جو مطلب آهي، (۲) تجربن مان پاڻڪي ڇا سگهو آهي. پاڻڪي معلوم ڪرڻو آهي ته بتيءَ جي ڀرڻ وقت ڇا ٿئي ٿي. هن بابت هي خبر پئي اٿون: اهو ته هوا مان ڀريل ٻاٽليءَ ۾ بتي ڀاري ته جلد وسامي ويندي.

۱. - ته مومر بتيءَ جي جلي وڃڻ کان پوءِ ٻاٽليءَ ۾ هڪڙي بي رنگ ادرش گئس جنهنڪي ڪاربانڪ ائسڊ گئس چوندا سو جڙيئون.

۲. - ته ڪاربانڪ ائسڊ گئس ڪاربان يا دونهن ۾ ميسر ۾ آهي جنهن مان جڙيئون.

۳. - ته جڏهن مومر بتي ڀري ٿي، تڏهن پاڻڪي ۾ جڙيئون.

۹. علم ڪيميا.

ٺهڻڪري پاڻڪي هي خبر پئي آهي ته موربتي جي
 سيط ناس يا چٽ ٿي ڪين ويٺي آهي. پر رڳو سديس
شڪل بدلي آهي ۽ ڦري ڪاربانڊ ائسڊ ۽ پاڻي ٿي پئي آهي.
 من قسري ساري ڦيرڦار ڪي ڪيميائي ڦيرڦار چونٿا. ڪو
 ماڻهو اڳي نه چئي سگهي ها ته ميط مان ڦري بلڪل ٻي طرح
 جون ٻه شيون ٿينديون: خبرداري سان اهڙين آزمائشن
 ڪرڻ ڪريئي آهي جو پاڻڪي خبر پوي ٿي ته اهڙين حالتن ۾
 ڇا ٿو ٿئي: انهي ڪري ڪيميائي علم (رساين وديا) کي

تجربي جو علم ڪري چونٿا.

Gul Hayat Institute

ٻا ۲.

۲. جذهن موربتي پري ٿي تڏهن ڪا به شي ناس

يا چٽ ٿي نه ٿي وڃي. بتي جي مٿئين تجربتي قسط سان

آغاز علم حڪومت.

پاڻ پڪڙڻ هن سوال جو جواب ڏيئي سگهون ٿا، ته ٻار
 ٻار جي ٿي ٿيندڙا. آگر ڪيڏي ٿا وڃن؟ هو ڪاربانڊ
 ائسڊ گئس ٿي بخاري مان ٻاهر نڪري ٿا وڃن. پاڻ سڄي
 ڏينهن آگر ميڙي ڀڳ ڪري ٿا رڪون، ۽ ورندي صبح ۾
 ڪوڏري لپي جيتري مس منجهائن رک نڪري ٿي -
 باقي سڀ آگر جليو وڃن. پر هي پورو جواب نه آهي. پاڻ ڪي
 اڃا هي ڳالهه معلوم ڪري آهي ته ميٽ يا آگرڻ جو ڪاربان
 جڏهن جليو وڃي ۽ بخاري مان ڪاربانڪ ائسڊ گئس ٿي

ٻاهر اُڏاميو وڃي تڏهن هنڪي ڇاڻو ٿئي.

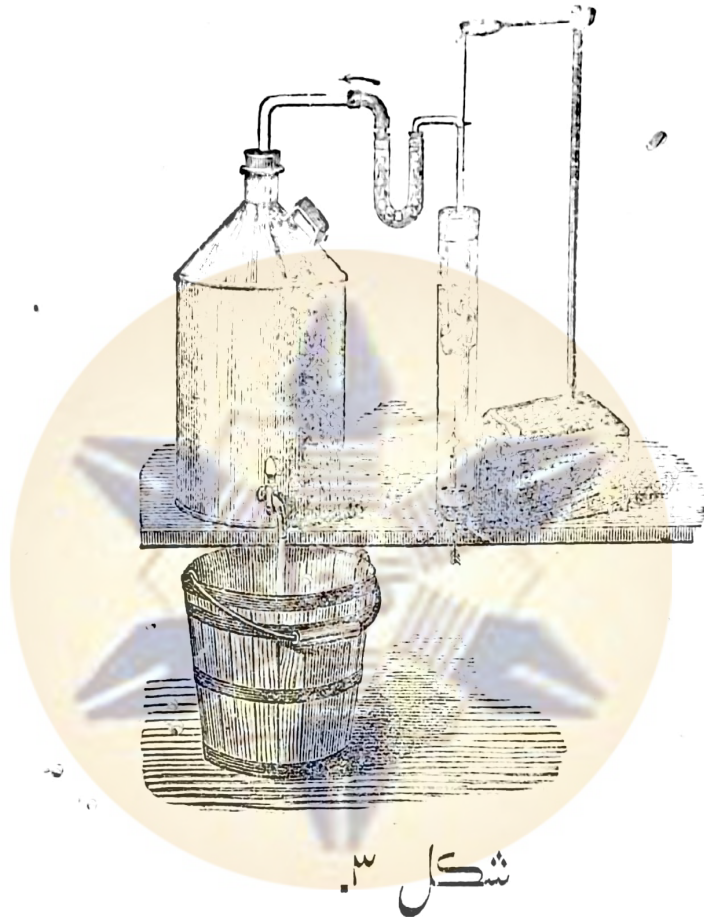
تجربو ۳. - هن لاءِ پاڻ ڪي ٻيو تجربو ڪرڻ کپي.

هيٺ ڏنل شڪل ۾ ڏکڙي شيشي جي نلي آهي، جنهنڪي

ٿري ۾ ٻوڇ آهي، جنهن ۾ سوراخ ڪيل آهن، هن

سوراخن مان ڏکڙي ۾ اسان ٻئي جو ٻرندڙ ٽڪر لنگهائي

ٿو آهي. انگريزي جهڙي يعني هن ۾ لا شکل جي نلڪي ۾



شڪل ۳.

اسان هڪڙي اڇي شي ڪاسٽڪ سوڊا نالي جا ٽڪر وڌا آهن. هاڻي هن نلڪي کي، بتي ۽ ڪاسٽڪ سوڊا سميت، ڊاڪٽرن جي ڪم جي عام سادگي جي هڪ پاسي سان ٽنگيون ٿا. ۽ ٻئي پاسي وزن وجهون ٿا، جيسين هو نلڪي ٿري برابر سٽين ٿي بيهي ٿي. تهاڻو هن نلڪي جي منهن کي، ربر جي نلڪي ٽڪر سان، پاڻي سان ڀريل لوهي دٻي جي منهن سان گڏيون ٿا.

آغاز علم ۾ گهٽ.

جنهن دٻي جي منهن ۾ سوراخ ٿيل ٻوڇ آهي جنهن مان ورد
هن نلي جو منهن اندر جاري رهي ٿو، ۽ هيٺ پيپ رکيا
اٿس، جنهن ۾ پاڻي وهي وڃي ٿو پوي. هاڻ جڏهن اسين
پاڻي کي ڇڏيون ٿا ته پلي جلد وهي وڃي هن ڏول ۾ پوي
تڏهن ٻوڇ جي سوراخن مان هوا لنگهي نلي ۾ وڃي پوي.
جا جاء پاڻي خالي ٿو ڪري سا وڃي پري، جئن ڪ تير جا گوشت
جي ان شڪل ۾ نڪتل آهن سي ڏيکارين ٿا. تنهن کان پوءِ
اسين بتي ٻاريون ٿا، ۽ يڪدم کيس ۽ ٻوڇ کي وري اتي
ٻهاريون ٿا، ۽ هو ۾ ٻرڻ ڏيون ٿا. ٿورا منٽ بتي جي ڀرڻ کان پوءِ
اسين پاڻي کي وهڻ کان بنديون ٿا، ته اوهين ڏسندو ته بتي
وسامي ويندي، ۽ پوءِ جي اوهين ساهمي ڏي ڏسندو ته
معلوم ٿيندو ته سندس ٻئي پاسا برابر نه آهن. پر عجب
جهڙي هي ڳالهه ڏسڻ ايندي ته جنهن نلي ۾ بتي ٻاري اٿون،
سا اڳي کان گهري ٿي پئي آهي. اگرچ موم بتي جو ڪجهه ڀاڱو
جلي گرم ٿي ويو آهي. هي ڳالهه آهي جا تجربو مان ڀاڱي
معلوم ٿي ٿئي. پاڻ کي آزمائش سان ڪوشش ڪري معلوم

ڪرڻ ڪهڙي ته بتيءَ ۾ ڪان پوءِ ڇاڪاڻ اڳئين کان به ڳري
 ٿيو پوي. پهرين بتيءَ کان مٿي جا ڌنڪي هن ٻا شڪل جي
 ٺلي آهي، تنهن ۾ اسين ڪاسٽڪ سوڊا جا ٽڪر وجهيون ٿا،
 انهي لاءِ ته ۾ ادرش گئس - ڪاربانڪ ائسڊ ۽ پاڻي، جنهي
 پاڻي خبر آهي ته بتيءَ جي ۾ ڪرڻ ٿئي، تنهن ٺلي مان
 نڪري وڃڻ کان روڪيون. انهي ڪري ڪاسٽڪ سوڊا
 هنن کي سوڳهو جهلي ڇڏيندو جيڪي طرح مڇي چار ۾ ڦاسي
 پوندي آهي. انهي طرح انهن گئسن کي قابو ڪرڻ ڪري
 پاڻي معلوم ٿيندو ته اهي اصلوڪي بتيءَ جي ٽڪر کان
 جو پري ويو آهي، ڳرا آهن. هي ڳالهه ڪئن سمجهائي سگهجي؟
 هنن سمجهائي، ائين پائنجي ته ڪا وزن دار شي بتيءَ جي
 ڪنهن شي سان گڏجي پئي آهي، يا هن سان گڏجي به
 گئس جوڙيا اٿس. هي خيالي ڳالهه آزمائش سان سچي
 معلوم ٿئي ٿي، ۽ اها ٻي شي به هڪڙو ٻي رنگ گئس آهي،
 جنهن کي آڪسيجن گئس چون ٿا، جن گئسن مان هوا جڙيل
 آهي تنهن مان اهو به هڪڙو آهي. هاڻي پاڻي وڌيڪ ڇتو

آغاز علم حڪومت.

۱۴

سمجھڻ ۾ ايندو ته جڏهن بتي پري ٿي تڏهن ڇاڻو ٿئي
بتي جي ڀرڻ ۾ انهيءَ ميٽ يا اگر جو، هوا ۾ جو آڪسيجن آهي
تنهن سان، ڪيميائي ميلاپ يعني رسائين سنڃوڻ ٿيو وڃي.
انهي ميلاپ يعني سنڃوڻ جي ڪري ڪاربانڪ ائسڊ ۽
ٻاڻ جڙن ٿا. اهي گئس وزن ۾ سٺيل ميٽ يا اگر کان وڌيڪ
ڳورا آهن، ڇاڪاڻ جو منجھن ڪا به شي به پئي آهي،
يعني آڪسيجن هوا مان اچي منجھن گڏيو آهي. جي
اسين هوا کي ٿوريون ها، ته معلوم ٿئي هون ها ته ساڳيو اوترو
وزن هوا مان گهٽ ٿيل آهي، جيترو سٺيل ميٽ يا اگر ۾ وڌيڪ
ٿيو آهي، يعني آڪسيجن جي تور جيترو وزن.

Gul Hayat پاڻ ڇا سکياسون Institute

مومبتيءَ جي ڀرڻ بابت پاڻ به ضروري ڳالهه سگهي
آهن، (۱) ته سچ پچ ڪا به شي گهر نٿي ٿئي نڪي ناس ٿي
رجي ٿي؛ (۲) ته مومبتيءَ جا جزا هوا واري آڪسيجن سان
ڪيميائي طرح گڏجو وڃن ٿا.

۱۵ علم ڪيميا.

هنن سھنجن ٽن تجربن ڪرڻ سان، ۴. جيڪي
انهن مان سڪاڃي ٿو، تنهنجي معلوم ڪرڻ جي ڪوشش
سان، پاڻڪي باءِ بابت ايتري خبر پئجي آهي جيئن اڳئين
سمي جي ماڻهنڪي بالڪل نه هئي، هاڻ تڏهن اوهانڪي
تجربن ڪرڻ جو قدر معلوم ٿيو آهي؛ ۽ جڏهن اوهين آغاز
علم طبعي (قلم ۲۸ ۽ ۷۵) پڙهندو، تڏهن گرمي جي مزاج جي
توهانڪي انهن کان به وڌيڪ خبر پوندي.

وڌو اڃا اڳيرو هلون، سڀ تجربا جي هن ڪتاب ۾
ڏنل آهن، يا جي اوهين پاڻ ڪندو، تن سڀني مان اهائي
حقيقت هميشه معلوم ٿيندي ته ڪاڻي به شي سڄ پڄ
ناس ٿي ٿئي وڃي. پاڻ نه ڪا شي سڄ پڄ ناس ڪري
سگھون ٿا، نه پيدا ڪري سگھون ٿا.

ٻي ڳالهه جا اوهانڪي بڻي جي ٻرڻ مان معلوم ٿي آهي،
سابه ٻين حالتن ۾ برابر آهي، يعني جتي ڪٿي ڪيميائي
ميلاپ ٿئي ٿو اتي گرمي ٿيڻ جي پڪ آهي، ۽ جڏهن اهو
ميلاپ جلد ٿئي ٿو تڏهن پاڻڪي پٺي ۽ باءِ ڏسڻ اچي ٿي.

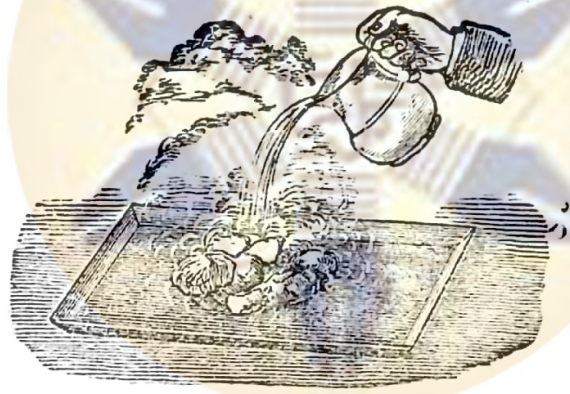
آغاز علم حڪمت. 19

۱. جڏهن ڪيميائي ميلاپ ٿئي ٿو تڏهن گرمي

لڳي ٿي.

هن بابت وڌو ۾ تجربا ڪريون.

تجربو ۲. - ڇن جو ڳوڙهو ڪٽي هڪڙي لوهجي
رڪابي تي رکو. ۽ مٿس ٿڌو پاڻي وجهو. ته توهان کي جلد



شڪل ۲.

معلوم ٿيندو ته پاڻي ۽ ڇن ٻئي گرم ٿيل لڳن ٿا. ۽ پاڻي تيل

ڇن تي سوسٽ پيوڪري جيسي ڪ هو ٽهڪڻ لڳي ٿو ۽

منجهانئس پاڻ جو دونهون اُٿي ٿو.

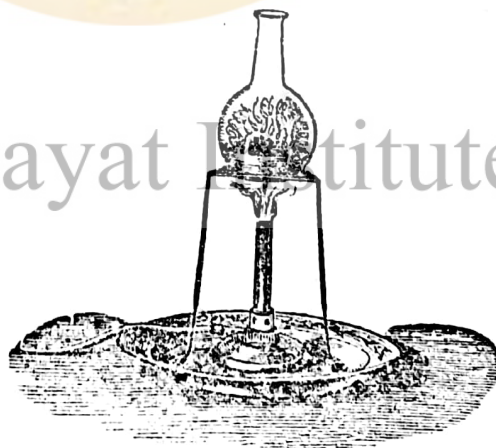
ڇن هن رڪابي تي سنهين خشڪ سفيد پوري وانگر

ڏسڻ ايندو جنهن کي سيڙهي چوندا آهن. اسان فقط هي

ڪم ڪيو آهي جو رازا گچ جوڙڻ لاءِ روز پيا ڪن. پاڻ ڇن

علم ڪيميا.

اڀو آهي. پر هي گرمي ۽ پاڻ ڇاڪاڻ ٿي اٿي؟ هن سبب
ڪري اٿي ٿي جو پاڻي ۽ ڇن جو پاڻي ڪيمياڻي ميلاپ
ٿئي ٿو. ۽ انهي ميلاپ مان سڀڙهي ٿئي ٿي.
تاجرو ه. - ڪاڇ جي هڪڙي ننڍي شيشي ۾ ٿورو
گندڪ جو پيلو پوري جهڙو آڻو وجهو. ۽ انهي جي مٿان
ٿامي جا چمڪندڙ ٽڪري يا ٿورو وجهو. پوءِ اها شيشي لوه جي
چاهڙ تي رکي. ۽ گئس جي بتي جي لائ تي ڪوسو ڪريوس.
ته گندڪ ڪڙهي. بتي کي ڪنهن عام رڪاب تي رکي. ته



شڪل ه.

جي اتفاق شيشي ڀاڄي پوي. ته گندڪ زهرن نه ٿئي.
هاڻ ٿورو ڇاڻو ٿئي. پهرين پيلو گندڪ پگهري ٿو. دو رنگ هر.

آغاز علم حڪمت.

وڃي ڪارو ٿيندو، ۽ نيٺ ٽهڪي ٿو. هاڻ ٽهڪندڙ گندڪ
 ٺاهي جي ڀوري سان لڳي ٿو، جڏهن پاڻڪي ڏسڻ اچي ته
 پورو پهرين ٽپي ڳاڙهو ٿيو آهي، ۽ گهري ڳاڙهي رنگ جي
 روشنائي سان چمڪي ٿو، ۽ پوءِ پگهريو شيشي جي تري ۾ ڪري
 ٿو پڙي، تڏهن بتي کڻي ڇڏ ڪپي.

جڏهن شيشي تري ٿي، تڏهن هنڪي ڀڄون ٿا ۽ ڏسون ٿا
 ته مناجيس نڪو پيلو گندڪ آهي، ۽ نڪو چمڪندڙ ٺامون،
 پر سندس تري ۾ رڳي هڪڙي ڪاري شي پيئي آهي. اها
 ڪهڙي شي آهي؟ اها هڪڙي ڪيميائي مرڪب شي آهي،
 جا ٻن جدا جدا شين مان جڙي آهي، يعني ٺاهي ۽ گندڪ
 مان؛ ٺاهي جو گندڪ سان ڪيميائي ميلاپ ٿيو آهي،
 ۽ جڏهن هو ٻئي پاڻ ۾ گڏيا، تڏهن گرمي نڪتي، يا ٺاهي کي
باه لڳي ۽ سڙي ويو.

”پاڻ ڇا سکياسون.“

هاڻ اسين ڀانيون ٿا ته توهان معلوم ڪيو آهي ته جتي
 باه آڏي اُٿي ڪيميائي ميلاپ ٿئي ٿو، پوءِ بتي ٻرندي هجي

علم ڪيميا.

يا اگر ڀرندا هجن. يا ڪاٺن جي دن ڀرندي هجي. يا ڪنهن گهر کي باه لڳي هجي. هنن ٻينهي ۾ ساڳي ڳالهه پئي ٿئي. يعني ڀرندڙ شي جي ڀاڱن ۽ هوا ۾ جو آڪسيجن آهي تنهنجو پاڻي ڪيميائي ميلاپ ٿو ٿئي. انهن ريت باه تان هاڻي اچون ٿا هوا تي.

هوا ۳.

۸. هوا بابت.

اوهين ڪئن ٿا چئو ته هن جاءِ ۾ منهنجي ۽ توهانجي وچ ۾ ڪا شي آهي؟ ڪهڙي ڳالهه ڪري اوهين چئو ٿا ته جاءِ کان ٻاهر هوا آهي؟ جي توهين پنهنجي ٻانهن ۽ هٿ جلد چوگرد ڦيرائيندو ته آڱرين جي وچان هوا لنگهندي آهائڪي معلوم ٿيندي؛ جي اوهين پاڻ کي پڪو هڻندو. ته آهائڪي منهن تي هوا لڳندي معلوم ٿيندي. گهر کان ٻاهر آهائڪي واءِ لڳندو معلوم ٿئي ٿو. توهان کي وڻ ۽ ڪڪر واءِ سان ڇرندا نظر اچن ٿا، ۽ هي واءِ رڳي ڇرندڙ هوا آهي.

آغاز علم حڪومت:

۲۰

ڪهڙي شي پون چڪي جي سڙهن کي چوڌاري پئي ڦيرائي
 اوهين چوندو ته وائ. چڱو ٿڌهن هي وائ جو ڪڏهن ڪڏهن
 اهڙو ڏاڍو لڳي ٿو جو وڻ ٻاڙان پٽيو ڇڏي ۽ جهاز اونه
 ڪيو ڇڏي، سو پيو ڪي ڪينهي، رڳي چرندڙ هوا آهي
 پر جي هوا نه لڳندي هوندي ۽ ماني ٿي ويندي، ته پاڻ ڪنهن
 چئي سگهنداسين، ته ٿڌهن به اها آهي. پڪ آهي ته ڏسڻ
 سان نه چئي سگهنداسين، ڇاڪاڻ جو هوا ڏسڻ اچڻ جهڙي
 شي نه آهي، پر تجربي ڪرڻ سان پاڻ کي يڪدم هن بابت
 ڪجهه وڌيڪ خبر پوي ٿي.

۹. هوا ڇا مان جهڙي آهي.

Gul Hayat Institute

تجربو ۱. - هيٺيون گھنڊ جهڙي شڪل جو هڪڙو ٿان

آهي جنهنجو ترو کليل آهي ۽ ڳاڇي اٿس، ۽ منهن ۾ ٻوڇ
 ڦٽل اٿس، (ڪوبه جهونو شيشو جنهنجو ترو ڀڳل هوندو
 سو اهڙي ڪيراءِ بس آهي.) اهو ٿان هن پاڻي جي برتن ۾
 وجهون ٿا، پر پهرين هڪڙي ننڍي چيني جي رکابي ۾ چنڀري

علم ڪيميا.

جي عالمي جيتوڻي خشڪ فاسفروس جو ننڍو ٽڪرو وڃي ڇڏيون ٿا.



شڪل ۲.

۽ باد ٻارڻ جي ٿيل سان فاسفروس کي ٻاري ڇڏيون ٿا. فاسفروس ڊڪڙي تمام خوفناڪي شئي آهي، ۽ انجي گهڻي خبرداري ڪرڻ گهرجي، ڇاڪاڻ جو هن کي پاڻ مرادو باد لڳي ويندي آهي، ۽ اوهانجون آڱريون ساڙي نه وڃي. هاڻ اوهين ڏسو ٿا ته هن ڌن ۽ ڌن جي اندر فاسفروس جي ٻوڙ ڪري چمڪندڙ جيتي پئي آئي. ٿوري وقت کان پوءِ وساميو ٿي وڃي، اگرچہ هو سڄو جليو به نٿو وڃي، اهو ڌن ۽ جيسين ٺري رهي، تيسين اتي ڇڏي ڏيو. توهين ڏسو ٿا ته اهو ڌن ۽ ڌن جو ٻرندڙ فاسفروس مان نڪتو ٿي، سو هاڻ گهڙي ويو آهي، فقط هوا جو ڪجهه انداز باقي وڃي رهيو آهي ۽ پر اوهان کي هي ڳالهه يڪدم معلوم ٿيندي ته شروع ڪرڻ وقت جيتري

آغاز علم حسمت:

۲۲

هوا هئي، تنهن جي پري باقي نه رهي آهي؛ شروع ڪرڻ وٺڻ
 ٿان به هوا سان ڀريل هو، هنئر سندس هيٺين ڀاڱي ۾
 پاڻي آهي. داغ آساني هي ڳالهه ڄاڻڻ، گهرجي ته هوا
 باقي وڃي رهي آهي، سا ساڳي اڏي آهي جڙي پٽڙ هئڻ
 ڏانهن؟ آسپن ٿان جو ٻوڇ لاهيون ٿا، ۽ پرنڊڙ بتي منڇس
 وڃيون ٿا، هي ڇا؟ هو يڪدم وساميو وڃي ٿي. وري هنڪي
 تيلي سان ٻاريون ٿا ۽ وري آزمائون ٿا، ته وري وساميو ٿي وڃي،
 جڏهن هن ٿان به هيٺ پرو ٿا نيونس. هنر ڏرو به شڪ ڪونهي.
 فلسفرس جي سڙي وڃڻ کان پوءِ ڪجهه باقي بچيڻو، جو ٿان به
 پهرين جيڪي هو تنهنڪان بالڪل ٻي طرح جو آهي. انهن
 طرح اوهين ڏسو ته هن جاءِ ۾ ٻن قسمن جي هوا آهي:
 هڪڙي قسم جي هوا، جنهنڪي آڪسيجن گئس چونٿا،
 سا فلسفرس سان گڏجي هو سفيد دونهون پيدا ڪري ٿي،
 ۽ ٻئي قسم جي، جنهنڪي نائيتروجن گئس چونٿا، جا پوئتي
 رهي ٿي، ۽ پرنڊڙ بتي کي وسايو ڇڏي، ۽ تنهنڪري آڪسيجن
 کان بالڪل ٻي طرح جي آهي. انهن طرح پاڻڪي نه رڳي

اها خبر پئي ته ڪا شي آهي جنهنڪي پاڻ هوا ڇڏون ٿا جا هن ڪوئي به هن ٿان به آهي، پر به جدا جدا شيون آهن (هي اُدرس گئس) جنڪي آڪسيجن ۽ نائيتروجن چونٿا. اهڙي سولي تجربي مان ڪيتري نه گهڻي پاڻڪي خبر پوي ٿي! جڏهن آزمائشون سنڀالي ڪجن ٿي ۽ ذرو پوزو برابر سمجهيو ٿو وڃي تڏهن وڌيا هميشه سولي ۽ چٽي معلوم ٿئي ٿي.

هوا ۴.

۱. جڏهن پاڻ ساهه کڻون ٿا تڏهن ڇاڻو ٿئي. پاڻڪي هاڻ خبر پئي آهي ته جڏهن بتي يا ڪا به شي ٻري ٿي، تڏهن جن شين مان موم بتي ڇڙيل آهي، تن ۽ هوا ۾ جو آڪسيجن آهي، تنجي وچ ۾ ڪيميائي ميلاپ ٿو ٿئي. پرندڙ موم بتي مان ڪاربانڪ آئسڊ ۽ پاڻي نڪري ٿو، ڇاڪاڻ جو ڪاربان ۽ هائڊروجن جي ميڙ ۾ آهن سي آڪسيجن سان گڏجي ٿا پون، موم بتي ۾ رهي تڏهن پرندڙي، تنهنجو ارتقائي هي آهي ته اهو ميلاپ شروع ڪئي کان پوءِ هلي ٿو.

آغاز علم حڪمت.

بتي جي ڇيڪي ڪوسي آهي، ڇاڪاڻ جو اهو آڪسيجن جي
بين نشين سان گڏجڻ جو ڪم پيو هلي: جڏهن اهو
بتي کي ڦوڪ ڏيوڻا، تڏهن چيرو ڏري ٿو ۽ اجهاميو وڃي.
۽ ميط جو آڪسيجن سان گڏجڻ بند ٿي ٿو وڃي.

هوا جيڪو آڪسيجن آهي، سو انسانن ۽ حيوانن جي
جئري رطلاءَ ۾ اهڙو ضروري آهي جهڙو بتي جي رطلاءَ.
توڏاڏڪي معلوم آهي ته پاڻي کي ساڙ ڪڍڻ لاءِ تازي هوا جو ضرور
آهي: جي پاڻي کي تازي هوا جو پورو انداز نه ملندو ته
پوساڻجي مري پونداسين. گهڻيون خوفناڪ ڳالهائون ٻڌڻ
اينديون آهن جو طوفانن لڳڻ ڪري اڀرين جي پاڻي کي
جهازن ۽ ٻين ڪنهن به ڇاڻ ۾ بند ڪرڻ جي ارادي
سان، حيث مٿي اچڻ وڃڻ جا دريون دروازا مينهنون هڻي
قابو ڪري ڇڏيندا آهن، ۽ اڀرين ڪري ماڻهو پوساڻجي
مري پوندا آهن، يا اڻڻ جي ڪاٺين ۾ يا کومن ۾ جتي گندي
هوا گڏ ٿيندي آهي، اُتي ماڻهو مري پوندا آهن. هاڻي
سوال پڇيئون ٿا، ته جڏهن پاڻي ساڙ ڪڍڻ ٿا تڏهن ڇا ٿئي ٿو؟

علم ڪيميا.

بتي يا فاسفوس جي ٻرڻ وڃڻ هوار ڦيرڻ ٿئي ٿو، تيئن ماڻهن توڙي جانورن جي ساهه ڪڍڻ ڪري به ڪو ڪيميائي ڦيرڻ ٿئي ٿو ڇا؟ هن بابت هڪڙي مختصر تجربو ڪرڻ سان جيت پت انهن سوال جو جواب صاف اچي ويندو. تجربو ۷. - ٿورو صاف چن جو پاڻي هڪڙي شيشي جي پيالي ۾ وجهو، ۽ تهاڻ پوءِ آنڇي جهڙي يا شيشي جي نلي جي وسيلي سان اندر جي هوا جا ڦڦڙن مان گهميو ٿي اچي سا هن چن جي پاڻي ۾ ڦوڪيو، ته توهان کي سگهوئي معلوم ٿيندو ته چن جو پاڻي ڪير وانگيان ٿي پيو آهي؛ يعني ساڳيو اهو اثر پيدا ٿيو آهي جيڪو اوهان کي اڳي معلوم ٿيو هو. جڏهن پهرين تجربو ٻاٽلي جي اندر بتي ڀاري هئي سون. ڪير جهڙي رنگ مان معلوم ٿوئي ته چاڪ (ڪڙو) ٺهيو آهي ۽ چاڪ مان وري معلوم ٿوئي ته پنهنجي ڦڦڙن مان ڪاربانڪ آڪسائيڊ نڪتو آهي. ۽ اهو ڪاربانڪ آڪسائيڊ گئس دواسان گڏجي اوهان جي ڦڦڙن ۾ نه ويو هو جو وري آيو آهي.

آغاز علم حڪومت.

۲۶

ڇاڪاڻ جو جي هوار اصل هائجي ها، ته ڇن جي پاڻي کي هوار
 ڇاڇلائجي ها ته به ته هوند کير وانگر اڇو ٿي پوي ها. تنهنڪري
 پاڻي معلوم ٿو ٿئي ته هوار جا ساهه ڪطل وقت اوهين به
 ڪڍو ٿا. سا دم ڪطل وير جا هوار اندر وڃي ٿي تنهنڪار
 ٻيءَ طرح جي آهي، ڇاڪاڻ جو اندران ٻاهر نڪتل هوار
ڪاربونڪ آئسڊ گئس جهڙو آهي. هي گئس ڪٿان
 ٿو اچي؟ اهو اهو ساڳيو گئس آهي جو جڏهن بتي پري ٿي
 تڏهن جڙي ٿو. اسانجو بُت به سچ بڻي وانگر ٻين پيا ڇا؟
 اوهين پهرين چوندو، ته نه، ائين ڪڏهن نه آهي، ڇاڪاڻ جو
 بتي جي چيري جهڙو اسان کي پنهنجو بُت گرم نٿو لڳي. پر
 وري اوهان کي اهو خيال دلهر ايندو ته ڪهڙي سبب ڪري
 اسانجو بُت مپڙ، يا پٽين، يا ٻين بي جان شين کان وڌيڪ
 گرم آهي. ڪتي ۽ ٻلي جو بُت به اهڙي طرح آهي، ۽ ٻين
 گھڻن جانورن جو به اهڙي طرح. پر جڏهن اهي جانور مريو
 وڃن، يا ساهه ڪطل بند ڪن ٿا، تڏهن پٽين يا مپڙ وانگر

۲۷

علم ڪيميا.

ٺريو پون. تنهنڪري جانورن جي ساه ڪرڻ ڪري آڪسيجن



شڪل ۷.

جو ڪيمياڻي ميلاپ ٿئي ٿو. هوا ۾ ۽ واٽ جي رستي
 فرگهت مان لنگهيو تمام ننڍين نلين جي هڪڙي سنجين
 جاري ۾ جنهنڪي ڦٽڻ چون ٿا پيهي وڃي ٿي. هنن سنجين
 نلين جي هڪڙي پاسي هوا آهي ۽ ٻئي پاسي رت آهي.
 ۽ هوا وارو آڪسيجن هنن هوا جي سنجين رستن جي پاسن
 مان لنگهيو رت ۾ پوي ٿو ۽ اُتي جسر ۾ چيڪو مٿل
 ڪاربان آهي تنهن سان گڏجو پوي. جي اوهين گوشت جو
 ٽڪر ٻاهر وجهندو ۽ ڏسندو ته هنجو ڪجهه ڀاڱو سڙي اُڱر
 يا ڪاربان ٿي پيو آهي، ته آساني سان يقين ٿيندو ته

جانورن جي جسمن ۾ ڪاربان آهي. هارن ۽ ٻٽ جو ڪاربان جڏهن آڪسيجن سان گڏجي ٿو، تڏهن منجھانس اهڙي ڪاربونڪ آئسڊ ٺهي ٿو، جهڙو ڪاٺي جي ٽڪر جي ڪاربان مان ٿئي ٿو. ۽ گرمي جا پنهنجن حالتن ۾ نڪري ٿي، سا بالڪل هڪ جهڙي آهي. جي پرندڙ بٽي مان اسين هڪڙي پيريل ٻاٽلي جيترو ڪاربونڪ آئسڊ گئس وٺنداسين ۽ ساڳيو انهن جيترو صاف ڪاربونڪ آئسڊ گئس جو انداز ڦٽڙن مان وٺنداسين ته معلوم ٿيندو ته ايتري ڪاربونڪ آئسڊ گئس جي هٿ آڻڻ واسطي پنهنجي حيواني ڪاربان جي سڙڻ مان جيڪا پنهنجي ٻٽ ۾ گرمي پيدا ٿئي ٿي، سا اهڙي ساڳي آهي جهڙي اوتري ساڳئي گئس جي انداز ۾ سڙڻ واسطي بٽي جي ٻرڻ مان پيدا ٿئي ٿي. پاڻ جانور ۾ باه ٻرندي نٿا ڏسون، ڇاڪاڻ جو ٻرڻ جي گرمي ساڄي ٻٽ ۾ پڪڙي پئي آهي. جي آڪسيجن جو ڪيميائي ميلاپ ٿوري جاءِ ۾ ٿيندو هجي ها جهڙي طرح ڌڻي جي وٽ جي منهن ۾ ٿئي ٿو، ته هوند پاڻ پرندڙ باه ڏسون ها. پر جهڙي انسان جي حالت

علم ڪيميا.

آهي تنهن ڀر ۾ جو سڄي ٻٽ ۾ پيو ڊوڙي، سو هن ساري
 کي گرم رکي ٿو. انهن طرح ٻئي تجربي سان پاڻي خبر
 پئي آهي (۱) ته جانور ۾ ڪٽيل سان هوا ۾ جو آڪسيجن آهي
 سو ڦٽڻ ۾ اندر نين ٿا ۽ (۲) اهو آڪسيجن هنن جي رت ۾
 وڃي ٿو ۽ (۳) اتي ٻٽ جي بيمار ڪاربان کي ساڙي
 ڪاربانڪ آئسڊ جوڙڻ جي ڪم ۾ اچي ٿو، ۽ انهن ڪري
 نورن جي ٻٽ ۾ گرمي پيدا ٿئي ٿي.

هوا ۽

۱۱. هار اسان کي ڇا چڻ ڪپي ته وڻ ٻوٽا هوا تي ڪهڙو

اثر ٿا ڪن؟

Gul Hayat Institute

وري به پاڻي تجربو ڪرڻو پوندو، پر هن دفعي اهڙو

جو ڪي ڏينهن پيو هلندو.

تجربو ۸. - پاڻي سان ڀريل رڪابي تي فلانيئل ٽڪر

رکي تنهن تي جيڪڏهن توهين آهر جا داڻا ڪري پوکيندو،

ته ٻج سگهوئي ڦٽي پوندو، ۽ جي روشنائي ۾ رکنديون ته

آغاز علم حڪومت.

وڌندا ويندا ۽ آخر ڪن ڏينهن کان پوءِ سلا نِسرندا ۽ منجهان
 اهر پيدا ٿيندي. هاڻ جن شين مان ٿڙ ۽ پن جڙن ٿا سڀ
 انهن وڌندڙن سٺن کي ڪٿان مليا؟ فلانييل مان ٿر اهر
 ضروري شيون ڪين مليون اٿن، چوٽر فلانييل ٿر اهڙوئي
 رکيو آهي؛ نڪي رڳو ٻجن مان مليون اٿن، ڇاڪاڻ
 اهي ٻوٽا ٿورو ٻجن کان گهڻو وڌيڪ آهن، ۽ نه رڳو پاڻي مان
 مليون اٿن، ڇاڪاڻ جو ٻوٽن ۾ ٿڙ ۽ پن پيدا ٿين ٿا، جنهن ڪاربان
 آهي ۽ اها شي پاڻي ۾ آهيئي ڪانه، تڏهن ڪاربان جو ٻوٽي کي
 ضرور گهرجي سو ڪٿان ٿو مليس؟ انجو جواب هي آهي ته هوا
 مان ٿو مليس. اڳتي تجربي مان پاڻ کي معلوم ٿيو هو ته
 جانورن مان ساه ڪندي ڪاربونڪ ائسڊ گئس پيو نڪري،
 تنهنڪري اسان کي پڪ آهي ته اهو گئس ضرور هوا ۾ آهي،
 اڄ سندن انداز ٿورو آهي. وٺو ته ڏسون ته عام هوا ۾ ٿورو
ڪاربونڪ ائسڊ آهي يا نه.

تجربو ۹. - ٿورو ڇن جو صاف پاڻي هڪڙي صاف
 ٽانگهي رکايو وڃي ۽ ٿورن منٽن تاءُ ڇڏيوس ته آڻي،
 وٺيو ته ڪنهن ڪوئي ۾ ائين ڪريو وٺيو ته ٻاهر ڪڍي هوا

علم ڪيميا.

۳۱

تهان پوءِ ڇاڇلائي ڊڪري گلاس يا شيشي جي پيالِي ۾ وجهوس،
 تہ توهان کي معلوم ٿيندو تہ چن جي پاڻي جي مٿان ڊڪرو
 اچو سنڀو پردو ٻڙجي بيٺو آهي. اهو پردو ڇاڪ يعني ڪرو
 يا چن جو ڪاربونيت آهي، جو هوا ۾ جيڪو ڪاربونڪ ائسڊ
 هو تنهنجي ۽ چن جي پاڻي گذرڻ سان ٿيو آهي. انهن کي
 جڙ ۾ ڪجهه وقت لڳي ٿو، ۽ تهان پوءِ سنڀن پردن يا گاجي ۽
 وانگر ڏسڻ اچي ٿو. ڇاڪاڻ جو هوا ۾ ڪاربونڪ ائسڊ گئس
 تمام ٿورو آهي. پر هن ٿوري ڪاربونڪ ائسڊ جي انداز مان
سڀني ٻوٽن جو قوت ٿوڻي جي ڌرتي تي اُڀرڻ ٿا.

۱۲. ٻوٽن جو وڌڻ.

جي ٻوٽن جو قوت ڪاربونڪ ائسڊ آهي، ۽ هنمان ڪاٺ
 جڙي ٿو ۽ ميوو ۽ پن ٿين ٿا، جن سڀني جي جڙ ۾ ڪاربان
 جو ضرور آهي، تہ آڪسيجن پاڻي کي معلوم آهي تہ ڪاربان
 سان گڏجي ڪاربونڪ ائسڊ جوڙي ٿو سو ڪيڏي ٿو وڃي.
 هميشه وانگر انهن سوال جو جواب بہ پاڻي کي سرشت مان
 معلوم ڪرڻ کپي ۽ تجربو ڪرڻ گهرجي.

آغاز علم حڪمت.

۳۲

تجربو ۱۰. - هڪڙي تازن ساون پنن جي ٿاري ۾

انهين ٿاري کي هڪڙي وڏي ٻاٽلي ۾ وجهو ۽ ٻاٽلي مٿي

تازي پاڻي سان ڀريو. اهڙي طرح جو ٻاٽلي ۾ هوا جو هڪڙو

ٻڙ ٻڙو نه رهي. انهن پاڻي ۽ پنن سان ڀريل ٻاٽلي کي اٽلائي



شڪل ۸.

سندس مٿي پاڻي سان ڀريل ٿان ۾ وجهو. ۽ ڪلاڪ ٻن ٽن

انهي ٻاٽلي ۽ ٿان کي ڏاڍي سچ جي ٿاڙي ۾ رکو ۽ پوءِ جي

اوهين هنن پنن کي چڱي طرح ڇاڇي ڏسندو ته معلوم ٿيندو

ته ننڍن ننڍن ٻڙ ٻڙن يا ڦوٽن سان ڀريا پيا هوندا. ۽ هنن

ڦوٽن مان گهڻا هن ٻاٽلي جي چوٽي تي گڏ ٿيل هوندا. اهي

ڦوٽا صاف آڪسيجن گئس^(۱) جا آهن جي ڪاربنڪ ائسڊ جو مٺي پاڻي^(۲) ۾ گريل رهي ٿو تنهن مان نڪتا آهن. سڄي جي ڌاڙي ۾ اوڀر هوا واري ڪاربنڪ ائسڊ جا جزا ڌار ڌار ڪري سگهندا آهن. ٿڌن ۽ پنن وغيره ٺاهڻ واسطي ڪاربان ڪٽي وٺندا آهن. ۽ آڪسيجن کي گئس طرح ڇڏي ڏيندا آهن.

تجربو ۱۱ - توهان کي سڌ هوندي ته ساوا ٻوٽا اوندا هي ۾ نٿا وڌن. مٿيون تجربو وري ڪري ڏسو ته توهان کي خبر پوي. ته ائين چوڻو ٿئي: پر تازي پاڻي واري پاڻي جنهن ۾ پن پيل آهن. تنهن کي اُس ۾ رکڻ جي بدران هڪڙي اوندا هي بهري ۾ ڪري رکو. تهاڻ پوءِ اوهين آڪسيجن جا ڦوٽا جڙندا ڪين ڏسندو. اگرچہ ڪيترو به وقت ڪٽي

(۱) جي گئس جو پورو انداز موجود هوندو ته سوڙهي آزمائش جي نالي ۾ وجهڻ ۽ ڪاٺي جي تتل ڳاڙهي ٽڪرجو وري ڊڪٽ ڏيکارڻ مان صاف سمجهائي سگهيو.

(۲) مٺي پاڻي ۾ جن جي پاڻي گذرسان ڪٽڙو اڇو رنگ پيدا ٿيندو. جنهن مان معلوم ٿيندو ته منجھڙس ڪاربنڪ ائسڊ آهي.

آغاز علم حڪومت.

۳۴

رکندو. هن مان اوهانکي معلوم ٿيندو ته سائون ٻوٽن مان ڪاربانڪ ائسڊ جي ڌار ٿيڻ ۽ وڌڻ ۽ ٻوٽن جي وڌڻ واسطي سڄي ڌرتيءَ جو ضرور آهي.

۳. جانورن ۽ وڻن ٻوٽن جو هوائي اثر.

هاڻ وڻن ۽ دريائن جي خيال ڪريون ته جانورن اوڀر هوار ڪهڙا ڦير گهير ٿا ڪن. پاڻکي معلوم ٿيو آهي ته هي ٻئي ساهه وٺڻ جا قسم هوار هميشه ضروري ڪيميائي ڦير ڦار پيا ڪن. تنهنڪري رسائن وڊيا (ڪيميا جو علم) ۾ نه رڳو مئلن يا بيمجان شين ۾ جيڪي ڦير ڦار ٿا ٿين تن سان ڪم آهي، پر هن پرڏيئي جيڪي جئرا جيو ۽ اوڀر آهن تن جي هستي سان به اهڙو واسطو اٿس. هاڻ پاڻکي خبر پئي آهي ته جانور ۽ دريائن آڪسيجن اندر نيس ٿا، ۽ ڪاربانڪ ائسڊ ٻاهر ڪڍن ٿا. يعني گرمي ٻاهر ڪڍن ٿا. جنهنجو مطلب آهي ته هميشه منجهن باهه پئي ٻري.

علم ڪيميا.

ٻوٽا ڪاربونڪ ائسڊ گئس اندر نين ٿا ۽ آڪسيجن ڇڏين ٿا. يعني سڄي روشنائي ۽ ڌاڙي ڪٽڻ ٿا جن کان سواءِ سندن وڌيڪ نه ٿي سگهندو. هميشه هو اهڙي شي پيا ٿا ڏاهين جا پرندي آهي.

هاڻ توهان کي معلوم ٿيو ته جيڪو ڪم وڻ ٻوٽا ڪن ٿا تنهنجي بالڪل آبتن جانور ڪن ٿا: جانور ڪاربونڪ ائسڊ ٻاهر ڪڍڻ سان هميشه هوا کي گندو پيا ڪن ٿا ۽ اوڀر وري ڪاربونڪ ائسڊ ڪٽڻ ۽ پنن جي وسيلي سان آڪسيجن گئس ٻاهر ڪڍڻ سان هميشه هوا کي صفا پيا ڪن. حيوانات ۽ نباتات اهڙي طرح هڪ ٻئي جو مطلب پورو پيا ڪن. هٿرادو ڏاهيل شيشي جي گولي اُنجي ڌيڪار طلاءِ ڏاهيندا آهن. جن جو هنئر عام رواج آهي. اهي ڏيئرن ٿا ڏاهين جو هڪڙو شيشي جو پورو گولو ٿا ڏاهين جنهن ۾ ننڍا ننڍا پاڻي جا جانور ۽ پاڻي جا ٻوٽا ٿين ٿا ۽ اُن کي اهڙي ريت بند ڪن ٿا جو ٻاهرين هوا اُنهن گهڙي نه سگهي. اُنهن گولن جو نالو رکيو اٿن وِوِارِيَا. اُنهن ڪاربونڪ ائسڊ

آغاز علم حڪومت.

جيڪو جانورن مان نڪري ٿو تنهنجيڪو ڪاربان آهي
تنهنڪي ٻوٽا کڻيو وٺن ۽ اهو سندن واڌ لاءِ بس آهي،
آڪسيجن جو انهي وقت انهن ٻوٽن مان نڪري ٿو
وري جانورن کي ساهه کڻڻ لاءِ ڪم اچي ٿو.

پاڻي ۶.

۱۲. پاڻي ڇامان جڙيو آهي.

اوهان کي آغاز علم حڪومت مان معلوم ٿيو آهي ته
جي اسين گلاس ۾ برف جو ٽڪر وجهنداسين ۽ ان کي ٻئي تي
جهلي گرم ڪنداسين، ته هو ڌاڍي برف ٿري پٽڙو پاڻي
ٿي پوندي، ۽ جي اڃا وڌيڪ گرم ڪنداسونس، ته ڪجهه
وقت کان پوءِ اهو پاڻي ٽپڪڻ لڳندو ۽ منجهانس
واڙ روپي ٻاڻ ٿيندي. هيءَ ٻاڻ آدرش گئس آهي.
جنهن جون خاصيتون پاڻي جو هئاجي ٺارڻ مان ٿئي ٿو
تنهنڪان بالڪل ٻيءَ طرح جون آهن. هاڻ ڏسو ته ٻين
ريٽن جي تجربن ڪرڻ سان پاڻي مان ٻاڻ ڌار ان ٻيو به
ڪي ٿي سگهي ٿو.

علم ڪيميا.

تجربو ۱۲ - پاڻي کي گرمي نٿا ڏيون، چوٽر اُنڊي ڪري تهڪل لڳي ٿو. اُنڊي ٻدران اسين منجهس وڃ ٿا داخل ڪريون. ۴ وڃ جي آساني سان لنگهڻ واسطي تيزاب جا ٿورا ٿڙا گڏيون ٿا. هن ڪم لاءِ اسين گروو جي بئٽري جا چار خانا ڪمهر آڻيون ٿا. (اُنڊو بيان آغاز علم طبعي جي ۸۷ قلم ۾ ڏنل آهي) هاڻي شيشي جي قيف جي ڪري هر ٻوچ مان پلئٽينم جون ٻه ٽارون لنگهين ٿي ٽنمان ۴ لنگهي تيزاب سان گڏيل پاڻي ۾ وڃي پوندي. جڏهن پاڻ انهن ٽارن کي وڃ جي بئٽري جي ٿامي جي ٽارن سان گڏينداسين. انهن ٽارن کي گذر شرط پاڻ کي ڇاڻو معلوم ٿئي؟

ٽارن جي نزديڪ پاڻي تهڪل لڳي ٿو. يا جوش اچيس ٿو. هنڪري جو گئس جا ننڍا ٻڙڙا منجهان نڪرن ٿا. هي ٻڙڙا پاڻ پٽي نه آهن، ڇاڪاڻ جو ٽارن وٽ جي پاڻ هوند جڙي، ته پاڻي جو نزديڪ اٿس. تنهنڪري جيڪر يڪدم گهاٽي ٿي پوي، ۴ هي ٻڙڙا ٿڌي پاڻي مان ٿا

آغاز علم حڪومت.

۳۸

اٿڻ. وٺو ته ڪوشش ڪري هي گئس گڏ ڪريون ۽ انهي
وٺون ته جي بڙبڙا هڪڙي تار وٽان اٿڻ ٿا. سي بي تار جي
بڙبڙن جهڙا آهن يا نه. هن مطلب تي اسين آزمائش جوڻ
ٻنڌيون پاڻي سان ڀريل نليون ٻنهي تارن تي جدا جدا
رکون ٿا. اهڙي طرح جو بڙبڙا جيئن تارن جي آسپاس اٿندا وڃن
تيئن نليون جي ٻئي هڪ جيتريون آهن تنهن جهڙي ٻي.



شڪل ۹.

جيئن گئس گڏ ٿيندا وڃن تيئن پاڻي کان ڇاڻو معلوم ٿئي؟
هي ٿو معلوم ٿئي ته هڪڙي نلي ۾ بيء نلي کان ٻيڻو گئس
ٻيو گڏ ٿئي. هاڻ هڪڙي نلي بي رنگ ادرش گئس سان
ڀرجي اچي ٿاڙي آهي. هاڻي هي ٻاهر ڇاڻيون ته پاڻي ڪهڙي

علم ڪيميا.

قسم جو گئس هٿ آيو آهي. اسپين گئس سان آڌ ڀريل نلي کي منهن ۾ آڱر ڏيئي پاڻي کان ٻاهر ڪڍون ٿا. ۽ پوءِ اٽلائي سئون ڪري ڪالي جو ٻري ڳاڙهو ٿيل ٽڪر گئس ۾ وجهون ٿا: ته انهي ٻري ڳاڙهي ٿيل ٽڪر کي يڪدم باه لڳيو وڃي! هن مان پاڻي کي ڇا سمجهڻ گهرجي؟ هنن سمجهڻ گهرجي ته اهو گئس آڪسيجن آهي، ڇاڪاڻ جو هي وسائي اُنڊجي ڏکندڙ وٽ کي آڪسيجن ۾ وجهبو ته بتي وري ٻري پوندي اها ڳالهه اسپين اڳي سکيا آهيون.

هاڻ وري اهو ساڳيو تجربو ٻي نلي سان ڪريون ٿا. پر اسپين هنجو منهن هيٺ ڪري جهليون ٿا. ائين ڇاڪاڻ ٿا ڪريون، سو پاڻي کي سڳوئي معلوم ٿيندو. اُهاڙي جو ڳاڙهو ٿاڌو وري نٿو ٻري؛ پر جي اسپين هنن بتي جي لائت هن نلي جي منهن وٽ آڻيون ٿا، ته گئس پاڻ ٻريو پوي، ۽ ٺيري ٿڪي روشني سان ٻري ٿو. هتي پنهنجو آڪسيجن کان بلڪل ٻي طرح جي شي سان ڪم پيو آهي؛ يعني انهن گئس سان جنهن کي هٿ روجن چوڻا.

آغاز علم حڪمت.

جي اسپين اهو ساڳيو تجربو پاڻي سان ڪنداس
 تڏهه هميشه نتيجو ساڳيو ئي ٿيندو. جيترو رستن جي پاڻي
 خبر آهي تنهن ڪنهن به رستي ڪو نه پاڻي ما
آڪسيجن ۽ هائيڊروجن کان سواءِ ٻي ڪا شي پيدا نٿي ٿئي
تنهنڪري معلوم ٿو ٿئي :-

(1) ته وچ جي وسيلي سان پاڻ پاڻي کي ٽوڙي ڌار ڪري

منجهانئس بالڪل جدا طرح جون ٻه شيون آڪسيجن ۽

هائيڊروجن پيدا ڪري سگهون ٿا ۽ نه ڪا ٻي شي.

(2) ته پاڻي جا جڏهن هن طرح جزا ڌار ڪجن ٿا تڏهين

منجهانئس آڪسيجن جي ماپ کان هائيڊروجن جي ماپ

بيٺي پيدا ٿئي ٿي.

ه. ڪيترن ٻين واٽن سان به پاڻي مان پاڻ

هائيڊروجن ڪڍي سگهون ٿا.

علم ڪيميا.

تجربو ۱۳. - جي اسپن ^(۱) پوٽاشيم ڌاتو جو ڪڪو

پاڻي سان ڀريل ٿان ۾ رکڻي وجهنداسين. ته انهي ڌاتو جي

پاڻي کان هلڻي هٽل ڪري ڏسنداسين ته هو ڪڪو

مٿي پيو ترندو. ۽ هي به معلوم ٿيندو ته پاڻي ۾ پوڻ شرط

هن جي آس پاس اچو باه نڪري. هيءَ باه هن ڪري

ٿئي ٿئي. جو پاڻي ۾ جو هائيڊروجن آهي سو جدا ٿيو ڏکيو پوي

۽ اچو پري. هاڻ جي اها باه هائيڊروجن جي پوڻ ڪري

آهي ته پاڻي ۾ جو آڪسيجن آهي سو ڪيڏي ٿو وڃي؟

آڪسيجن جو پوٽاشيم سان ڪيميائي ميلاپ ٿئي ٿو.

تنهنڪري آڪلي پوٽاش يا ڪار ٿي ڇڙي. هي جنهن

پاڻي ۾ پوٽاشيم جو ذرو وڌو اٿون تنهن ڊڪڙي ٻاڙهي

رنگ جي ڳريل شي لٽمس نالي جي ٿوري ڳار گذر سان

ڏسي سگهيو. ائين ڪرڻ سان پاڻي ڏسڻ ۾ ايندو ته

(۱) هي شي ٽڪري تيل ۾ رکڻ گهرجي ۽ هوا يا گهم ۾ رکڻ نه گهرجي.

هنڪي چاڪو سان ڪپي سگهجي ٿو.

آغاز علم حڪومت.

۳۲

گازو رنگ منجھي آسماني ٿي پيو آهي، منگري جو
منجھس آڪلي^(۱) پوئاش موجود آهي.



شڪل ۱۰.

جي اسپين پاڻي ۾ سوڊئر ڌاتوءَ جو ذرو وجهنداسين، ته
ادو به ٿري بيٺندو، ۽ هائيدروجن کي جدا ڪري ڇڏيندو،
۽ انجھي آڪسيجن سان گڏجڻ ڪري آڪلي سوڊا
ٺهندو، پر اها گرمي ايتري نه آهي جنهن ڪري هائيدروجن
ڀري پوي.

۱۱. هائيدروجن ڪيٽن گڏ ڪري سگهجي.

تجربو ۱۲. - مٿيون تجربو جي ٻيءَ طرح ڪيو، ته

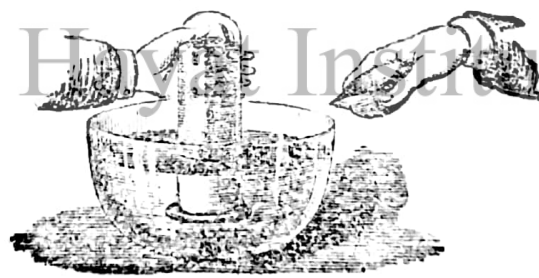
هائيدروجن جو پاڻ پاڻيءَ تي ٻرندو ڏٺو سو گڏ ڪري
سگهيو. هن مطلب ڪري اسپين ڪي ٿورا ننڍا سوڊئر
جا ٽڪر ٿوري خشڪ پاري سان ملايون ٿا، جو پاڻي جهڙو

(۱) هن لفظ جي معنيٰ صفحو ۲۲ ۾ ڏنل آهي سو ڏسو.

۳۴

علم ڪيميا.

پٿرو ڇمڪندڙ ڌاتو آهي. جي اسپن پاڻ جي ننڍي
ڪونڊي ۾ ٿورو پارو وجهي، تنهن ڊسٽي سان انهي سوڊئم
جي ٽڪري ڇٽ ٿا ڊهيون، ته ٻئي ڌاتيون گڏجي ٿي
پون، ۽ منجهائن ڊڪڙو گڏيل ڌاتو ٺهي ٿو پوي هاڻ هي
پٿرو گڏيل ڌاتو هڪڙي پاڻي جي ٿان ۾ وجهو، ۽ گهٽجي
شڪل جو شيشو يا وڏي آزمائش جي نلي پاڻي سان ڀريل
۾ اُٻتي ڪري انهن ٿان ۾ جي وجهي رکي، ته سوڊئم آهستو
آهستو پاڻي جا جزا ڌار ڪندو، ۽ سوڊا ٺاهيندو، ۽ پاڻي وارو
هائيڊروجن جدا ٿي پوندو، ۽ اُٻتي ڪيل شيشي يا نلي ۾
گڏ ٿيندو. ڳچي جيتري گئس جي اندر گڏ ٿيل کان پوءِ



شڪل ۱۱.

بتي جي ويجهي آڻڻ ۽ هنڪي ٽڪي چيري سان ڀرندو
ٽسٽ سان هائيڊروجن جو هئڻ معلوم ٿي سگهندو.

آغاز عامر حڪومت.

پاڻي ۱۷.

۱۷. بين رستن سان هائيدروجن هٽ آڻڻ.

گهڻا ٻيا ڌاتو به پاڻي جا جزا ڌار ڪري سگهن ٿا.

انهن ڪرڻ ۾ ڌاتو جي آڪسائيڊ جوڙڻ واسطي آڪسيجن

ڪنڊون وٺن. ۽ هائيدروجن کي ڌار ڪريو ڇڏيو ڏين

ڪي ڌاتو جهڙوڪ پوٽاشيم ۽ سوڊيم سرد ٿي ائين ڪري

سگهن ٿا. جيئن پاڻ مٿي ڏٺو: ٻيا ڌاتو جهڙوڪ لوہ جڏهن

تپي ٻاڙها ٿين ٿا. تڏهن ئي پاڻي کي اصلوڪن بن جڙن

ڌار ڪن ٿا. ۽ آڪسيجن سان گڏجي لوہ جو آڪسائيڊ

لوہ جي ڪٽ ڏاهين ٿا. ۽ هائيدروجن گئس کي ڌار ڪري

ڇڏين. ڪي ڌاتو جهڙوڪ جست ۽ لوہ اگرچہ صاف

پاڻي کي سرد ۾ آڪسيجن ۽ هائيدروجن ۾ جدا ٿاڪن

تڏهن به جي ڪجهه اٿس (تيز آب) پاڻي ۾ هوندو ته ائين

ڪري سگهن ٿا.

ٽاڃو ٻو ها - جي اسين جست جو ٿورو ٻورو ڪنهن
 ٻاٽلي ۾ وجهنداسين، جنهن ڪجهه پاڻي هوندو، ۽ تهاڻ پوءِ
 وري خبرداري سان منجهس ٿورو سلفيورڪ ائسڊ (گندڪ
 جو تيز آب) وجهنداسين، ته سگهوئي پاڻي ڪي هو اڀامندو
 نٿا ايندو، جو گئس جي نڪرڻ ڪري ٿئي ٿو، تهاڻ پوءِ
 اسين ٻاٽلي جي منهن کي ٻوڇ ڏيئي بالڪل بند ڪريون ٿا،
 جنهن ٻوڇ مان هڪڙي ڌنگي شيشي جي نلي لنگهيل آهي.
 جست جي ڪري ائسڊ سان گڏيل پاڻي مان جئين هائڊروجن
 پيو جڙندو، تئين نلي مان لنگهيو پيو ويندو، ۽ گئس جا
 ٻڙا پاڻي سان ڀريل ٿا ۽ هر رکيل ٻاٽلي ۾ گڏ ڪري سگهبا.
 گئس جي گڏ ڪرڻ کان اڳي گئس پيدا ڪندڙ ٻاٽلي
 مان هوا بالڪل خبرداري سان ڪڍي ڇڏڻ کپي. جڏهن
 گئس جو پاڻي جي مٿان ننڍي آزمائش جي نلي ۾ جهلاجي
 پوي ٿو، سو اٽلائي باه جي نزديڪ ڪرڻ سان آهستي آهستي
 اڀري ٿو، تڏهن ڪوشش ڪرڻ سان ائين ڪري سگهبو آهي.

آغاز علم حڪمت،

جڏهن گئس جو انداز گهٽ ٿيڻ لڳي، تڏهن ٻوڇ ڪڍڻ



شڪل ۱۲.

ڌاران گوءَ جڙي نلي مان ٿوري وڌيڪ آئسڊ گئس سان
انکي وڌائي سگهجي ٿو.

هن طرح هائڊروجن جون ٽي باٽليون ڀري، پاڻي سان



پريل ٿيندي رڪابين ۾ آڻيئون ڪري

رکي، پوءِ هن ڳالهه جي خبر وٺڻ ڪپي ته

هي مزي جهڙو گئس جو پاڻي پاڻي مان

مليو آهي تنهنجون هن تجربي مان ڪهڙيون خاصيتون

معلوم ٿيون ٿين.

۱۸. هائيدروجن ڀري ٿو ۽ هوا کان هڪو آهي.

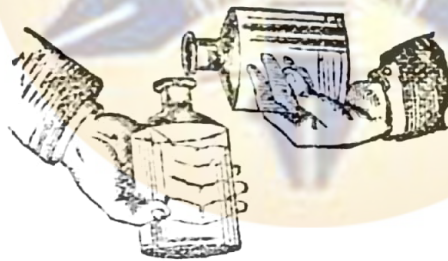
تجربو ۱۶. - هائيدروجن سان ڀريل ٻاٽلي مان ڊگري وٺو ۽ هنڪي اُٻو ڪري دٻا ڇهيو. ۽ ٿارتي رکيل بتي جي پرندڙ ٽڪري منجهس لنگهائيو. پاڻ ڏسندا سڀن ته هائيدروجن گئس کي باه لڳي ويئي آهي ۽ ٻاٽلي جي منهن وٽ پيو پري. پر بتي جا ٻاٽلي جي اندر آهي سا اجهامي ويئي آهي. جڏهن اسين بتي وري ٻاهر ڪڍون ٿا ته پرندڙ هائيدروجن جي نال سان وري پيو ٿي پوي. پر گئس ۾ وجهڻ سان وساهيو ٿي پوي. هن تجربي مان چاڻو سگهجي ٿو؟ هي ٿو سگهجي ته هائيدروجن پرندڙ شي آهي. ۽ ٿڪي آسماني

رنگ جي روشنائي سان ڀري ٿو
 ۱. هائيدروجن بتيءَ کي ٻرڻ ۾ مدد نٿو ڏئي.

تجربو ۱۷. - هائيدروجن سان ڀريل ٻاٽلي جو منهن ٿيرائي ڪٽي مٿي ڪريو ۽ يڪدم بتي نزديڪ نيوس ۾ ته جهڙو ٻاٽلي جي منهن اُٻتي ڪرڻ سان هائيدروجن ڀري ٿو. تنهن کان گهڻي وڌيڪ روشنائي سان ائين ٻرندو. هنجو

آغاز علم حسيت.

سبب هي آهي جو هائيدروجن هوا کان گهڻو هڪڙو آهي. انهي سبب ڪري منهن مٿي ڪري جهلڻ سان به هائيدروجن ٻاهر نڪري وڃي سگهي ٿو. ڊڪڙي، هوا سان ڀريل ٻاٽلي وٺو ۽ هي هائيدروجن سان، ۽ هن طرح هڪ ٻي سان ملايو، ۽ پوءِ آهسته آهسته هيٺين ريت جهليو، ته هائيدروجن جو هڪڙو آهي سو هيٺين ٻاٽلي مان مٿين ٻه چڙهي



شڪل ۱۴
Gul Hayat Institute

ويندو ۽ هوا کي ڌڪي هندي جاءِ ڀريندو. پوءِ هيٺين

ٻاٽلي کي ائين منهن هيٺ ڪري ٻئي جي ويجهو آڻيو،

ته هائيدروجن کي باه لڳندي ۽ ڀرندو، (ڪڏهن ڪڏهن

هوا جي گڏجڻ ڪري ٿورو آواز ڪندو). ٿوري وقت تاءِ

هيٺين ٻاٽلي کي منهن مٿي ڪري ميز تي رکو ۽ پوءِ ٻئي

ويجهي آلمیوس ته ڪين ٻوندي : ڇاڪاڻ جو هائيڊروجن
سڀ آڌامي ويو آهي، ۽ پاڻي عام هوا سان ڀرجي پئجي
آهي. هن تجربي مان معلوم ٿئي ٿو ته هائيڊروجن هوا کان
گهڻو هلڪو آهي.

ساڄي ڳالهه آهي ته جن شين جي پاڻي ۾ خبر آهي
تن سڀني کان هائيڊروجن هلڪو آهي، تنهنڪري بلوڻ
يعني آڌام-ڪٽولين کي انهن ۾ گئس سان ڀريندا آهن.
۱۹. جڏهين هائيڊروجن ڀري ٿو تڏهين پاڻي جڙي ٿو.
هاڻي وري اچو ته ڏسون ته جڏهين هوا ۾ هائيڊروجن
ڀري ٿو تڏهين ڇا ٿو جڙي.



شڪل ۱۰

تجربو ۱۸. - هائيڊروجن پيدا ڪرڻ لاءِ ڇيڪا شي
ڪرائندي آهي تنهن ۾ مڙيل ناي پوندي آهي، تنهنجي

آغاز علم حڪومت.

بدان ڊڪري سئين نلي چمنب دار چوڻي سان لڳايو، جا

قوھاري وانگر ڪم اچي. پوءِ جڏھين توهان کي ٻڪل ٻڪ

ٿئي ته شيشي مان سڀ هوا نڪري ويئي آھي (انهي ڳالھ

جي ٻڪ هن ريت ٿي سگھي ٿي جو ڊڪري سڪل آزمائش

جي نلي چمنب دار نلي تي ڪري ٿنگجي، ۽ هٿڊروجن

جنهن سان اها آزمائش جي نلي پرجي ويندي تنهن کي

ٻارجي، جي اهو هٿڊروجن آرام سان ٻرندو رهيو ته ڇاڻبو

هوا نڪري ويئي آھي.) تڏھن انهي قوھاري وٽ ٿئي

جي لٽ آڻيو. هٿڊروجن ڦاٽل لٽ سان ٻرڻ لڳندو،

هاڻي جيءَ ۾ ٿي و آھي ۽ سئين ٻڪ سڪل گلاس

انهي لٽ جي مٿان جھليو ته ماڪ يا ننڍڙا پاڻي جا ڦڙا ان

تي ڄميل ڦسڻ ايندا. هن مان ڏسجي ٿو ته جڏھين

هٿڊروجن ٻري ٿو، تڏھين هو پاڻي جو ڦڙ لاءِ هوا جو

آڪسيجن آھي تنهن سان گڏ جي ٿو.

علم ڪيميا.

تاجرو ۱۹. - داغِي اچو ته ڏسون ته جڏهين هٿڙوڄن

پري ٿو، تڏهين ڪا به بي شي مناجهانس پيدا ٿئي ٿي.

اسين هٿڙوڄن جي لات کي هڪڙي وڏي شيشي جي

اندر بڙ ڏيون ٿا، ۽ پوءِ جنهن هوا ۾ هٿڙوڄن جي لات

پري ٿي، تنهن ڪجهه صاف چن جو پاڻي گڏيون ٿا،

(جيئن پهرئين تجربي ۾ ڪيو هوسين). ته ٻيو ڪو ڪير

جهڙو رنگ ڪونه ٿو پيدا ٿئي، تنهنڪري اسين ڏسون ٿا

ته هٿڙوڄن جي بڙ ڪري ڪو ڪاربانڪ آئسڊ گئس

ڪونه ٿو پيدا ٿئي؛ ۽ انهي طرح ٻين آزمائشن ڪرڻ

سان ڪيميا جي علم ڄاڻندڙن اها ڳالهه ٺهرائي آهي ته

جڏهين هٿڙوڄن هوا ۾ پري ٿو، تڏهين صفا پاڻي کان سواءِ

ٻيو ڪي ڪين ٿو ٿئي. تجربي ۱۸ کي جي اهڙي ريت

ڪري ڪيو جو گلاس ڪجهه وقت تاءِ ٿڌو رهي، ته ڀريل

گلاس پاڻي جو پيدا ٿي پوندو، ۽ اهو ڏسبو ته باڪل صفا آهي.

۽ مومبتي جي ٻارڻ سان جو پاڻي نڪري ٿو، تنهن ڇهڙو

دونهين جو سواد رهي ٿو (۲ تجربو ڏسو) اهو به هن پاڻي ۾ ڪونهين.

آغاز علم خست

حائي اسانکي اها خبر پيشي تر جڏهين مومر پيشي ٻري
 تڏهين پاڻي ڪٿان آيو، مومر ضرور هڏروجن آهي،
 مومر جو هڏروجن آهي، تنهن سان جڏهين هوا
آڪسيجن گڏجي ٿو، تڏهين پاڻي جڙي ٿو. سو اوهين
 ڏسو ٿا تر پاڻي جي حقيقت معلوم ڪرڻ اسانکي هوا
 جي بابت به خبر پئجي ويئي، ڇاڪاڻ جو اسانکي سڌ
 پيشي تر پاڻي ٻن جدا قسمن جي هوائن يا گئسن مان ٺهيل
 آهي: طبعي علم جا پاڻا اهڙي طرح ڏاڍا گنديل آهن.

پاڻي ۸

پاڻي جي جوڙ
 Gul Hayat Institute

حائي وري اچو تر پاڻي جي جوڙ بابت زياده سڪرڻ جي
 ڪوشش ڪيون. اسان ڏٺو آهي (ڏسو تجربو ۳) تر هوا
آڪسيجن ڦاٽروجن سان گڏيل ٿئي ٿو (۶ تجربو ڏسو).
آڪسيجن جو هوا ٿئي ٿو سو آزاد حالت ۾ جڪڙو بي رنگ
گئس آهي؛ ۽ پاڻي ۾ جو آڪسيجن آهي تنهنجو

هٽڊروجن سان ڪيميائي ميلاپ ٿيل آهي، ۽ اهي ٻئي گئس جڏهين پاڻي ۾ ملن ٿا تڏهين پترو پاڻي ڇڙي ٿو.

اسان کي اها به خبر آهي (ڏسو تجربو ۱۲) ته جڏهين پاڻي جا جزا ڌار ڌار ڪجن ٿا، تڏهين هڪڙو ماپ آڪسيجن جو ملي ٿو، ته ٻه ماپ هٽڊروجن گئس جا ملن ٿا.

هاڻي هي هڪڙو ضروري سوال آهي ته آڪسيجن ۽ هٽڊروجن جي ڪيتري ڪيتري وزن جي گڏجڻ سان پاڻي ڇڙي ٿو. ڪيترا پاڻوڊ هٽڊروجن جا ۽ ڪيترا پاڻوڊ آڪسيجن جا گڏبا ته هيٺا پاڻوڊ پاڻي جا ٿيندا؟

ماپ ۽ وزن جي وچ ۾ تفاوت رکڻ لاءِ اوهان کي سنڀال ڪرڻ گهرجي. پاڻي جي بناوت پڪي طرح ڄاڻڻ سولو ڪم نه آهي، ۽ اها ڳالهه اهڙي ضرورائتي آهي جو پاڻي ۾ آڪسيجن ۽ هٽڊروجن جو پورو وزن ڪيترو آهي، تنهنجي معاون ڪرڻ ڪيميا ڄاڻندڙن مهينا بلڪ وري لاڏا آهن. انهن جي تجربن جو اسين هڪڙي سادي نموني طرح نقل ٿا

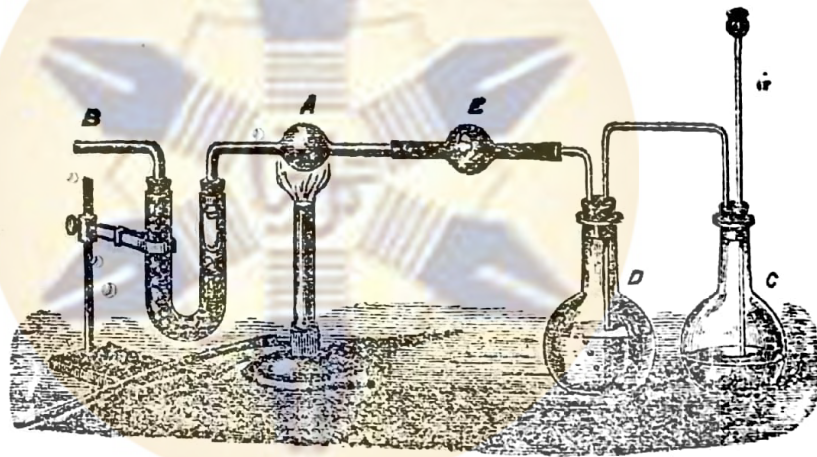
آغاز علم حڪمت

ڪريون، اهو جيڪڏهن اڳين تجربن کان الٽ وڌيڪ
اهنجو آهي، ته به گهڻو فائدي وارو آهي، ۽ جيڪو انجو
بيان پڙهندو ۽ خبرداري سان آزمائش ڪري ڏسندو ته
سڀڪي سمجهندو.

تجربو ۲۰ - علم حڪمت جي آغاز سمجهائيل آهي
ته قرازو ڪيئن ٿي ڪم اچي، ۽ اُنمان خبر پئي آهي ته
شي وزن ڪيئن ٿي ڪجي. پر چڱو ٿيندو ته شاگرد
پاڻ تورط سگهي ۽ وزن جو انداز ۽ قيمت پاڻ معلوم ڪري.
هنن اسانوت هڪڙي عام دوا وڪڻندڙ جي ڪم جي
قرازو ۽ وٽ آهن.

الف سخت ڪاڇ جي هڪ نلي آهي، جنهنڪي
هڪڙو گولو آهي، ۽ انهي ۾ اسپن پاءُ آني کن جيترو ڏاهي جو
ڪارو آڪسائيڊ وجهونٽا؛ ب هڪڙي ٻي نلي آهي، جنهن ۾
الف نلي جي مڙيل پڇاڻي ٿيڪائي سگهجي ٿي؛ هي نلي
اچي ڪئلسير ڪلورائيڊ نالي هڪڙي شي سان جا آلاط ڪي
جهٽ چوهيو وڃي، پريل آهي؛ ت هڪڙي شيشي آهي،

جنهن ٻاٺي آهي، ان ۾ پٿرو اٿس ۽ جست وجهي انمان
 هٿڊروجن ڪڍندا آهن؛ ۽ هڪڙي ننڍي شيشي آهي
 جنهن ڪجهه گندڪ جو تيزاب پيل آهي، هٿڊروجن
 جئين ٻڙڙ ڪري انهي ۾ ويندو، تئين اهو تيزاب انکي
 سڪائي ڇڏيندو؛ ۽ ٻي هڪڙي شيشي آهي جنهن ۾



شڪل ۱۶.

ڪنسلير ڪلورائيڊ پيل آهي، هٿڊروجن گئس انمان

لنگهيندو، ۽ جيسين الف ناي وٽ پهچندو تيسين پٽي
 خشڪي ويندو. هن تجربي ڪرڻ ۾ پهرائ آسانڪي الف
 ناي جا ٻوچ لاهي ۽ انکي ج ۽ ب ناپن کان ڌار ڪري،
 خبرداري سان قرارو جي هڪڙي ٻڙ ۾ رکڻ گهرجي، ۽ ٻئي

آغاز علم حڪومت.

ٻارن وزن وجهجڻي جيسين ٻئي ٻار ٻار ٿي بيٺن. انهي ريت الف نالي جو ٿامي جي آڪسائڊ سميت وزن معلوم ڪرڻ گهرجي. پوءِ ان نالي ۽ ٿامي جي آڪسائڊ جو پورو وزن لکي ڇڏڻ گهرجي. وري ب نالي کي به انهي ساڳيءَ ريت خبرداري سان ٿوري ۽ آنڊو پورو وزن ڪاغذ تي لکي ڇڏجي. هاڻي ٻئي نالي پنهنجي پنهنجي جاءِ تي اڳئين وانگر رکڻ. پر سنڀاليو ته منجهن جيڪي آڏي سو ڪري نه پوي ۽ پوءِ ڪجهه گندڪ جو تيز آب (سلفيورڪ ائسڊ) ڦيٽ سان وجهيو. ته هيٺ جست تي وڃي پوي ۽ ڇڏيو ته هٿڙو سڄي اوزار ۽ ٿامي جي آڪسائڊ ٽان ٻڙڙ ڪري لنگهي. ب نالي جي وزن ۽ پاڇاڻي وٺ ڪري سڪل آزمائش جي نالي رکڻ. ۽ هٿڙو سڄي جئين نڪرندو وڃي تئين گڏ ڪندا وڃو ۽ انهي آزمائش جي نالي ۽ جو مٿين هيٺ ڪري انکي وقت بوقت ڏئي جي الٽ تي آڻي ڏسو ته سڄي اوزار مان ڪو نڪري ويئي آڏي يا ڪيئن ڪيترا ڀيرا انهي آزمائش ڪرڻ کان پوءِ ڏسبو ته انهي

نلي واري هٽڊروجن کي باه لڳي ويندي ۽ آرام سان ٻيو
 ٻرندو. جڏهين ائين ٿئي، تڏهين جنهن نلي ۾ ٿامي جو
آڪسائيڊ آهي، تنهنجي هيٺان هڪڙي ننڍي گئس جي
 بتي رکو. جيسين اها ٿڌي رهندي، تيسين ڪاري
آڪسائيڊ ڪو تفاوت ڏسي ڪونه سگهيو، توڙي هٽڊروجن
 مٿان لنگهي ٿو وڃي؛ پر جڏهين هو ٿڌي ٿو، تڏهين
 هڪدم منجهس غير شروع ٿئي ٿو. ڪارو رنگ منجهي
 ڇمڪندڙ ڳاڙهو ڌاتياڻون رنگ ٿيو پوي، ۽ نلي جي اندرئين
 پاسي جي ٿڌي ڀاڱي کي پاڻي جا ڦڙا ڇمندڙ ڏسڻ پيا اچن،
 جنهن سڄو گواڻو ٿئي ٿو تنهن پاڻي ۾ نلي ۾ هليو ويندو،
 ۽ اُتي ڪئلسيم ڪلورائيڊ جا آلات چوهندڙ شي آهي، سا
 جهلي وٺنديس. تڏهن گولي تان هٽڊروجن کي لنگهڻ ڏيو،
 جيسين ڪارو رنگ سڀ گم ٿي وڃي، پوءِ ڏيو ڪٽي
 پاسي ڪريو. جنهن گولو پيو ٿري، تنهن اڇو ٿر ڏسون ٿر
 ڇٽو ٿئي. هٽڊروجن ٿامي جي آڪسائيڊ جي آڪسيجن سان
 گڏجي پيو آهي، ۽ انهنجي گڏجڻ ڪري پاڻي جڙي پيو آهي.

آغاز علم حڪومت.

۱۸

۱. آڏو ڪجهه پاڻي جي صورت ۾ ۽ ڪجهه پاڻي جي صورت ۾
ب نالي ۾ لنگهي ويو آهي. ۽ اُتي وڃي گڏ ٿيو آهي ۽
 منجھانس ڪي به هوا ۾ نڪري نه ويو آهي. ۽ گولي ۾ جيڪو
 ڳاڙهو چورو رهي ٿو سو صفا ڏامون آهي. هاڻي اچو ته انهن
 ٻنهي نالن کي وري ٿوريون. الف نالي اڳئين کان
وزن ۾ گهٽ ٿئي ٿي. چاڪاڻ جو ڪا شي (آڪسيجن)
 جنهن کي وزن آهي. منجھانس هلي ويئي آهي.
ب نالي جو وزن وڌي ٿو. چاڪاڻ جو ڪا شي (پاڻي)
 جنهن کي وزن آهي سا منجھس وڌي آهي. ٽڙهين
 هاڻي هن ٿو ٿئي:—

گريڊ

Gul Hayat Institute

۱. نالي جنهن ڏامي جو آڪسائيڊ آهي تنهنجي ٿور
 ۱۰۵۶ { تجربي کان اڳ.

۲. ساڳي نالي جنهن ڏامي جو آڪسائيڊ آهي تنهنجي
 ۱۰۱۶ { ٿور تجربي کان پوءِ.

۳. آڪسيجن جي نڪري وڃڻ کان انهن ٻنهي
 ۲۰ { وزن ۾ جو تفاوت ٿيو آهي سو.

۵۹

علم ڪيميا.

گڏيل
۸۰۳

۳ ب نلجي جو وزن تجربي کان اب.

۸۰۸

۴ " " تجربي کان پوءِ.

۴۵ پاڻي جي چوڌل ڪري ب نلجي جي وزن ۾ واڌارو
ٿيو آهي سو آهي انهن ٻنهي وزنن جو تفاوت.

هن تمام ڪمائي تي تجربي کان اسان کي ڪهڙو نتيجو
ڪڍڻ گهرجي ؟

انجي ورندي پٿري آهي - ٿر پاڻي جي ۴۵ پاڻن
تور ۴۰ پاڻا تور آهي آڪسيجن : ٿڌهين باقي پنج پاڻا
تور هوندا هڏروجن جا : يا ائين چئو ٿر پاڻي ۾ جي ۴۰ پاڻا
تور آهن هڏروجن جا ٿر ۱۶ پاڻا آهن آڪسيجن جا.

جيڪڏهن آزمائش خبرداري ڪري ڪبي، ٿر
هميشه اهي ساڳيا انداز معلوم ٿيندا. انجي ڪري اسان کي
ڪيميائي ميلاپ جي پهرئين وڏي قاعدي جي اها خبر
پوي ٿي ته ساڳي ڪيميائي شيءِ سندس جزن جو هميشه
ساڳيو انداز رهي ٿو.

پاڻي هميشه ۱۶ پاڻن (تور ۴۰) آڪسيجن ۴۵ پاڻن
هڏروجن مان جڙي ٿو.

آغاز علم حڪومت

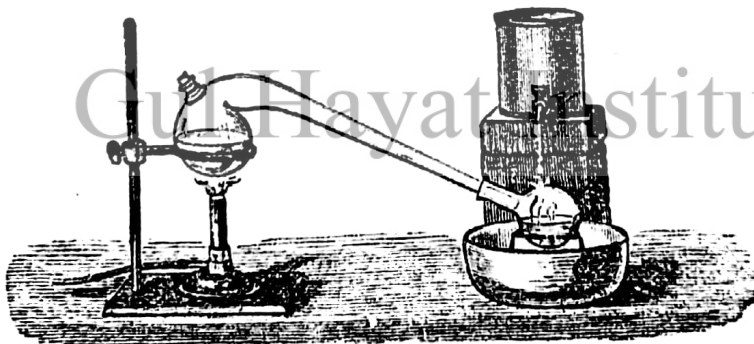
۶۱

پاڻي ۹.

۱۱. سمند جي پاڻي ۽ مٺي پاڻي ۾ ڪهڙو تفاوت آهي؟

اسان کي سٺ آهي ته سمند جو پاڻي کارو آهي، يا اٺر
لوط ڳريل آهي. پاڻي ۾ ڪجهه لوط وڃي کارو پاڻي
ڪرڻ سولو آهي: ڏاڍو لوط گهر ٿي يا ڳري ٿو وڃي ۽ پاڻي
کارو ٿو لڳي.

تجربو ۱۱. - اها ڪارائي رڳو انهي پاڻي کي ڇڪائڻ سان
وڃائي ٿي سگهجي: يعني پاڻي کي جوش ڏجي ۽ ٻاڦ کي
گڏ ڪجي ۽ ڌاري.



شڪل ۱۷.

هي اسين ڪاٺي جي * رٿارت ۾ تمام چڱي طرح
ڪري ٿا سگهون (ڏسو شڪل ۱۷). ٻئي سان اسين
* عرق ڪندڙ جو مڙيل ٿونڀي وارو برتن.

۶۱

علمر ڪيميـا

پاڻي کي ٽيڪايون ٿا، پاڻي ٺڪري ٿي ۽ رٿارت جي ڳچي کان
 هيٺ لنگهي شيشي ۾ وڃي ٿي، شيشي جي ٻاهران ٿڌو
 پاڻي پيو پوي ۾ شيشي جي اندر ڇپڪا پاڻي آهي سا ٺري.
 چڪيل پاڻي ۾ هاڻي ڪاراط ڪاٺين ۽ هو صاف پاڻي آهي،
 ڇاڪاڻ جو سڀ لوڻ پٺ تي رٿارت ۾ رهجي ويو آهي،
 جئن ڪ اسانکي سڀ پاڻي جي ٽيڪي وڃڻ کان پوءِ ڏسڻ
 ۾ ايندو. سمند جي پاڻي مان مٺي پاڻي ڪرڻ لاءِ جهازن تي
 هيءَ تجويز گهڻي ڪم آڻيندا آهن، ۽ انهن ريت جو پاڻي
 ڪڍن ٿا سو پيڻ جي ڪم لاءِ چڱو ٿو ٿئي. ڪڏهن
 ڪڏهن جهرن ۽ مٺي نديءَ جي پاڻي ۾ به لوڻ گهري ٿئي ٿو،
 پر لوڻ جو انداز اهڙو ٿورڙو ٿو ٿئي، جو پاڻي پيڻ ۾ ڪارو
 نٿو لڳي. پر رڳو زبان تي رکي پاڻي جي ڪاراط معلوم
 ڪرڻ کان ڪيميا ڄاڻندڙ کي پاڻي ۾ لوڻ ڊڄڻ جي
 سڌايل لاءِ پيو وڌيڪ چڱو رستو آهي: هو انهن ڳالهه
 ڄاڻڻ لاءِ وڌيڪ نازڪ آزمائش ڪري ٿو. تجربو ڪبو ته
 اها ڳالهه ڏسڻ ۾ ايندي.

آغاز علم حڪومت

۶۶

۲۲ لوط ڀرڪڻ جي آزمائش.

تجربو ۲۲. - ٻه وڏا صفا گلاس چڪيل پاڻي يا مٺي مينهن جي پاڻي سان ڀريل وٺو؛ انهن مان هڪ گلاس لوط جو سئيءَ جي پاڪي جيڏو ڌرو ڪڍي وجهو؛ ۽ اُنکي چڱيءَ طرح وٺي گهمايو جيسين لوط بلڪل ڳري وڃي. هاڻي چڪي ڏسو ته لوط جو سواد اڻس يا نه. توهانکي لوط جي خبر پئي ڪين سگهندي. هاڻي ”سلور نائٽريٽ“ اهڙيءَ نشانِي واري ٻاڻلي ڪڍي اچو، ۽ پاڻي جي پنهين گلاس جي وچ ۾ انهن ٻاڻلي واري پاڻي جا ٿي يا چار ڦڙا وجهو. جنهن پاڻي ۾ لوط جو ڌرو وڌل آهي، تنهنجي مٿان انهن ڌر هڪڙو آڇو ڏونهون ٿرندو ڏسڻ ايندو، ۽ صاف پاڻي ائين جو ائين صفا ۽ اوچل رهندو. انهن ريت ڪيمپا ڄاڻندڙ پنهنجي آزمائش ۽ تجربن سان انهن شين جو هاجڻ معلوم ڪري ٿو سگهي؛ جي عام ڏسندڙ جي نظار ۾ اچي ڪين سگهندي. توهانکي پوءِ خبر پوندي ته جڏهن اهو آڇو ڏونهون ٿي پيو تڏهن ڇا ٿيو. (تجربو ۲۳ ڏسو).

۲۳

علم ڪيميا.

۲۳ گار ۽ قلمجڻ بابت.

ٻيون گهڻيون سخت شيون سڀڻجائي سان پاڻيءَ ۾
 گرن ٿي. جنهن ۾ ڪنڊ، ڦٽڪي، سوڊا (ڪار)، ٻيون
 ڪي شيون آهن جي ٿورو گرن ٿي، جنهن ۾ چمڪر يا
 ڀاس جو چن. وري ٻيون اهڙي شيون آهن جي پاڻيءَ ۾
 اصلي گرن ٿي ڪين، جهڙو ته چمڪر جو پھڻ، واري، يا
 ڀاس (ڪڙو).



Gul Hayat Institute

شڪل ۱۸.

تجربو ۲۳ - جيڪڏهن اسين ڪار جنهنڪي ٽيٽ جي
 ڪار چوندا آهن، تنهنجي قلمن جا ٻه آئونس وٺنداسون، ۽
 گلاس ۾ وجهي انهن ۾ آئونس يا آزمائش جي نلي ڀري
 جيترو گرم پاڻي گذينداسون، ته ڪار جا قلم گهمائڻ سان

آغاز علم حڪومت.

۶۴

گهري ويندا. جيڪڏهن انهن ڪار جي پاڻي کي اسين
 لرح ڏينداسون، ته ڏسڻ ايندو ته ڪار جا ذرا گلاس جي
 پاسن تي ننڍڙا چمڪندڙ ۽ اوچل ڳنڍڻ يعني
 قلمن جي صورت ۾ ظاهر ٿيندا، يا چئبو ته ڪار جو پاڻي
 قلمجي پيو آهي.



شڪل ۱۹.

Gul Hayat Institute

جيڪڏهن اوهين قلمن جي شڪلين کي ڇاڇي
 ڏسندو، ته اوهان کي معلوم ٿيندو ته آهن سڀ هڪ جهڙا،
 مگر ڪي وڏا آهن ڪي ننڍا. هاڻي هڪ آئونس ڦٽڪي
 ۽ هڪ آئونس يا جيترو آزمائش واري نلڪي ۾ پاڻي مائي
 تنهنمان آزمائي ڏسو: ڦٽڪي جا قلم درجي بدرجي ظاهر

۶۵

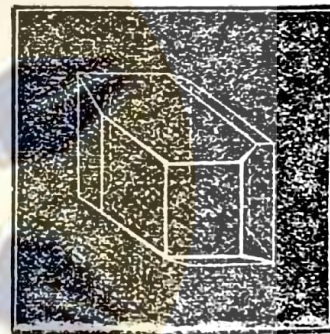
علم ڪيميا

ٿيندا. ۽ ڪارجي قلمن کان انهنجي قلمن جي شڪلي
بدلتل پيءَ طرح جون آهن. جئن مٿين شڪلين کان
توهانڪي دستهر ايندو.

ڦٽڪي



نامي جو سلفيت



شڪل ۲۰

تجربو ۲۰ - توهين انهن ساڳي طرح ٺيلي پاڻ يا
سلفيت آف ڪاپر سان ڪريو. ته مٿين شڪل ۾
ٽيڪاريل ڊول جا ٺيلا قلمر آهستي آهستي ڇڙندا ويندا.
ڏاڍي اڌ آئونس ڪٽيل ڦٽڪي جو ۽ اڌ آئونس ڪٽيل
سلفيت آف ڪاپر جو کڻي گڏيو. ۽ انهنڪي ڪونڊي ۾
دستي سان چڱي ريت ملائي. هڪ آئونس گرم پاڻي ۾

آغاز علم حکومت.

گاريو، ۽ انهن پاڻي کي لرح ڏيو. خبرداري سان ڏسو ته ڇاڻو ڌار ٿي پوي. توهين ڏسندو ته ڦٽڪي جا ٻي رنگ قلم چڙي پيا آهن. ۽ انهن سان لڳو لڳ سلفيت آف ڪاپر جا نالا قلم به نڪرندا ٿا وڃن. اهي ٻن جدا قسمن جا لرح انهن ريت قلم مڃڻ سان ڌار ٿي ٿا سگهن: ۽ وقت سو جهجهو لڳندو باقي اسپين ڦٽڪي جا قلم چونڊي ڪڍي هڪ پاسي رکي سگهنداسون. ۽ سلفيت آف ڪاپر جا سڀ قلم باقي رهاجي ويندا. هن مان ڏسجي ٿو ته جي شيون ڌار ڌار قسمن جون آهن سي ڪيئن ڌار ٿيو پون. ۽ اسپين ڏسون ٿا ته گهڻي ڦٽڪري ۽ معدني شي قلم مڃڻ سان ڌرتيءَ ۾ چڙي پون ٿي. انهي طرح ڪاڪ-سپار، فليو آر-سپار، هيوي-سپار، فيل-سپار ۽ ڪوارٽز جي سڀ قلمي ڌاتو آهن. سي سڀ جدا جدا رستن سان (اهي رستا هميشه اسپين برابر طرح چئي ڪين سگهنداسون) قلم مڃي ڌرتيءَ ۾ پيدا ٿيا آهن.

عبر ڪيميا.

پاڻي ۱۰.

۲۲ مينهن چڪيل پاڻي آهي.

جيڪڏهن اسين خيال ڪنداسون ته مينهن
ڪٿان ٿو اچي، ته اسان کي سگهوئي خبر پوندي ته مينهن جو
پاڻي ڌرتيءَ تي جيڪي ٻيا پاڻي ڏسجن ٿا تن سڀني ۾ تمام
مٺا ۽ سٺا پاڻي آهي. هو ٻار جا آلاط آهي تنهنجي
پاڻي ٿي يا گهاتي ٿي ڪري مينهن ڪڪرن مان ڪري ٿو.
جڏهن سمنڊ تي گرم هوا لڳي ٿي، تڏهن اها گرم هوا
سمنڊ مان گهڻي آلاط ٻاڻ جي صورت ۾ کنيون وٺي ٿي،
جتي طرح رڻاڻت مان ٻاڻ لنگهي وڃي ٿي، ۽ جڏهن اها
گرم ۽ آلي هوا ڪنهن ٿڌي جاءِ تي وڃي لڳي، تڏهن
ٿڌي ٿيو پوي، ۽ گرم هاجو وڃي جيتري آلاط منجهس هڻي
اوتري آلاط پوءِ هن ۾ رهي نٿي سگهي، تنهنڪري اها آلاط
ٿڌا ٿي مينهن جي صورت ۾ ڪري ٿي. انهن ڪري
مينهن جو پاڻي چڪيل پاڻي آهي، ۽ توهين ڏسندو ته

آغاز علم حڪومت.

ساجي ٻرڻوئي تي اهو چڪاڇل جو حيرت جهڙو دستور پيوڻي؛
۽ جيڪڏهن اوهين ٿوري ٿاڻ وڃياري ڪري ٿيندو، ته
اوهين سمجهندو ته ڌرتيءَ تي وهندڙ پاڻي جو هرڪ ڦر
يڪار مڙيوئي سمجهان چڪاڇي مينهن جي صورت ۾
پيو آهي ۽ وري به وڃي سمجهڻ گڏجي.

۲۵ پاڻيءَ ۾ الڳ رهيل ۽ گري ويل علامتون.

جهان، سڀني ۽ ندين مان جيڪو پاڻي وڃي ٿو
سمجهڻ پوي، سو ٻيو به ڪي ساهه موٽائي نئين ٿو؟
توهين هڪدم چوندو - ته هاڻو، بيشڪ، هو واري، مٽي،
ڪاڇرو ساهه گهليو وڃو سمجهڻ وڃي. نديءَ جو پاڻي
ٿوري ڪهڙو به تمام صاف هجي، تنهن مان ڪاڇرو وٺي
تنهنڪي جيڪڏهن اوهين ڪاڇرو وڃي ڏسڻ ٿيندو ته
پوءِ اها ڳالهه ٿو- انڪي ڏسڻ ايندي؛ ڪاڇرو ڪٿي ڌار ٿي ٿو
وڃي رهندي. واري ۽ مٽي جي نديءَ سمجهڻ ڪنهن ٿي وڃي
سي چاڻڪڻ سان ڌار ڪري ٿي سگهجن، يعني وڃي
شڪل ۾ ڌيڪاريل ريت وانگر، ڦير تي پورو ڪاغذ، يا

علم ڪيميا.

مس چتو، يا چاڻڻ جو ڪاغذ رکي، تنهن ۾ پاڻي وڌائي ڪڍبو، يا واريءَ مان يا سڀنج يا ڪوئلن مان پاڻي کي چاڻي ڪڍبو، جهڙيءَ ريت مائڻو گهرن ۾ پاڻي صفا ڪرڻ لاءِ ڪندا آهن ته واري ۽ مٽي ڌار ٿي ويندي آهي.



شڪل ۲۱.

تجربو ۲۵ - اوهين سهنجائي سان سماجهي سگهندو

ته انهن طرح رڳو انهن شين کي ڌار ڪري سگهيو، جي ساخت جڙن جيان پاڻي ۾ الڳ پيئي آهن. ڪنهن به چاڻڻ جي ريت سان پوءِ اها ريت توڙي ڪهڙي به پوري سماجي پاڻي ۾ گري ويل شي کي جدا ڪري سگهيو. نهر جي پاڻي جا ٿورا ٿڙا ڪري پاڻي ۾ گڏيو، ۽ انکي ڪاغذ جي چاڻي ۾ ڪري ڇاڻيو، ته نهر جو رنگ ويندو ڪين ڪي.

آغاز علم حڪومت.

۷۰

ڇاڪاڻ جو نير پاڻي ۾ گهري ويو آهي. پاڻي کي نير کان
چڏائي صاف ڪرڻ لاءِ رٿا رٿا ۾ ڇڪائبو ته تڏهين سو رٿو

ويندو.

۲۶ سخت ۽ نرم پاڻي.

تجربو ۲۶ - پاڻي جيڪو وڃي وري وڃي ٿو سمندر

پوي، سو گهري ويليون شي پاڻ سان کنيون ٿو وڃي.

جيڪڏهين صفا جهري يا ندي جي چٽيل پاڻي جي پائنت کي

اسين صاف چيني جي ٿان ۾ ٽهڪائينداسون، جيئن

پاڻي سڀ هليو وڃي، ته هميشه ائين ٿسڻ ۾ ايندو ته

ڪجهه سخت شي وڃي باقي رهي آهي؛ پر جي اسين

چڪيل پاڻي جي پائنت کي ڪاڙهينداسون ته سخت شي

باقي رهندي ڪانه. هنجو هي سبب آهي جو مينهن جو

پاڻي ڌرتي تي پئي، جڏهين زمين مان ۽ ٽڪرين تان ٿئي ٿو،

تڏهين هميشه ڪانه شي اهڙي گڏجي وڃي جا

منجهس گهريو وڃي، ۽ انکي به هو ساڻ کنيون وڃي.

عالم گھميا.

۷۱

انهي طرح گهرط جو ڳيون شيون هميشه زمين مان سمند ۾
 ڪڍيو پيون وڃن. ۽ سمند وڌيڪ غليظ ٿيندو ٿو وڃي،
 مگر تمام آهستو آهستو. مينهن جو پاڻي سمند ۾ ويندي
 وات تان جي شيون ڳاريو ساڻ ڪنيون وڃي، تنجو قسم
 ٽڪري يا ڌرتي جنهن مان هو لنگهي ٿو، تنهنجي قسم تي
 منحصر آهي، ۽ ٻيو انجي ويجهو رهندڙ ماڻهو جهڙي قسم جو
 ڪند انهن اڃا ٿيندا تنهن تي منحصر آهي. ڪي پاڻي جا
 جهرا خود سمند کان به ڪارا آهن، ڇاڪاڻ جو انهن ۾ ڇيڪو
 پاڻي اچي ٿو، سو ڌرتي جي اندر سخت لوط جي ته تان وهي
 لنگهي ٿو. ڪيترن جهرن ۽ ندين جا پاڻي سخت چوڻ ۾
 ايندا آهن، مگر مينهن جو پاڻي هميشه نرم آهي. پاڻي کي
 سخت ٿڌين چٽبو آهي جڏهن صاف ڪم ان سان
 ڪجي نه ڪري، پر ڪتي يا ڦٽي ڦٽي ٿي پوي. اچو ته
 ٿسون ته ائين چوڻو ٿئي، اها ڳالهه اسين سمجهي سگهون ٿا
 يا نه، انهي مطلب لاءِ اسان کي تجربو ڪري ڏسڻ گهرجي.

آغازِ عذرِ حکمت.

۲۷. پاڻي ساخت چاڻي ڪري ٿو ٿئي؟

تجربو ۲۷. - ٿورو ڪنٽينل چيسر يا پلاسٽر آف پارس وٺو، ۽ چڪيل يا مينهن جي پاڻي (نرم پاڻي) سان ڀريل وڏي ڊنڊلي ۾ اُنڇي هڪ چپٽي کڻي وجهو. پوءِ اُنهي پاڻي ۽ انهي چيسر جي آڻي کي ڪجهه وقت تاءُ چڱيءَ طرح لوڏبو، ۽ ڪاغذ جي چاڻي ۾ اهو سڀ چاڻيو. ته پاڻي بلڪل صاف رهندو، پر ڏسبو ته هو ساخت ٿي پيو آهي؛ ائين ٿئي ٿو سا ڳالهه اوهين هن پاڻي ۾ صابن سان پنهنجن هٿن ڌوڻ سان چئي سگهندو، يا انهي کان بهتر هيئن ٿيندو، ته پهرائ ڪرم پاڻي ۾ ڪجهه صابن ڳاريو، (جيئن صابن جي ٻڙڙن ڪرڻ لاءِ ڪيو آهي)، ۽ صابن واري صفا پاڻي مان ڪجهه ساخت پاڻي ۾ وجهو، پوءِ توهين ڏسندو ته صابن جي ڪري پاڻي ڪڇي ڪين ڪندو، پر ڦٽيون ڦٽيون ٿي پوندو، ۽ جڏهن صابن وارو پيو زياده پاڻي منجهس ملائيندو تڏهن ڪڇي ڏسڻ ۾ ايندي.

عالم ڪي-ميا. ۷۳

هن مان اسان کي اها سڌ پوي ٿي ته چيسر يا سلفيٽ آف لائمر منجھس ڳرڻ ڪري جھري يا ندي جو پاڻي ساخت ٿي ٿو سگهي. جنهن پاڻي کي اوهان چيسر سان ساخت ڪيو آهي تنهن کي جيڪڏهن اوھين ڪاڙھيندو، ته منجھس ڪو ڦير ڪو نه پوندو؛ تهڪيل پاڻي جڏهن ڦرندو تڏهن اندروني ساخت ٿيندو جهڙو اڳي هو.

پاڻي ۱۱.

۲۸. ساخت چاڪ جو پاڻي ٽيڪاٽ سان نرم ٿي ٿو.

هاڻي ٻي قسم جو ساخت پاڻي آهي جنهن کي ڇاڇڻ

گهرجي. اسان کي اڳتي خبر پيئي آهي (ٽسو تجربو ۷) ته

اسانجي ڦٽڙن مان جاهدوان ڪري ٿي تنهن ڪاربانڪائس گئس

آهي، ۽ جڏهن اسانجي دمر سان ڦٽڙن مان هوا نڪري

مٿاڻن جي پاڻي ۾ ويندي تڏهن اچو ته ڳرڻ جو ڳو چورو

جنهن کي چاڪ يا ڪاربانائٽ آف لائمر چوندا پاڻي ۾ جڙيو پوي،

۽ پاڻي سٺ ڪير جهڙو ٿيو پوي.

آغاز علم حڪومت.

۷۴

۲۸. - تجربو - ۷ تجربو وري ڪريو. پر اڳي ڊپٽي
 هوا اوهان ڇن جي پاڻي ۾ دهرسان ٿوڪي وڌي هئي تنهنڪن
 وڌيڪ هوا وڃو. جيڪڏهن اوهين جيڪڏهن وقت ڏاڍو
 شايد ه منهن ڏيائين ڪندو. ته توهين ڏسندو ته ڪير ڇٽي
 اڇاڻ ڪرڻي ويندي. ۽ پاڻي وڌيڪ صاف ٿيندو. جيڪس
 توهين پاڻي کي بلڪل صفا ڪري ڪين سگهندو. پر هاڻي
 اوهين انهي کي کاغذ جي پاڻي ۾ ڇاڻي سگهندو. صفا پاڻي
 نڪري ايندو. مگر اوهين ڏسندو (صاف جي تجربو ڪرڻ سان)
 ته اهو پاڻي بلڪل سخت آهي. هاڻي ڇا ٿيو آهي.
 توهانجي ڦٽڻ مان جو ڪاربانڪ ائسڊ نڪري ٿو سو ڇاڪي
 ڳاري سگهي ٿو (توهانکي خبر آهي ته ڇاڪ صفا پاڻي ۾ پٽي
 نه ڳرندو آهي) : انهي ريت اسانکي صفا پاڻي ملي ٿو جو
 سخت آهي. ڇاڪاڻ جو انهن ڪاربانڪ ائسڊ ۾ ڳريل ڇاڪ
 آهي. هاڻي اوهانکي اها خبر آهي ته ڪاربانڪ ائسڊ ڊڪٽو
 گئس آهي : جيڪو پاڻي هائ اسان سخت ڪيو آهي

عالم ڪيمپيا.

تنهنڪي جيڪڏهن ڪاڙهيو، ته ڪاربانڪ ائسڊ گئس اڏامي ويندو، ۽ ڇاڪ جو ڪاربانڪ ائسڊ گرم ڪريو هو سو اچي چوري جيان هيٺ وڃي پوندو. سخت ٿيل پاڻي کي ڪاٽڻ جي شيشي ۾ ڪاڙهڻ سان اها ڳالهه سهنجائي سان اوهين ڏسي سگهو ٿا. جيڪڏهن انهي تهڪايل پاڻي کي ڇاڻيندو، ته اوهان کي معلوم ٿيندو (صاف ٿي آزمائش سان) ته پاڻي هاڻ سخت نه آهي، پر تهڪايل جي ڪري نرم ٿي پيو آهي. ڊڪٽرو پيو رستو آهي جنهن سان ڪاربانڪ ائسڊ گرم ڪري پاڪ وارو سخت پاڻي نرم ڪري ٿو سگهجي، هنن ڪريو جو ڇن جو سٺا پاڻي انهن سخت پاڻي ۾ ملايو، ڇن جو ڪاربانڪ ائسڊ سان ڪيميائي ميلاپ ٿئي ٿو، ۽ ڇاڪ يا ڪاربانائٽ آف لائٽر ٺهيو ٿو پوي، اهو اصل جيڪو ڇاڪ انڙ آهي، تنهن سميت نه گرم ڪريو جيئن چوري جيان وڃو هيٺ پوي. انهن پوئين ريت سان سخت ڇاڪ جي پاڻي کي نرم ڪري ٿو سگهجي.

آغاز علم حڪومت.

۲۹ ڌار ڌار ندين جي پاڻي جي ساختي ۾ تفاوت آهي.

تڏهين چاڪ جي ساخت پاڻي ۽ ڇپس جي ساخت

پاڻي ۾ هي تفاوت آهي جو پٿرئين قس جي پاڻي کي ٽيڪاٽ سان

يا منڇس چن گذر سان نرم ڪري ٿو سگهجي. ۽ پوئين

قسم جي پاڻي کي انهن طرح نرم ڪري نٿو سگهجي. هاڻي

جيڪڏهين مينهن جو پاڻي اهڙين ٽڪرين مان ٿئي ٿو جنهن

ڇپس آهي. ته انهن ضلع ۾ (جڏهن ٿرڊنٽ ندي) جيون

۽ ندين جو پاڻي ڇپس جي ڪري ساخت آهي. مينهن جو

پاڻي، جيتوڻيڪ ٻي سڀڪنهن ڀر جي وهندڙ پاڻي کان

صاف آهي، پر بلڪل صاف نه آهي. ڇاڪاڻ ته ڪاربانڪ

اٽسڊگس گريل منڇس آهي. ۽ اهو گس هوا مان اٿر

اچي ٿو (۹ تجربو ڏسو). انهن طرح جڏهين مينهن جو پاڻي

چن جي پاڻي واري ضلع مان يا ڇاڪ وارن ٽڪرن يا زمين مان

لنگهي ٿو. تڏهين ڪاربانڪ اٽسڊ ڪجهه ڇاڪ کي ڳاري ٿو

وڃي. ۽ ڇاڪ جي ڪري پاڻي سخت ٿي ٿو پوي (جڏهن

عالم ڪيمپيا

ٽيمس نديءَ ۾، ڊيگزن يا ٽاپيلن ۾ جي اڪثر ٿا يا ٿر
 ٻڌجي ويندا آهن سي ٻيو ڪي ڪينهنين، رڳو ڇاڪ آهي،
 جو پاڻي جي ٿرڪندي آهستي آهستي ڌار ٿي سخت ٿا
 وانگيان ڊيگزي جي ٿري يا پاسن ۾ لڳيو ٿو پوي. جيڪڏهن
 ٻين جو پاڻي * گرينائٽ پاڻي واري ضلع مان (جنين
 ڪاٺلندڙ جي ندي) لنگهي ٿو، جتي ڇاڪ يا چيسر نه
 آهي، ته اُتي پاڻي نرم رهي ٿو، ڇاڪاڻ ته اهو پاڻي اُٺين
 زمين مان ڪا سخت ڪندڙ شي وٺي ۽ ڳاري نٿو سگهي.
 ۳۰ شهرن جي مٿاڇري وارو پاڻي نا صاف.

جيڪڏهن پاڻي شهر مان يا مورين جي ڀرسان وڃي ٿو،
 ته گهرن جي ڪني ۽ هاروير جي پاڻي سان گڏجي گندو
 ٿيو وڃي، ۽ پيٽ جي ڪم کان پٽي بيڪار ٿيو پوي؛ بلڪه
 زردار ۽ بيماري جو سبب ٿيو پوي. ڪڏهن ڪڏهن
 تمام سٺا ۽ اوجل پاڻي ۾ مورين جي گندگي رهي ٿي، جي
 شهرن يا مورين جي ويجهائي مان اهو پاڻي ڀرڻو آهي.
 * مڪري ٿر جو پاڻو.

انگار علمر حسرت

اهو سبب آهي جنهنڪري هاڻي اڪثر وڏن شهرن کي
مٺا پاڻي نلن جي رستي پنهجي ٿو، شهرن کان پري ٽالون ۽
صاف پاڻي گڏ ڪري اُڏان لوه يا شيشي جي فلن سان
ڍڪ ڍڪ گهر ۾ آڻين ٿا، جنهنڪري هو مورين جي پاڻي سان
گڏ جي خراب ٿي نٿو سگهي.

۳۱ پاڻي گئسن کي ڳاري ٿو.

گئس به پاڻي ۾ ڳري ٿا وڃن، ڪن قسمن جا گهڻو
ڪن جا ٿورو. اسان مٿي چيو آهي ته ڪاربانڪ ائسڊ گئس
جو دوا به آهي سو مڃين جي پاڻي ۾ ڳري ٿو وڃي، ۽ سودا وائرم
آهو گئس ايترو ڳريل آهي، جو ٻوڇ لاهجي ٿو ته گئس
اُڌاميو وڃي. هوا به پاڻي ۾ ڳري ٿي، ۽ جهري جي پاڻي ۾
جو وڻندڙ تازو سواد آهي سو ڳريل آڪسيجن جي ڪري ٿو ٿئي،
جيڪڏهن اوهين جهري جي پاڻي کي جوش ڏيندو، ته
ڳريل هوا اُڌامي ويندي، ۽ جڏهن پاڻي ٿرندو تڏهن
ڏسندو ته ٿڪو ۽ بي سوادو آهي.

سمند جي پاڻي ۾ گهرايل آڪسيجن مڇين جي حياتي لاءِ
 ضرورائتو آهي. ڇاڪاڻ جو ساه ڪرڻ لاءِ انهن کي آڪسيجن جي
 ايتري گهرج آهي جيتري هوائ ۾ رهندڙن جانورن کي آهي.
 پوءِ انهن کي آڪسيجن ڪٿان ٿو ملي؟ پاڻي جو ڇوڙ لاءِ
 جو آڪسيجن هٿ ڏي روجن سان مليا آهي. انمان مڇين کي
 نتو ملي. پر آڪسيجن گئس جو پاڻي ۾ گهرايل آهي تنهن مان ٿو
 ملين. مڇيون پنهنجي ڪلين مان گهڻو پاڻي لنگهائين
 ٿي، ۽ انهن مان پاڻي لنگهندي هو آڪسيجن ڪڍي
 ٿيون وڌن. پاڻي کي چڱي طرح ٽپڪائي اهڙي طرح ڌاريو جو
 دوان لڳيس، پوءِ جيڪڏهن منجهس جيري مڇي اچي
 وڃندو ته مري ويندي. ڇاڪاڻ جو هنجي دم ڪٽڻ لاءِ انهن
 پاڻي ۾ گهرايل آڪسيجن کي وٺين.

ڌرتي ۱۲.

۳۱ ڌرتيءَ بابت.

اسان کي باد، هوا ۽ پاڻي بابت ٿوري خبر پئجي آهي.
 پاڻي اڇو ته ڏسون ته ڌرتي يا جنهن سخت مادو سان هي

آغاز علم حڪمت.

ڌرتيءَ جو گولو جڙيل آهي تنهن بابت ڇاڻا معامرو ڪري سگهون.

باد، هوا ۽ پاڻي جيڪي سو سادي شي آهن؛

باد گرمي آهي جا جسمن جي بوط يا انهن جي ڪيميائي

ميلاپ ٿيل ڪري پيدا ٿئي ٿي. هوا جا اسانجي چوگرد

رهي ٿي ۽ جا اسان کي دم ڪم ڪم ڪري ٿي، سا پن گئسن

آڪسيجن ۽ نائٽروجن جي ميلاپ سان ٺهي آهي. پاڻي

اڏا پٿري شي آهي جا پرڻي کي چوڌاري ويڙهي ويٺي آهي،

۽ جا پن گئسن آڪسيجن ۽ نائٽروجن جي ڪيميائي ميلاپ

ڪري جڙيل آهي.

ڌرتيءَ جو بيان گهڻو اهڙو ۽ منجهيل آهي، ۽ اسين

هن ڪتاب مان ڌرتيءَ جي ڪيميائي ترڪيب ۽ حقيقت

بابت تمام ٿورو سڃاڻي سگهنداسون. اسين چوندا آهيون

ته ڌرتي ٺهري آهي، سو ڌرتي ٺهري انهن ڪري آهي جو

گرم نه آهي. سڀني ٺهري شين کي جيڪڏهن پورو گرم

ڪبو، ته ڳري ۽ پاڻي جيتريون پٿريون ٿي سگهنديون.

۳۳. ڪاربانڪ ائسڊ گئس مان ڇاڪُ تيار ڪرڻ.

تجربو ۲۹. - ڇاڪَ يا چن جي پٿر يا سنگ مرمو جا ٿورا

ٽڪر وٺو (ڇاڪاڻ جو اهي سڀ ترڪيب ۾ ساڳئي ڪيميائي

شيءَ آهن)؛ اهي ٽڪر هڪ ٻاڏلي ۾ جنهنڪي مڙيل نلي،

پوڄ ۽ ڪانچ جي قيٺ، هجي وجهو؛ انهن ٻاڏي ۾ ٿورو

پاڻي اوتي وجهو، ۽ پوءِ مناجيس ٿورو هٽدرو ڪلارڪ ائسڊ

گڏيو. توهين ڏسندو ته ڇاڪَ وٽ بڙبڙ ٿيڻ لڳندي، ۽

جيڪڏهن مڙيل نلي جي چيڙي کي پاڻي جي گلاس ۾

بوڙيندو، ته گئس جا بڙبڙا پاڻي مان لنگهي ويندا. انهن

گلاس جي بدران ٻي ڊڪري خالي شيشي وٺو، ۽ ڇڏيو ته

گئس لنگهي وڃي هن شيشي ۾ پوي. ٿورن منٽن کان

پوءِ جنهن شيشي ۾ گئس لنگهي وڃي پيو آهي، تنهن ڊڪري

پرندڙ مومبتي وجهو، ته اها بتي ڊڪر وسامي ويندي.

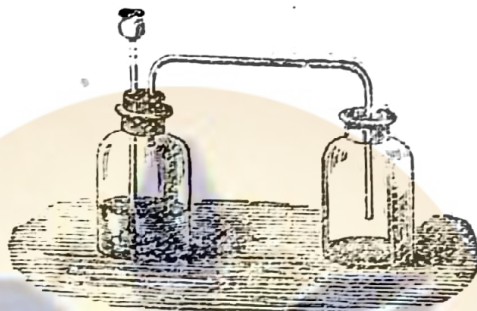
پوءِ وري ڪجهه صفا چن جو پاڻي انهن شيشي ۾ وجهو، اهو

پاڻي کير جهڙو ٿي پوندو. تنهن کان پوءِ پرندڙ مومبتي ٻي

۳۸

علم ڪيميا:

هواستان ڀريل شيشي جي تري ۾ رکو ۽ ٻيءَ شيشي مان
گئس (چط ته پاڻي آهي) ٻرندڙ موم بتي تي وجهو. توهين
سگهوئي ڏسندو ته بتي وساهي ٿي وڃي.



شڪل ۲۲.

آهو ڪهڙو گئس آهي جو چاڪ يا سنگ مرمر مان
اسان کي مليو آهي؟ هو آهي ڪاربانڪ آئسڊ گئس.
چاڪ جو بتي وسائڻي ٿو. ۽ چن جي پاڻي کي کير جهڙو
ڪري ٿو وجهي. ۽ هو هوا کان ايترو گهرو آهي جو پاڻي وانگر
هن کي هڪڙي ٿان مان ٻئي ٿان ۾ اوتار ٿو سگهجي.
هي ڪاربانڪ آئسڊ چاڪ ۾ مليل آهي. ۽ جڏهن ٻيو
ائسڊ چاڪ سان گڏجي ٿو، تڏهن آهو گئس نڪريو اچي.
هلا چاڪ ۾ ٻيو ڇا آهي؟ اهو ته چاڪ يا چن جو پٿر يا

آغاز علم حڪومت.

سنگ مرمر جو ٽڪر ڪري ٻاهر وڃيون، ته هو آهستي آهستي
ٽپي، ۽ پوءِ ڏسو ته ڇا ٿو ٿئي. جيڪڏهن ٻاهر ٻاهران

ٻاهر ڪڍبو، ته ڏسبو ته ٻاهر سڙڻ ڪري هو مٽجي ويو آهي.
جيڪڏهن اسين ان تي ائسڊ وجهنداسون، ته هن مان

ٻڌڻا ڪين ڪرندا؛ ڇاڪاڻ جو ٻاهر سڙڻ ڪري هن مان

ڪاربانڪ ائسڊ گر ٿي ويو آهي. پر جيڪڏهن ان تي

اسين پاڻي وجهنداسون، ته ڏسبو ته اها ساخت شي ڀري اٿو ٿي

پوندي ۽ اهڙي گرم ٿي ويندي جو پاڻي ٻيو ٿيڪندو. هاڻي

ڇا ٿيو آهي، جو ڇن جي پٿر يا سنگ مرمر کي ٽپائڻ ڪري،

هنجو ڪاربانڪ ائسڊ هليو ويو آهي، ۽ باقي وڃي ڇن

ٻڇيو آهي (ڇن جي ڪورين ۾ ائين ٿو ٿئي)؛ ۽ جڏهن

اسين ڇن تي پاڻي ٿا وجهون، تڏهن هو ٿري ٿو، يا پاڻي سان

ملي ٿو. انهن ڪري اسان کي سڌ پيئي آهي ته ڇاڪاڻ

سنگ مرمر ڇن ۽ ڪاربانڪ ائسڊ جو ڪيميائي مرڪب آهي،

۽ اڌا به خبر پيئي آهي ته خاڪي شي مان اسان کي گئس

ملي سگهي ٿو.

ڌرتي پاڻو ۱۳.

۳۴ آڪسيجن گئس جو تيار ڪرڻ.

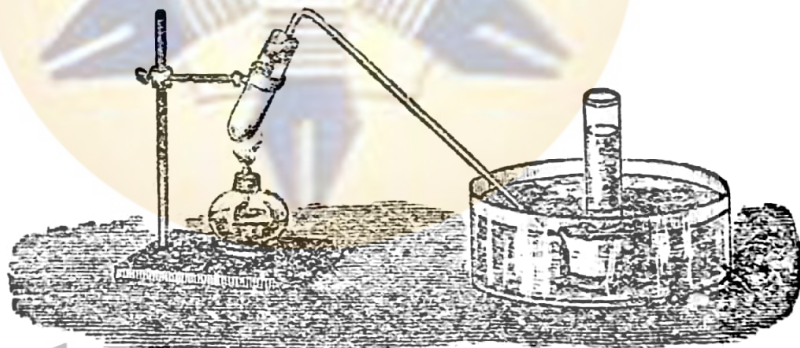
تجربو ۳۴ - هاڻي وري اسين ٻي خاڪي شي ٿا وٺون.

ڇا ڇاڪ وانگيان عام نه آهي، پر اهڙي آهي جنهن مان اسين

گهڻيون ذرو وري ڳالهڻي سڪنداسون.

اسين 'مريڪيوري آڪسائيڊ' جي شيشي مان هن ڳاڙهي

چوري جو ذرو ساخت کانچ جي ڊڪڙي ننڍي ٺليءَ ۾ وجهون ٿا.



Gul Hayat Institute

۽ ٻي ڊڪڙو ٻوڇ ڏيئي ۽ مڙيل کانچ جي ٺلي لاهي ڪڍي

ڊڪڙي جهلي يا گهوڙي ۾ ٽهڪايو ۽ ڳاڙهي چوري کي گرم ڪريو

تو سگهوئي ڪارو ٿي پوندو. ۽ ڊڪڙي اوڄا اچي ڇاڪڻي

شي ٺليءَ جي ٿڌن پاسن تي ڇمي پوندي. گئس جا ٻڙڙا

آغاز عصر حڪومت.

۸۹

نالي جي ڇيڙي وٽ نڪرندا ڏسڻ پيا ايندا. اُتي پاڻي سان
 ڀريل ناليءَ ۾ جو هڪڙي ڀاڱو ڏيکيل هجي گذ ڪري
 سگهجن ٿا. پوءِ اسين آزمائش ڪري ٿا سگهون ته اهو ڪس
 ڪهڙو آهي، ۽ ڪاٺي جو ڏيکيل ٿڪر ڪٿي اچيو ته معلوم ٿيندو.
 ته اهو ڪس ڪس آڪسيجن ڪس آهي؛ ڇاڪاڻ جو اها
 ڏيکيل ڪاٺي هڪدم وري پري ٿي پوي. هاڻي ڀلي نه
 اسين اُنهي ڳاڙهي چوري کي گرم ڪندا وڃون جيسين
 هو سڀ گرم ٿي وڃي، يا مٿجي آڪسيجن ڪس ۽ اوجھل
 ڇاڪڻي شي جا ناليءَ ۾ گذ ٿئي ٿي، ٿي پوي. اچو ته
 معلوم ڪريون ته اها شي جا ناليءَ ۾ گذ ٿئي ٿي سا ڇا آهي.
 جڏهن ناليءَ جي ڌاري ۾ سڀ ڳاڙهو چورو گرم ٿي وڃي،
 تڏهن ناليءَ ۽ ٻوڇ پاڻي کان ٻاهر ڪڍي وٺو ته ٻئي
 پري ڪرڻ کان پوءِ پاڻي موٽي ناليءَ ۾ نه هليو وڃي
 جڏهن سڄي نالي ٿري رهي، تڏهن اها ڇاڪڻي شي
 ننڍي ڪاٺي ٿڪر ساڻ لاهي وٺو؛ پوءِ تودانڪي معلوم ٿيندو
 ته ڌاتوءَ جا ڇاڪڻا پترا ڦٽا ناليءَ مان لوڙهي ٻاهر ڪڍي ٿا سگهجن.

علم ڪيميا

آڊو ڌاتو پارو آهي. هاڻي اسان کي خبر پيئي ته انهن ڳاڙهي چوري کي ٽپائي انمان ۾ شي ڪڍي ٿي سگهجن ٿا:

(۱) آڪسيجن گئس، (۲) پارو. انهن ڳاڙهي چوري مان، پوءِ آڊو ڪٿان به هٿ اچي، هميشه ٽپائڻ سان نه رڳو پارو ۽ آڪسيجن نڪرندو آهي، پر انهن ڳاڙهي چوري جو ساڳيو انداز هميشه اوترو آڪسيجن ۽ اوترو انداز پاري جو پيدا ڪندو آهي. توهين ڏسو ٿا ته ڇاڪاڻ ته انهن کي آڪسائيڊ آف مرڪيوري چون ٿا - هناءَ ته هو آڪسيجن ۽ پاري جي ڪيميائي ميلاپ سان ٺهيو آهي. ڪونر چئي سگهي ٿا ته هن ڳاڙهي چوري ۾ اهي ڌار ڌار قسمن جون ٻه شيون آهن!

هي اهڙي ڳالهه آهي جا رڳو آزمائش يا تجربو سان معلوم ڪري ٿي سگهجي. ڪيميا دانن انهن ڳاڙهي چوري ۽ انمان پارو ۽ آڪسيجن جي نڪرڻ ٿا، تنهنجي توڙي کان معلوم ڪيو آهي ته ۱۱۶ پاؤنڊن وزن آڪسائيڊ آف مرڪيوري جي ڳاڙهي چوري مان هميشه ۲۰۰ پاؤنڊ پارو ۽ ۱۶ پاؤنڊ

آغاز علمي حڪومت.

۸۸

آڪسيجن ملي ٿو. تنهنڪري هتي وري اها ڳالهه ثابت ٿي
 ته ساڳئي ڪيميائي مرڪب جي جوڙ هميشه مقرر ۽ اڻ مت

رهي ٿي.

۳۵ ڌاتو آڪسيجن سان ملاپ ڪري وڌيڪ ڪرا

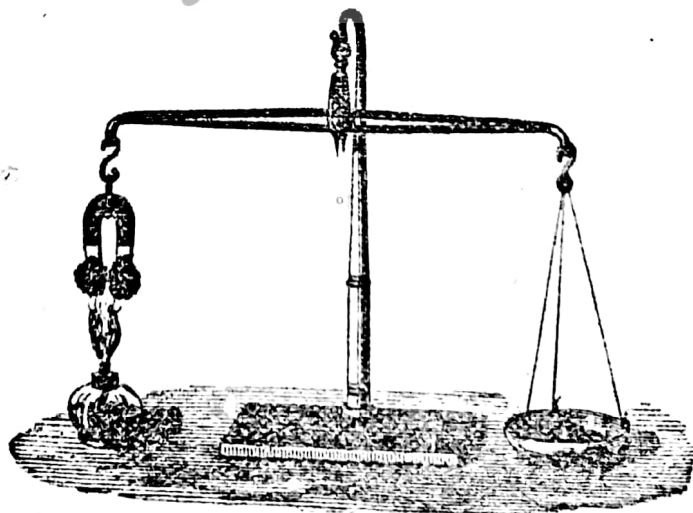
ٿين ٿا.

گهڻو ڪري مٿين ٽڪرين ۽ ٻين معدني جسمن ۾
 جي اسين پنهنجي آس پاس ڏسون ٿا آڪسيجن ٻئي
 ڪنهن شي سان ملايل رهي ٿو. ۽ انهن ميلاپ سان
 آڪسائيڊ ٿين ٿا. انهن طرح سڀ ڌاتو ڄمڻ تي لوهه ڌامون،
 جست، رڻ، شينو پاري وانگيان آڪسيجن سان ملي
 آڪسائيڊ ٿين ٿا. ۽ آڪسائيڊ هميشه مناجيس جو ڌاتو
 رهي ٿو تنهن کان گهرو آهي، ڇاڪاڻ جو انهن آڪسيجن ٻه آهي
 جنهنڪري وزن ٿئي ٿو.

تجربو ۳۱ - ائين آهي، تنهنجي ڏيکارڻ لاءِ ڏکڻو

نعل چٽو ننڍو مقناطيس وٺو، ۽ انهن مقناطيس جي
 پڇاڻين کي لوهه جي سنهي پوري ۾ کڻي وڃو، اهو پورو

مقناطيس کي چنڊڙي پوندو: ۽ ڊڪڙي قسري ٿيندي مٿي
 چڙي پوندي. پوءِ انهن مقناطيس کي پوري سنوڌو،
 ترازو جي ڪٽي جي ڊڪ چنڊڙي ۾ کڻي ٿنگيو، ۽ ٻي پاسي
 ترازو جي ٻيڙي وٽ وجهي ٻئي پاسي برابر ڪريو. هاڻي ٿئي جي
 لاءِ مقناطيس ۾ ٿنگيل پوري جي هيٺان رکو: توهين
 ڏسندو ته پوري کي باهه وٺي ويندي ۽ ڀرڻ لڳندو - يعني،
 پورو دٻو جو آڪسيجن آهي تنهن سان ملي لوهه جو
آڪسائيڊ ٿو جوڙي، ۽ لوهه جو آڪسائيڊ ۽ لوهه جي ڪٽ ٻئي
 ڊڪ شي آهن: جيڪڏهن توهين پنهنجي مقناطيس کي
 ڇڏيو پورو چنڊڙائيندو، ته اڏهين ڏسندو ته پوءِ ساڻهيءَ جا
 ٻئي پاسي برابر نه رهندا، پر لوهه جي ڪٽ پوري کان ڳري ٿيندي.



شڪل ۲۴.

آغاز علم حڪومت.

۹۱

۳۶ مٽي جهڙين شين ۾ ڏاڏو.

هنن ٻوين هن تجربن مان اسانکي معلوم ٿئي ٿو ته
مٽي جهڙي قسطن ايندڙ شي ۾ چاڪو ڏاڏو ٿي سگهي ٿو.
هن ڪارڻ جي ڏيکارڻ لاءِ وٺو ته ڪهڙو تجربا پيدا ڪريون.

تجربو ۳۶ - نيري پاڻ يا ٿامي جي سلفيت جو

هڪڙو ننڍو قلم وٺو: آزمائش جي نلي ۾ گرم پاڻي وجهي
تنهن ۾ ان قلم کي ڳاريو: پوءِ انهن نيري پاڻي ۾ ڪنهن
صاف چاقو جو ٿر يا اوچل لوهه جو ڪو ٽڪر کڻي وجهو.
اڌ منٽ کان پوءِ اهو اوچل لوهه ٻاهر ڪڍو. توهين ڏسندو

ته جيستائڻ هو نيري پاڻي ۾ ٻڌل هو، تيستائڻ هن تي

ڳاڙهو رنگ چڙهي ويو آهي: ۽ جيڪڏهن انکي گهڻو ته

ٿامي جو چاڪو ڳاڙهو رنگ ڪرندو. انهن لوهه کي ورهيه

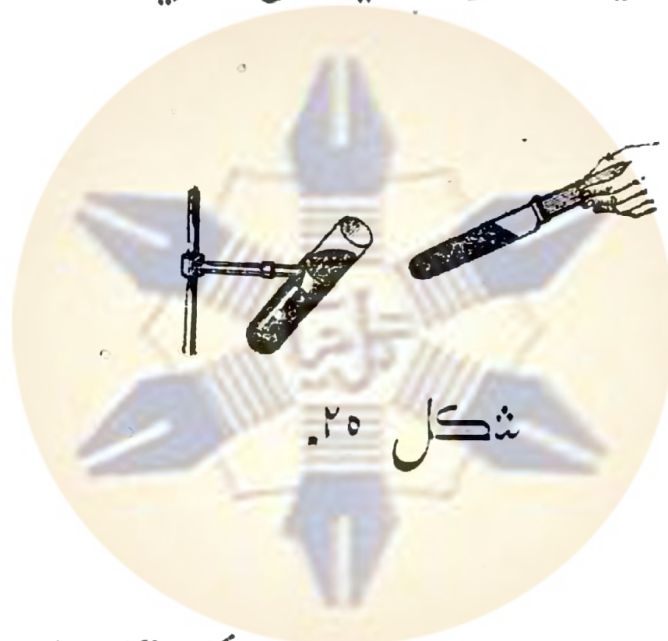
ڪري اُٺر رکو. ۽ انهن نيري پاڻي ۾ ڪجهه ويهر ڏاڏو

کڻي ڇڏيوس. پوءِ ڏسندو ته نيري رنگ اصلي ڪر ٿي ويندو.

۽ پوري رنگ جي چوري وانگر گهڻو ٿامون اُٺي هيٺ پيل ڏسبو:

عناصر ڪيميائي: ۹۱

۽ انهن پاڻيءَ ۾ صاف لوه جو ٽڪر وجهيو، ته ان تي وري
ڪو ٻاڙو رنگ نه چڙهندو، جنهنمان انهن طرح سان به
معلوم ٿيندو ته سڀ ٿامون پاڻيءَ مان وڃي هيٺ پيو آهي.



شڪل ۲۰.

تجربو ۳۳. - اچي سخت شي جنهن کي ”ليڊ اسيٽيٽ“

عالم شين جي ڪنڊ ڪري سڏيندا آهن، تنهنجو اڌ آئونس

وٺو، ۽ ٿوري پاڻيءَ سان گڏي ڊڪڙي ننڍي صاف گلاس ۾

وجهوس، ته هو سڀ ستت ڳري ويندو، جست جو ڊڪڙو

ننڍڙو ٽڪر ڏاڳي ۾ ٻڌي ڪاٺي ٽڪر سان ڪٽي اٽڪايو.

آغاز عامر حڪومت

اهڙي طرح ته جڏهين ڪاڏي ٽڪر گلاس جي مٿان رکيو وڃي
ته جست پاڻي ۾ پيو لڙڪي،



شڪل ۲۶

هنڪي ڪٽي ڇڏيو ته ڪن ٻاجهن ٿا ٻيٺو وڃي، پوءِ

ڏسندو ته انهن جست جي معدني شين جا قلم جڙي پوندا،

۽ هڪڙو وطن جهڙو جهڳٽو ٿي بيهندو، جنهن مان ڏسو ته اچن

قلمن ۾ معدني شين ۽ آهي.

۹۴

علم ڪيئن پيدا ٿئي ٿو؟

ڌرتي ۱۲.

۳. ڪوئلا ڇا آهن؟

دائمي ڇو ته ڪوئلن بابت ڪجهه معلوم ڪريون. اسان کي خبر آهي ته ڪوئلن ۾ ڪاربان آهي، ڇاڪاڻ جو اسان ڏٺو آهي ته هو ٻرن ۽ دوا جي آڪسيجن سان ملائي ڪاربان ڊائي آڪسائيڊ پيدا ڪن ٿا. توهان آغاز علم ڪميت ۾ پڙهيو آهي، ته ڪوئلا 'ڪڏن' يا 'ڪاڇين' مان ملن ٿا. ۽ ڪڏهين ڪڏهين ڌرتيءَ ۾ گهڻو هيٺ لپن ٿا. ۽ ڪڏهين ڌرتيءَ جي مٿاڇري وٽ يا ان جي ويجهو لپن ٿا. ڪوئلن جي بابت گهڻوئي ڪي چئي سگهجي ٿو. ته ڪيئن جڙيا آهن، انهن ۾ ڇا آهي، انهن مان ڇا ملائي ٿو سگهجي، ۽ اسين انهن کي ڪهڙي ڪهڙي ڪم ۾ آڻيون.

(۱) ڪوئلا ڪيئن جڙيا آهن؟ جيتوڻيڪ هي ڳالهه اڄ جهڙي دستر ايندي، پر آڏي ساڄي، ته اڳين ڏينهن ۾ ڌرتي تي وڻ ٻوٽا هئا، جي هيٺ زمين ۾ پوري دٻجي ويا آهن، هي ڪوئلا انهن جي بڻايا آهن. اڳرن جي کاڌ ۾ جڏهين

آغاز علم حڪومت:

اوهين ويندو تڏهين اندر جي واٽون آهن، تن جي ڇت
ٽر پڻن ۽ ٻوٽن جي ٻين ڀاڱن جي نشانن يا سندن سان اوهان
ڀريل ڏسڻ ايندا، جنهن مان ڏسو ته اُتي وڻ ٻوٽا پوريل آهن
۽ جيڪڏهن ڪوئلي جو ڌڪڙو تمام سنهون ڌڪڙو ڪپي وٺو،
ته خود ڪوئلي ۾ اهڙا نشان ڏسڻ ايندا، جن مان اسان
معلوم ٿيندو ته اهو سارو نباتاتي جسم آهي.

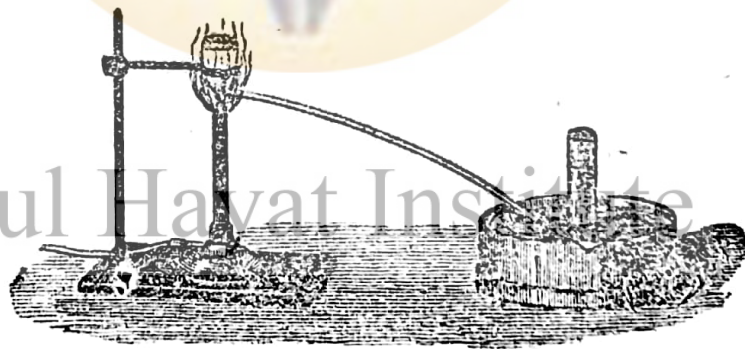
(۲) ڪوئلي ۾ ڇا آهي، ۽ انهن اسان کي ڇاڻو ملي
ڪوئلي ۾ ڪاربان آهي: جيڪڏهن هو صفا لٽ ڪري
ڀرندو ته ڇاڻبو ته ڪاربانڪ ائسڊ ڇڙيو آهي، ۽ جيڪڏهن
دونهانتي لٽ سان ڀرندو ته ان ڪوئلي مان ڪارو دونهون
يا ڪاربان ملي سگهندو. مگر ڪوئلي ۾ ڪاربان کان
سواءِ ٻيون شيون به آهن: هٿڙو جن به آهن آهي.

۳۸ ڪوئلي جي گئس جوڙڻ جي ريت.

تجربو ۳۴ - ڌڪڙو ننڍو ڪوئلو ڪٽي ان کي ڪٽي

ڌڪڙي عام ڊگهي تماڪ ڇڪڻ جي وائڻي نليءَ جي ٽوپيءَ ۾
وجھو: پوءِ ان جي مٿان آليءَ مٽيءَ جو ڍڪ ڏيئي ڊگهيءَ طرح

بند ڪري ڇڏيوس (مٿي ڪٽي اُنکي ٿوري پاڻي سان
 گڏي آلي مٿي جوڙبي). ۽ پوءِ اُنهيڻ مٿي ڪي چڱي طرح
 سڪل ڏيو. سڳي ريت مٿي سڪي رهي. تنهنڪان پوءِ
گئس بتي جي لات تي کڻي انهيڻ ٿوپي ڪي جهليو.
 سگهوئي پيلو دونهيون انهيڻ نلي جي چيڙي مان نڪرندو.
 ۽ انهيڻ پيلي دونهيون وٽ ڏيو آڻيو ته اڏو اوچل لات ڪري
 ٻرندو. اهو دونهيون ڪوئلن جو گئس آهي. پر هو اهڙو صفا
 نه آهي جهڙو گئس ڪن هندنر ماڻهو گهرنر ٻاريندا آهن.



شڪل ۲۷.

هاڻي انهيڻ نلي جي چيڙي ڪي دٻي پاڻي ۾ وجهو ۽
 توڏين ڏسندو ته گئس جا ٻڙڙا پيا نڪرندا. ۽ جيڪڏهن
 پاڻي سان ڀريل آزمائش جي نلي جو منهن هيٺ ڪري

آغاز علم حڪمت.

اُنکي تماڪ پيٽ واري نلي جي مٿان رکندو. ته ڪوئلي جي
گئس جا بڙبڙا گڏ ٿيندا ويندا. ۽ نلي گئس سان ڀرجي
 پوندي. ۽ هن وٽ بتي آڻبي ته اهو گئس ٻيڙ لڳندو.
 انهن ڪوئلي جي گئس ۾ ڪاربان آهي. ڇاڪاڻ جو جڏهن
اڏو گئس ڀريٿو. تڏهن اُنجي لٽ مان اوهانکي دونهين جي
 ڪارهن ملي سگهي ٿي. ۽ جڏهن گئس ڀري ٿو تڏهن
ڪاربانڪ ائسڊ گئس ڇڙي ٿو. جيئن ڪ اوهين ڇن جي
 پاڻي جي آزمائش سان ڏيکاري سگهو ٿا: اُٺر هٿڙو ڇن
 ڀڙ آهي. ڇاڪاڻ جو جيڪڏهن اوهين ڪوئلي جي گئس جي
 لٽ تي ڊڪڙو صاف سُڪل ڪاٺي کڻي جهليندو. ته
 ڪاٺي جي اندرئين پاسي پاڻي جا بڙبڙا گڏ ٿيندا ويندا.
 جنهن مان معلوم ٿئي ٿو ته ڪوئلي جي گئس جي هٿڙو ڇن جي
 هوا جي آڪسيجن سان ميلاپ ٿيڻ ڪري پاڻي ڇڙي ٿو.
آغاز علم حڪمت ۾ اوهان پڙهيو آهي ته ڪوئلي جو
گئس بي رنگ ۽ آدرش آهي. ۽ هوا کان ملڪو. ۽
 باه لڳڻ جو ڳو آهي. هنر آهي خاصيتون آهن تنهنجي

ثابت کرط لاء ويچار ڪريو ته گئس سان ڪهڙا تجربا ڪري سگهجن ٿا. شهرن ۾ جو ڪوئلن جو گئس ڪم اچي ٿو سو سڀ انهن ريت سان ٺهي ٿو. تماڪ جي نلين جي بدران سرن جا يا ڪڏهين ڪڏهين لوهه جا وڏا تنور ڪم آڻين ٿا. انهنڪي رٿارت چون ٿا: ڪوئلن جي ڇپتي بدران گهڻن هزارن تنن ڪوئلن جو گئس ٺاهين ٿا: ۽ گئس گڏ ڪرڻ واسطي آزمائش جي نالي بدران لوهه جون جڙيل وڏي گئس جون ٿانڪيون ڪم آڻين ٿا.

هاڻي جڏهين نلي ٺري وڃي تڏهين مٽي لاهي ڇڏيو. پوءِ توهين ٿيندو ته ٽوپي ۾ ڪجهه پور رنگو جليل ڪوئلو پيو آهي: اهو ڪوئلي جو ڪجهه صاف ڪاربان آهي جو رنجي ويو آهي. باقي ڪوئلي جو ڪجهه ڪاربان ۽ انجو سڀ هندروجن گئس يا پاڻي ٿي هليو ويو آهي. ڇاڪاڻ جو جيئن ڪوئلي کي اسان تپايو آهي، تيئن ڪرط کان اهي سڀ شيون جڙن ٿي.

ڪوئلن جا گهڻا ڌار ڌار قسم آهن. انهن مان ڪي گئس جوڙڻ لاءِ اهڙا چڱا نه آهن جهڙا ٻيا آهن. ڇاڪاڻ جو

آغاز علم حڪومت.

ڪن ۾ ٻين کان ڪاربان وڌيڪ ۽ هٿڙو ڇڻ گهٽ آهي.
 تنهنڪري انهن مان گئس گهٽ نڪري ٿو. ۽ سڙيل ڪوئل جو
 جو باقي ٻچي ٿو سو وڌيڪ ٿئي ٿو.

ڪوئلن جي گئس کان سواءِ ڪوئلن مان ٻيون ۾
 گهڻيون شيون ملي سگهن ٿي. جيئن ته، ٽار، جو ٺوڙين،
 سڙهن، ۽ مهاڻن جي چارن کي سمند جي پاڻي ۾ سڙي وڃن کان
 بچائڻ لاءِ لائيندا آهن. سو انهن ريت ملي ٿو. رال جا
 فرش بندين ۾ سندن ملڻ لاءِ ڪم اچي ٿي. ساڻس ڪوئلن مان
 ملي ٿي. ۽ انهن کان وڌيڪ آڇرڇ جهڙي ڳالهه هيءُ آهي ته
 اهي عمدا ۽ چمڪا قزمزي واڱڻائي رنگ جي جاين جي
 درين تي ڏسبا آهن سي به اسان کي ڪوئلن مان ملن ٿا.
 اهي رنگ اڱرن مان ڪيئن ٿا ملن. سا ڳالهه هنئر توڻين
 سمجهي ڪين سگهندو.

۳۹ اڱرن مان فائدا.

اڱرن جو فائدو ٿورن لفظن ۾ توهانجي خيال تي آڻڻ
 مشڪل ڳالهه آهي. خيال ڪريو ته اڱرن کان سواءِ

انگلنڊ جو ڪهڙو حال هجي ها ! انگريزي ڪارخانا اڪثر
 اڱرن جي سهانگائي تي تعلق آهن. انهن جو سڪر بلڪ
 سياري ۾ انهن جي جيوت هن ضروري شي جي موجودگي تي
 آهي. جيڪڏهن ريل جا رستا ۽ آگبوت نه هجن ها ته
 انگريزن جي هنر حالت ڪهڙي هجي ها ؟ ۽ اهي بهي
 انهن جي ملڪ ۾ اڱرن هجڻ سان تعلق آهن.
 گريٽ برٽن ۾ اڱر سپڪنهن هنڌ نٿا پين. جن ضلعن ۾
 اڱر آهن تن ۾ ڏاڍا هنر ۽ ڪاريگري جا ڪم نڪري پيا آهن ؛
 ۽ جتي اڱر نه آهن اُتي ملڪ رڳو ڪپڙي تي آهي. جنهن ۾
 لنڪشائر ۾ اڱر آهن ته اُتي ڪپڙو ڏندو آهي ؛ ويلس جي
 ڏاکڻي ڀاڱي ۾ اڱر آهن ته اُتي لوهه جا ڪارخانا آهن ؛
 يارڪشائر ۾ اڱر آهن ته اُتي پشمي ڪارخانا آهن ؛ پر
 ڪينٽ. ايسڪس ۽ سسيڪس ۾ اڱر ڪين آهن. ته
 اُتي ڪي وڏا ڪارخاني وارا هنڌ ڪين آهن ؛ ۽ انهن
 ضلعن ۾ ماڻهو گهڻو ڪري ڪپڙي تي گذران ڪن ٿا.

آغاز علم حڪمت.

ڌرتي ۵.

۴۰ ڪوئلن جو گئس ۽ آندجي لائٽ.

هاڻي اچو ته ڪوئلن جي گئس سان ٿورا تجربا ڪريون
۽ ڌرتي جي لائٽ ۾ ڇا آهي تنهن جي سڌ لھون.

۳۵ تجربو - هٿڊروجن جي لائٽ (۱۸ تجربو ڏسو)

ڇاڪاڻ ايتري ٿوري روشنائي ٿي ڪري ۽ ڪوئلن جي

گئس جي لائٽ ڇاڪاڻ ايتري گھڻي روشنائي ٿي ڪري ؟

بنسٽين جي گئس بتي سان هڪڙي سادي تجربي ڪرڻ سان

هي ڳالهه جهٽ سمجهي. بتي جي ٿري ۾ جي تنگ آمدن

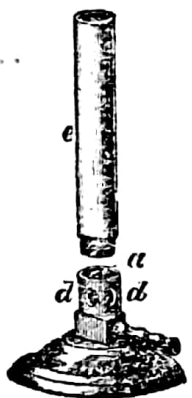
شي جيڪڏهن اوهين پنهنجا چين آڱرين سان ڪري

پوريندو ته اوهين ڏسندو ته گئس تجلبي دار

لائٽ سان ٻرندو: جيڪڏهن آڱريون ڪڍي

وٺندو ته لائٽ جو تجلو گهٽ ٿيندو ۽ ٺيري

روشنائي سان ٻرندو. هنجو هي سبب آهي ته



شکل ۲۸

ڪاربان يا ڌرتي جي ڪارهن باريڪي سان ڌار ٿيل حالت ۾

انهي روشن لائٽ ۾ موجود آهي، پر انهن ٺيري لائٽ ۾ نه آهي.

عالم ڪيمپيا. ۱۰۱

ٿورن سيڪنڊن ۾ ٿا اچي ڪاغذ جو ٽڪر اُٺهي
 لٽ تي ڪري جهليو، ته اهو دونهانتي جي پوندو؛ پر جي
 نيري لٽ تي جهليو ته دونهون ڪين ٿيندو. روشن
 لٽ ۾ بڙ اڻپورو آهي، ۽ ڪاربان جا نهرا جزا لٽ ۾ ڌار ڌار
 ٿي ٿا پون، ۽ لٽ کي تجلو ڏين ٿا؛ ۽ نيري لٽ ۾ گول
 تنگن مان جا هوا گهڙيو اچي ۽ ڪوئلن جي گئس سان گڏجو
 پوي تنهن سان جيسين اهو گئس ۽ هوا ملي ٿي جي مٿان
 ٻن تنهن کان اڳي سڀ ڪاربان هڪدم ٻريو وڃي.

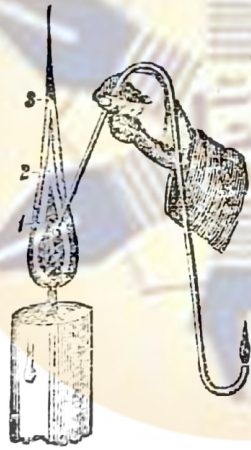
۳۶ تجربو - عام موم بتيءَ جي لٽ جا ڌار ڌار ڀاڱا
 سمجهڻ لائق آهن؛ انهن مان گهڻو سکڻي ٿو. برابر ٻرندڙ
 موم بتيءَ جي لٽ ڏي جيڪڏهن اوهين خبرداري سان
 ٺاريندو ته توهين ڏسندو ته لٽ جا ٿي ڀاڱا آهن: —

(۱) هڪڙو نيري مسين نظر اچڻ جهڙو ٻاهريون پتو، جتي
 بڙ پورو آهي.

(۲) اندريون روشن يا تجلي دار پتو، جتي دونهون ڌار
 لٽي ٿو ۽ سوچرو نڪري ٿو، ۽ جتي بڙ اڻ پورو آهي.

آغاز عامر حڪومت.

(۳) آندريون ڪارو سنگ، جنهن وٽ مان نڪتل
اڻ ٻريل گئس آهي. حقيقت ڪري موم بتي ڪارو
ننڍو، گئس جو ڪارخانو آهي؛ موم يا چربي اها شي آهي
جا چڪي ٿي، انهر جا وٽ آهي سا رڌارت آهي جنهن
چڪل جو ڪم هلي ٿو، ۽ مٿ ڀرو ۽ انکان ٻاهر گئس ٻري ٿو.



شڪل ۲۹.

Gul Hayat Institute

هن ڪاري سنگ ۾ اڻ ٻريل گئس آهي اها ڳالهه توهين

هڪڙي ڪاٺي جي نلڪي جي ننڍي مڙيل ٽڪري وٺي، ۽

لات جي وچين ڪاري پاڻي ۾ رکڻ سان ڏيکاري سگهون ٿا؛

اڻ ٻريل گئس نلڪي ۾ لنگهي ويندو ۽ اُنجي پي پڇاڻي

وٽ آهو ٻري سگهندو (۲۹ شڪل ڏسو.

علم ڪيميا.

۱۳

۴۱ ڪوئلن جي ڪاٺين جو ٺڪاءُ ڏيئي ڦاٽي پوڻ -

تندرو ڪارڻ ۽ انهنجي بند ڪرڻ جو آپاءِ.

هڪڙي قسم جي ڪوئلن جي گئس کان ڪوئلن جون ڪاٺيون اوچتو ٻريو ڦاٽيو پون، اهڙا جي ڪڏهين ڪڏهين

خوف ناڪ اتفاق ٿيندا آهن، سي اوهان سڀني ٻڌا هوندا:

اڏو گئس هواسان ملي هڪدم ٻريو پوي ۽ ڪارڻ هر ڪم

ڪندڙن ماڻهن کي ماريو وڃي. اُهي ڪاٺيون اونداهي

آهن تنهنڪري ڪارڻ ڪمائيندڙن ماڻهن کي ڪم ڪرڻ

۽ اگرڻ ڪڍڻ لاءِ پاڻ سان اندر بتيون نيل جو ضرور پوي ٿو،

۽ جڏهين اگرڻ مان گئس ٻاهر نڪري ٿو تڏهين هواسان

گڏيو پوي، ۽ انهن هواسان مليل گئس کي ڪارڻ

ڪمائيندڙن ماڻهن جي بتيون مان باه لڳيو وڃي، پوءِ

ڳريو ڦاٽيو پوي، ۽ گهڻو نقصان ٿو ڪري. اهي پوائنٽا

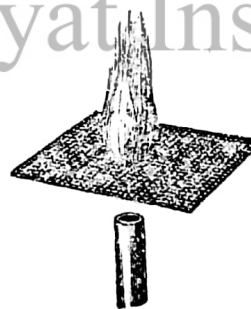
اتفاق ڏيوي جي سيفٽي لمپ (سلامتي جي بتي) ڪم

آئيل کان بند ڪري سگهجن ٿا.

آغاز علم حڪمت.

آچو ته ڪوشش ڪريون انهن ڳالهه جي سمجهڻ لاءِ ته لائين چوڻو ٿئي.

تاجرو ۳۷. - لوهه جي ٽار جي چاري جو هڪڙو ٽڪرو وٺو،
۴ آنڪي گئس بتي يا بنسپين جي بتي جي ويجهو آڻيو،
پوءِ گئس کي ڇڏيو ۽ چاري جي مٿان ٻاريوس. تنهنڪن
پوءِ وري انهي چاري کي ڪيترا انچ مٿي سيريو: بتي جي
لاٽ ٽار جي چاريءَ مان نٿي لنگهي (۳۰ شڪل). هيئن
چو ٿو ٿئي؟ ڇاڪاڻ جو ڌاتوءَ جي چاري گرمي کي
اهڙو سگهو ڪڍيو وٺي ٿي جو پوءِ گئس ٻوڙي نٿو.



شڪل ۳۰.

ڀانيو ته هاڻي اهڙي ٽار جي چاري اسپن هڪڙي لاٽ جي
اصلي چوڌاري ڪٽي ٿا رکون: اسپن ڏسندا سون ته لاٽ

علم ڪيميا

۱۱۵

ڄاري جي اندر پيئي ٻري : هو سوجهرو ڪندي ، ۽ اُنکي
 ٻرڻ لاءِ ڄاري جي ٽنگن مان هوا پيئي ملندي : پر ڄاري مان
 ڪا لاٽ لنگهي ڪين سگهندي ، تنهنڪري جيڪڏهن
 ۳۰. شڪل ۾ ڏيکاريل جهڙو سيفتي لئمپ کاٻي ۾ جتي
 اڱرن جو گئس آهي ، کڻي وڃبو ، ته کاٻي وارو گئس ٻري
 ڪين سگهندو ، ڇاڪاڻ جو ڄاري مان لاٽ ٻاهر نڪري
 نٿي سگهي . اهو سبب آهي جنهنڪري ڊيو جي
سيفتي لئمپ هيٺون ماڻهن جي جان بچائي آهي . ٽيهين
 شڪل ۾ انهيءَ بتي جي صورت ڏنل آهي : توهين ڏسندو
 ته ٿارجي ڄاري جي بتيءَ جي اندر ، جو ٿري ۾ پيٽلي تيل جي
 ٿانءَ سان مضبوط چٽيل آهي لاٽ پيئي ٻري . توهانکي
 خبر پيئي ته اهڙي سادي علم حڪمت جي ڳالهه ، جا هنئر
 توهانکي سمجهائي ويئي آهي ، تنهن جي وسيلي سان
 هزارين ماڻهن جون جانينون بچائي سگهجن ٿي ، ۽ اگر جنابو
 اسانکي اهڙو احتياج آهي تنهنکي بي جو کي ڪڍي سگهجي ٿو .

آغاز علم حڪمت.

۱۶. تَتَو مَدِيل پدارت.

۴۲. مٽي جون شيون جي اسين ڏسون ٿا، نسخو ڪن عام قسمن بابت اڳين تجربن مان لسانڪي ڪهڙي خبر پيئي آهي. مگر ڪيميا ڄاڻندڙن جي آزمائشون ڪئي آهن، ۽ جنهنجي ڪري ڌرتي جي بناوت بابت جيڪا ڪين خبر آهي، سا سڀ پيئي اٿن، تن آزمائش جو آهي تجربا هڪڙو ننڍو ڀاڱو آهن.

ڪيميا جي علم جا ڪجهه خبر پيئي سگهي ٿي سا رڳو چڪاس ۽ تجربي ڪرڻ سان، ۽ ڪيميا ڄاڻندڙ جو ڪم آهي سڀڪنهن قسم جي شي جا کيس هٿ لڳي، تنهنجي خاصيتن کي ڄاڻڻ ۽ آزمائڻ، انهن لاءِ ته معلوم ٿئي ته اها ڇا ڇا ٿيل آهي، ۽ انهن ڪهڙي قسم جون شيون آهن. انهن ريت سڀ جسم، توڙي آدي دوا مان ٿين ٿا، توڙي سمجھ مان، توڙي ڌرتي جي اندران نڪرڻ ٿا، انهن جو بنياد معدني توڙي نباتاتي، توڙي حيواني آهي، انهنکي ڄاڻيندي ڄاڻيندي ڪيميا ڄاڻندڙن معلوم

۱۰۷ علمر ڪيميا.

ڪيو آهي ته سڀ شيون جي آئنهڪي قسطن ۾ اچن ٿي سي
۾ ٻن وڏن درجن ۾ ورهائي سگهجن ٿي: —

(۱) مفرد جسور يا ٽٽو: آهي شيون جنمان ڪا به

ٻي طرح جي شي نڪري نه ٿي سگهي.

(۲) مرڪب جسور يا مليل پڌارٿ: آهي شي جنمان

ٻه يا وڌيڪ ٻي طرح جون شيون نڪري سگهن ٿي.

۴۳ مفرد ۽ مرڪب جسور جا اچو ته ڪي مثال

لهون: پهرائ گئسن ۾ ٿا جاچيون. آڪسيجن گئس

مفرد جسور يا ٽٽو آهي: آڪسيجن مان ٻيو ڪي نڪري

ٺٽو سگهي.

هٿڊروجن گئس به آئنهين ساڳي سبب ڪري ٽٽو

(مفرد جسور) آهي. پر ڪوئلن جو گئس ٽٽو نه آهي، دو

مرڪب شي آهي، ڇاڪاڻ جو انمان پٽيءَ ڌار ڌار قسرون

ٻه شي نڪري سگهن ٿي، يعني ڪاربان يا دونهون، ۽

هٿڊروجن گئس، ڪاربانڪ ائسڊ گئس جي پٽ اسانڪي

آغاز علم حکمت.

خبر آهي ته ڪاربان ۽ آڪسيجن گئس جو ميلاپ آهي. اهڙي طرح پاڻيٽ : پارو ڌاتو ٿئي ٿو آهي : اسپن اوچل چمڪائي پاڻيٽ ڌاتوءَ ڌاران انمان ڪائي پيءُ طرح جي شي ڪڍي نشا سگهون : مگر پاڻي سو مليل پڌارت آهي، ڇاڪاڻ ته اسان ڏيکاريو آهي، ته گهڻين ريشن سان ثابت ڪري سگهجي ٿو ته پاڻي ٻن ٿڌن آڪسيجن ۽ هائيڊروجن مان جڙيل آهي. اهڙي طرح، ڪيترا سخت جسر ٿئي ٿو يعني مفرد جسر آهن، ۽ گهڻا مليل آهن : جيئن ته پاري جو ٻاڙهو آڪسائيڊ مرکب جسر آهي، ڇاڪاڻ جو انمان اسپن معدني پارو ۽ آڪسيجن گئس ڪڍي سگهون ٿا : ڇاڪاڻ (ڪڙو) مليل پڌارت آهي، انمان ڪاربانڪ ائسڊ ۽ ٻين ٺڪري سگهي ٿو : عام لوط پٽ مليل پڌارت آهي، ڇاڪاڻ جو انمان پيلو گئس ڪلورائين ۽ هڪڙو ڌاتو ٺڪري سگهي ٿو : انهن طرح ”نيلو پاڻي“ ڇاڪاڻ جو انمان چمڪو ٻاڙهو ٿامون ۽ سلفيورڪ ائسڊ ملي سگهن ٿا. پر گندرف، ڪاربان، فاسفرس، ٿامون، لوہ، رڀو، سون، ۽ ٻيا ڪيترا

علم ڪيميا

سڀ ڌڻو يا مفرد جسرو آهن. ڇاڪاڻ جو انهن مان ڪيميا ڄاڻندڙ ٻئي ڪنهن قسم جي ڪا شي نه ڪڍي سگهيا آهن. ۽ نڪي ڪيميا ڄاڻندڙ انهن مان ڪنهنڪي مٿائي پيءَ صورت ۾ آڻي سگهيا آهن.

۲۲ ڪيميا ڄاڻندڙ جي شيون پنهنجي آس پاس پيا ڏسن. تن تي هميشه تجربا ڪري ڪري هنن معلوم ڪيو آهي ته ڌرتيءَ تي، يا اُڏاجي هيٺان، جيڪا به شي آهي سا ضرور ۲۳ ڌڻون يعني مفرد جسمن مان هڪ يا هڪ کان وڌو ڌڻون مان ٺهيل آهي.

انهن مان ڪي گئسن جي طرح ڌسٽر اچن ٿا، جيئن ته آڪسيجن؛ ڪي پاڻي ۾ ڌسجن ٿا، جيئن ڀارو؛ مگر اڪثر آهن ساخت، جهڙوڪ گندرف ۽ لو. انهن مان گهڻا ڌڻو تمام عام آهن، ۽ مفرد يا خلاصي حالت ۾، ۽ پٺ ٻين جسمن سان گڏيل تمام جهڳٽا ملن ٿا، جيئن ته مثلاً آڪسيجن جو خلاصي حالت ۾ گئس وانگر هوا ۾ آهي، ۽

آغاز علم حڪومت.

۱۱۰

ڀاڻي جڙڻ لاءِ هٿ ڏيکارڻ سان به مليل آهي ۽ ٻين ٿڌن سان به
ملي آڪسائيڊ ٺاهي ٿو.

مگر گهڻا ٿڌو ڪڏهن وري ٺهندا آهن، ۽ سي به تمام
ٿورن هنڌن ۾، ۽ اهي گهڻو ڪري هنرن ۽ دست ڪاري
ڪم ٿيڻا آهن. ٿڌهين به انهن ٿڌن کي غير ضروري ۽ اجايو
سمجهڻ نه گهرجي. اگرچ جيڪي جهڙا ٺهندا آهن، رڳو
ٽن چوٽي هن ننڍڙي ڪتاب ۾ ڪجهه بيان ڏيئي سگهيو.
سولائي جي واسطي اسين خود ٿڌن کي ٻن درجن ۾

ورهايون ٿا: هڪڙا اهي جي ڌاتو آهن، جهڙا ڪ لو، ٿامون،
سون، ۽ رڳو ٻيا اهي جيڪي ڌاتو نه آهن، جيئن ته
آڪسيجن، گندرف، ڪياريان. جي شيون ڌاتو آهن

۽ جي ڌاتو نه آهن، تن جي ڌيڪر جو تفاوت آهي سو مٿين
ٿڌن جي نمونن ڏسڻ کان هڪدم معلوم ٿيندو.

ٿڌن مان جي ڌاتو نه آهن سي پندرهن آهن، ۽ ڌاتو

ٿڌن جي معلوم آهن سي ۲۸ آهن.

۱۱۱

علم ڪيمپيا.

تمام ضرورائتا ڦٽو جي آهن تن جي ياداشت هيٺ

ڦڦل آهي :-

ڏاتو ڦٽو.

آڏاتو ڦٽو.

لوه.

آڪسيجن.

اليومينيم.

هٽڊروجن.

ڪئلسيم.

نئٽروجن.

مئگنيشيم.

ڪياريان.

سوڊيم.

ڪلورائن.

پوٽاشيم.

گندرف.

ٿامون.

فاسفرس.

جست. Gul Hayat Institute

قلعي.

سليڪان.

پارو.

شيپو.

رپو.

سون.

آغاز علم حڪمت.

انهن ٽيهٽ ٽٽون ۾ ڌار ڌار گڻ آهن، جن جي ڪري
هو سڃاڻپي ۽ ڊڪ ٻئي کان جدا ٿي سگهن ٿا. مگر ڪن جي
ڊڪ ٻئي سان ٻين کان وڌيڪ ڊڪ جهڙائي آهي؛ جيئن ته
قلعي ۽ جست گڻن ۾ آڪسيجن ۽ هائڊروجن کان وڌيڪ
ڊڪ ٻئي سان ملن ٿا. هاڻي جنهن ريت سان اهي ٽٽو
ڀاڱي ملي گڏيل پڌارت جوڙين ٿا، انهي جي جڏهين اسين
چڪاس ڪريون ٿا، تڏهين معلوم ٿئي ٿو ته ٽٽو ڊڪ ٻئي کان
تمام بيء طرح جا آهن سي ڀاڱي ملي وڃن ٿا. جيئن ته
قلعي ۽ شيهو گڏجي اهڙو ڪو گڏيل پڌارت نٿا ڏاهين جو
انهن ٻنهي ڌاتن مان ڪنهن کان ضروري خاصيتن ۾
جدا هجي؛ پر آڪسيجن ۽ هائڊروجن جي ڊڪ جهڙا نه آهن،
سي ڀاڱي ملي ڀاڱي جوڙين ٿا؛ ۽ ڀاڱي هڪڙو اهڙو جسم آهي
جو ٻنهي اڄل ٽٽون کان بلڪل بيء طرح جو آهي. اها
ڳالهه توڙ تاءِ سڃاڻي آهي ته ڪيميائي ميلاپ تمام سولائيءَ سان
انهن جسمن ۾ ٿئي ٿو جن جي ڊڪ ٻئي سان تمام گهٽ
مشابھت آهي.

آڌاتو ٿيو ۱۷.

هاڻي وٺو ته هنن عام ٿئون جي گھڻن کي درجي وار

جيئن هو مٿين ۽ پاداشت هر لکيل آهن. سمجهندا هون.

آڪسيجن ڪڙو بي رنگو، بي سوادو، آدرش گئس

آهي. هو ٻاهر هو خلاصي حالت ۾ نيتروجن گئس جي چوڻي

انداز سان گڏيل رهي ٿو. هو ڪڙي کان سواءِ ٻين سڀني

ٿئون سان ملي آڪسائيڊ جوڙي ٿو. جڏهين آڪسيجن

ٻين ٿئون سان گڏجي ٿو، تڏهين آئمن گرمي ۽ آڪش

روشنائي ڪري ٿي، ۽ چوڻ ۾ اچي ٿو ته اها شي پري ٿي،

آڪسيجن سڀني ٽڪرين، واري، مٽي، ۽ معدني

شين ۾ آهي. سڄي پرڻوي جي وزن جي آڌ کان وڌيڪ جيترو

رڳو آڪسيجن آهي. آڪسيجن ساه وارين جي جيٺ لاءِ

ضرور آهي؛ اهي هنڪي دمر سان اندر نين ٿا، جنهنڪري

رت آڪسائيڊ جڙي صفا ٿئي ٿو، ۽ بدن جي گرمي قائم

رهي ٿي.

آغاز علمبر حڪومت.

گهڻا گڏيل پدارت جنهن آڪسيجن ٿئي ٿو، تنهن
 ٽپائيل سان منجهان نڪرڻ آڪسيجن ملي سگهي ٿو؛ جيئن
 ته پاري جي ٻاڙهي آڪسائيڊ کي نلي ۾ ٽپائي يا ڪلوريت آف
پوٽاش کي شيشي ۾ ٽپائي آڪسيجن جي چڪاس ٿي ٻاڙهي
 ٿيل ڪاٺي ٽڪر کي گئس ۾ وجهڻ سان ڪري سگهجي ٿي؛
 جيڪڏهن آڪسيجن هوندو، ته اهو ڪاٺيءَ ٽڪر پيٽ
 ڪري پوندو.

ٽيهين تجربي ۾ جو بيان ڏنل آهي تنهنڪن ڪي
 سرس گئس جوڙو هجي، ته ڪٽيل ڪلوريت آف پوٽاش جو
 آڌو گئس (پاءُ آڻو) وڌجي، ۽ انکي ايتري مئنگنيز (ڊڪڙو
 ڌاتو) جي ڪاري آڪسائيڊ سان ملائجي جنهن ۾ ڪارو ٿي
 وڃي. پوءِ اهو ڪٽو ڊڪڙي شيشي ۾ وجهجي جنهن کي ٽنگ
 ڪيل بوج ۽ ڊڪڙي ڊگهي مڙيل نلي لڳل هجي، ۽ اها
 شيشي رٿارت جي گهوڙي جي ڊڪڙي ڪڙي تي اڏي پر
 رکي، جو اوڀين انهن گڏيل ڪٽي کي آهستي آهستي

۱۱۵ علمر ڪيميا.

ٽپائي سگهو، پوءِ هوا جي تجربن ۾ جا پاڻي جي ڪونڊي ڪم ايندي آهي، تنهن ۾ رکيلن شيشن ۾ جيئن گئس ايندو وڃي، تيئن گڏ ڪندا وڃوس، جهڙي طرح ۲۲ شڪل ۾ ڏيکاري ٿي. اوهين ڏيکاري سگهو ٿا.

(۱) ته تار تي چٽايل ننڍي موم بتي جنهن جي وٽ وساميل ۾ اڃان ڳاڙهي لال هجي سا جڏهين آڪسيجن جي شيشي ۾ وجهي ته وري پري پوندي، پوءِ ثابت ڪري ٿا سگهو ته اُن ۾ چن جي پاڻي اوتل سان ڪاربانڪ ائسڊ ٺهي ٿو.

(۲) ته دڪيل ڳاڙهي لال اڱر جو ٽڪر آڪسيجن ۾

ڊاڪٽ سان پري ٿو، ۽ اهو پل ڪاربانڪ ائسڊ ٺاهي ٿو.

(۳) گندرف جو ننڍو ٽڪر پگهرجي ڇهه ڇي تي پري پيو،

تنهنڪي جڏهين آڪسيجن ۾ وجهجي ٿو تڏهين هو تڇلي دار

ٺهي لال سان پري ٿو.

(۴) ته خشڪ فاسفرس جي تمام ننڍي ذري کي ڇهه ڇي ۾

وڃي ٻارو ته آڪسيجن گئس ۾ اهڙي تيز سان ٻرندو جو

آغاز علم حڪومت.

ڏانهس نھاري ڪين سگھبو. توهين اهو به ڏيکاري ٿا سگھو ته گندرف جي ٻرڻ ڪري جو بي رنگ گئس جڙي ٿو ۽ فاسفرس جي ٻرڻ ڪري جو اڇو دونھون ٿئي ٿو سي ٻئي ائسڊ شيون آهن. ڇاڪاڻ جو ڪم آندلن شيشن مان هر ڪم جيڪڏھين ٿورو نيري لٽمس جو پاڻي ڪري وجهبو، ته ڏسبو ته نيرو پاڻي مٽاجي ٻاڙو ٿي پوندو.

۴۶ هٽڊروجن به بي رنگو، آدرش ۽ بي سوادو گئس آهي. هو اهو خلاصي حالت ۾ نٿو ٿئي، پر پاڻي ٺاهڻ لاءِ آڪسيجن سان ملايل رهي ٿو. پاڻي مان ڪيترين ريتن سان هٽڊروجن ڪڍي سگھجي ٿو (۱۲ ۽ ۱۴ تجربا ڏسو) ۽ اهو به ڏيکاري سگھجي ٿو ته جڏھين هٽڊروجن هو اهر پري ٿو ٿڌھين ٿو پاڻي ٺهي. هٽڊروجن ٻين گھڻن تٽون سان ملي وڃي ٿو - ڪاربان سان ملي ڪري ڊڪڙي قسم جو گئس پيدا ڪري ٿو، جو ڪوئلن جي گئس ۾ ٿئي ٿو: سڀني ائسڊ شيون ۾ ٻرڻ هٽڊروجن ٿئي ٿو: جيئن ته ڊائٽرڪ ائسڊ، سلفيورڪ ائسڊ

۱۱۶

عـلـمـ کـيـمـيـا؛

هٽڊروڪلارڪ ائسڊر آهي. جن شين جي اسانکي خبر آهي

ٽن سيني ۾ هٽڊروجن گئس هلاڪو آهي، جيئن ته هوا کان

۱۴۶ پيرا هلاڪو آهي، تنهنڪري آڪاش و مان (اڏام ڪٽولي)

کي انهن گئس سان پريندا آهن.

۲۷ نئٽروجن به بي رنگ آدرش (ڌس ۾ نه اچي جوڳو)

۽ بي سوادو گئس آهي. هو هوا ۾ خلاصي حالت ۾ ٿئي ٿو.

اسين فاسفرس جي ٽڪر کي باري نئٽروجن کي هوا ۾ جو

آڪسيجن آهي تنهنڪن ڌار ڪري سگهون ٿا (تجربو ۶).

نئٽروجن گهڻن گڏيلن پڌارتن ۾ به ٿئي ٿو، نائٽرڪ ائسڊ ۽

شوري ۽ امونيا ۾ نئٽروجن آهي. ساه وادن جي ماس ۾ پڻ

نئٽروجن گڏيل ٿئي ٿو. هو جسمن سان سوڻائي سان

ٺٽو ملي، ۽ تمام هڪڙي سٺل شي آهي؛ هو پاڻ ۾ پري ٺٽو

۽ نڪي ڀرڻ يا ڪنهن ساه واري کي جيڙ ۾ سڙائڻا ٿو ڪري.

مگر هو زهردار نه آهي، ۽ ساه وارا جي نئٽروجن ۾ رکڻ ڪري

مري ٿا وڃن، سي رڳو آڪسيجن جي نه هوڻ ڪري،

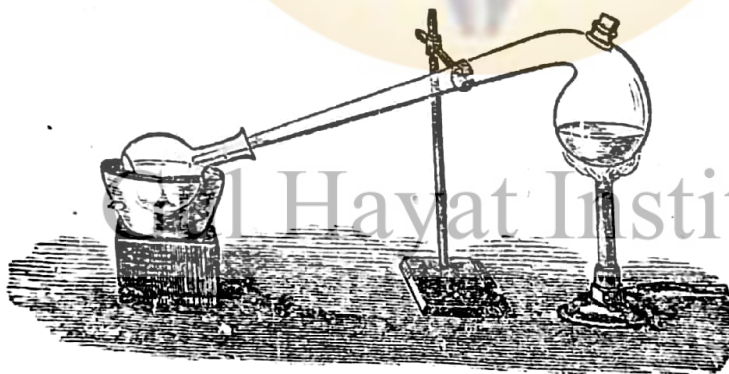
يعني هو گهٽجي مرن ٿا.

آغاز علم حڪومت.

۱۱۸

نئٽروجن کي هائڊروجن سان ملائي امونيا جوڙي
سگهجي ٿو. ۽ انکي هائڊروجن ۽ آڪسيجن سان گڏي
نئٽرڪ ائسڊ ٺاهي سگهجي ٿو.

تجربو ۳۸. - شوري کي ڪٽي سنئون ڪري انهي
آڌ آئونس ڪڙي رٿارت (وڪ) ۾ وجهي تنهن تي آڌ آئونس
سلفيورڪ ائسڊ وجهڻ سان نئٽرڪ ائسڊ سولائي سان ٿي
سگهي ٿو.



شڪل ۳۱.

پوءِ انهي رٿارت جي هيٺون ڪڙي ٻٽي ڪري رکڻ ۽
پاڻي جي برتن ۾ ڪڙي شيشي ٽرپ رکڻ، ته جيڪو نائسٽ
اچي سو انهي اچي پوي. سگهڻي ٿيندو ته ڪڙو پيلي

رنگ جو پاڻي ۾ ڇڏي ڇڏي آهي. اهو آهي
نئڪرڪ ائسڊ. هو ٿاڍو ترش ۽ ڪاٺيندڙ آهي؛ تيز
نئڪرڪ ائسڊ جي ڇمڙي کي لڳندو ته پيلا ڇٽا ۽ ڦٽ ڪري
 وڃندو. نيري لٽمس کي هو مٽائي ڳاڙهو ڪري ٿو وڃي.
 ڇاڪاڻ جو هو نائسڊ آهي؛ ۽ جيڪڏهن ڪنهن آڪسي
 (جو ڪار) سان ملائيس. ڇوڙ ڪرڻ ڄاڻيندڙ ڪار (جنهن کي
 ڳاڙهي لٽمس کي بدائي نيري ڪوٺجي سگهي آهي)
 ته هنر جيڪي نائسڊ جا گُڙ آهن سي سڀ ويندا هليا.
ڄاڻيندڙ ڪار جي پاڻي جو ذرو وٺي تنهن لٽمس کڻي گڏيو.
 پوءِ آهستي آهستي نئڪرڪ ائسڊ اوتي
 وڃي ته نيري لٽمس مٽجي سڳوئي ڳاڙهو ٿي پوندو.
 ڇاڪاڻ جو نائسڊ ڪار جي خارجي ڪوٺي ڏس ڪري ٿو
 وڃي. جيڪڏهن ڪوئي آڪسي پاڻي کي ننڍي ڇمڙي جي
 ۾ ڪري ٺهڪائيم. ته پاڻي وڃي ڌڪوڙ اهو لوط رهندو.
 هو آهي شور. ۽ اهو نئڪرڪ ائسڊ ڪار جي ڪيميائي ميلاپ

آغاز علم حڪومت.

۱۲۰

سان ٺهيو آهي، ڇاڪاڻ جو اصل ڊائٽرڪ ائسڊ جو رطوبت
 به کار ڪر آئي هئي؛ ۽ جيڪڏهن گهڻي تپائڻ کان پوءِ
 انهن لوط جو ذرو ڪٽي پاڻي ۾ ڳاريندو، ته اهو پاڻي نڪي
 ڳاڙهي لٽمس کي بدلائي نپرو ڪندو، ۽ نڪي نيري
لٽمس کي مٽائي ڳاڙهو ڪندو؛ هن مان ڏسجي ٿو ته لوط
 بي گُڙ يعني خاص گُڙ وڃائيندڙ آهي.

ائسڊ، آلڪلي (ڪارون، ۽ لوط).

هن تجربي مان اوهان کي معلوم ٿيو—

(۱) ته ڪنهن شي کي ائسڊ ٿڌهين ٿڌ ڇوڻ، جڏهن هو
 ڪاري ۽ کائيندڙ آهي، ۽ نيري لٽمس جي پاڻي کي مٽائي
 ڳاڙهو ڪري ٿي ڇڏي.

(۲) ته آلڪلي (جو ڪار) هڪڙي شي آهي جا ڳاڙهي
لٽمس جي پاڻي کي بدلائي نپرو ڪيو وڃي، ۽ جنهن کي
ائسڊن جي خاصيتن وڃائي ڇڏڻ جي طاقت آهي.

(۳) ته لوڻ اها شي آهي جا اٽسڊ ۽ ڪار جي پاڻهر ملڻ سان جڙي ٿي ۽ جا پي گن جسر آهي.

هتي وري به اسان کي ڏسڻ آچي ٿو ته جي شي هڪ جهڙيون نه آهن. تنهنجو هڪ ٻئي سان ڪيميا ئي ميلاپ ٿئي ٿو. ڊائٽرڪ اٽسڊ ۽ ڪار جهڙا هڪ ٻئي کان مخالف جسر آهن تنهن کان وڌيڪ پيا ڪي به به جسر مخالف نه هوندا. ۽ اهي ٻئي پاڻهر ملي اها شي پيدا ڪن ٿا جا شوري جي نالي سان پڌري آهي. ۽ شورو جن ٻن شين سان جڙي ٿو تن ٻنهي کان خاصيتن ۾ پڻي جدا آهي.

۴۸ ڪاربان. - هي ساخت ٿئي ٿو آهي: اسان کي خبر آهي ته اڱرن يا ڪوئلن ۾ هو آزاد حالت ۾ ڏسجي ٿو. ٻين ٻن بلڪل ڌار قسمن جي جسمن ۾ پڻ هو آزاد حالت ۾ آهي: يعني بي رنگ ساخت جواهر جنهن کي هيرو چوندا آهن. ۽ انهن نرم شي ۾ جو پينسلن جوڙڻ لاءِ ڪم ٿو آچي ۽ جنهن کي ڪارو شيهو يا گرافائٽ چوندا آهن. اهڙيون ٽي ڌار ڌار

آغاز علم حڪومت.

قسمر جون شيون ڪيميائي رستي ڪري ساڳيو ٿيو آھن
 اھا ڳالھ اسين ڏيکاريون ڪيئن؟ ڀانيون ته ڪوئي ڇو
 ٽڪر آڪسيجن گئس ۾ ڪري ساڙبو. ته ڪاربانڪ ائسڊ گئس
 ٺھي پوندو؛ ۽ جي گرافائٽ جو ٽڪر ساڙبو. ته به ڪاربانڪ
 ائسڊ گئس ٺھي پوندو؛ ۽ جيڪڏھين انجي بدران ھيري ۾
 ڌرو روئي ڪٽي ساڙبو. ته به ڏسبو ته اھوئي ساڳيو ڪاربانڪ
 ائسڊ گئس جڙي پوندو. انھين مان اھا ڳالھ ٿي سگھي ٿي
 ته انھن تنھين شين - اڱرن، گرافائٽ، ۽ ھيري ۾ ڪاربان آھي.
 پر ڪاربان کان سواءِ منجھن ڪا ٻي به شي آھي؟ نه،
 ٻي ڪانھين؛ ڇاڪاڻ جو جيڪڏھين ھر ڊڪ جو ڊڪجيترو
 وزن ڪٽي وٺبو. يعني ۱۲ گرڻ اڱر، ۱۲ گرڻ گرافائٽ،
 ۽ ۱۲ گرڻ ھيري. ۽ پوءِ ھر ڊڪ کي ڌار ڌار ڪري ساڙبو. ته
 ڏسبو ته ڪاربانڪ ائسڊ جو وزن برابر ڊڪجيترو ٿيندو.
 يعني سڀڪنھن حالت ۾ ۱۲ گرڻ. سو اگرچہ قيمتي
 جواهر ۽ عام اڱر ڏسڻ ۾ تمام ٻي ٻيءَ طرح جون شيون
 آھن. مگر اھي آھن بجنسي ساڳيو ڪيميائي ٿيو.

ڪاربان - ڪاربان سڀني نباتاتي شين ۽ ساهوارن جو
 هڪ ضروري ڀاڱو آهي. ڪاٺي ۽ جي اڱر جي ٽڪر ۾ توهين
 اصل ڪاٺي جي شڪل ۽ بناوت به سهي ڪري ٿا سگهو ۽
 جيڪڏهن ماس جي ٽڪر کي جلائي اڱر وانگر ڪبو، ته
 توهين ستنئي ڪارو ڪاربان ڏسندو ۽ پر جي اها ڪاٺي
 يا ماس پٽي ۽ سڙي ويندو، ته پوءِ ڪاربان سڀ ڪاربانڪ
ائسڊ ٿي گهر ٿي ويندو، ۽ باقي وڃي رڳو آڇي ڦلهار داڻا ٻڄندا.
 تجربو ۳۹ - نباتاتي شين ۾ ڪاربان آهي ته هنجي
 ذڪار ۽ آڇي ڪندڙا ٿورا ڳنڍا ڪٽي هڪڙي گلاس ۾
 وجهو، ۽ انهن تي ٿورو گرم پاڻي وجهو ته گهاٽو شربت ٿي پوي.
 انهن شربت ۾ ڪجهه تيز سلفيورڪ ائسڊ اوتري وجهو،
 توهين سگهوئي ڏسندو ته شربت جو رنگ ڪارو ٿي پوندو،
 ۽ پوءِ گاجي ڪندو، ۽ سڀ آڇي ڪندڙا متاجي ڪارا اڱر
 ٿي پوندي. هنجو سبب هي آهي ته ڪندڙ ڪاربان آهي،
 جو انهن ريت سان ظاهر ٿيو آهي.

آغاز علم حڪومت.

۱۲۴

جيڪڏهن ڇڙو هي تتو ڪاربان ڌرتيءَ تي نه هجي ها
 ته ڇا ٿئي ها؟ ڇا ٿئي ها انهن بنان ڪو ساه وارو يا
 نباتي جسم نه رهي سگهي ها. رڳو هڪڙي تتوجي نه هئڻ
 ڪري به ايندو ڦير پئي سگهي ٿو. مگر ڪاربان نه رڳو ٻوٽن
 ۽ ساه وارن جي جسمن ۾ مليل رهي ٿو. پر ڪاربانڪ ائسڊ گئس
 جي حالت ۾ هوا ۾ به رهي ٿو. ۽ جيڪي پاڻي
 ۹ تجربن کان معلوم ٿيو آهي، تنهنمان اوهين سمجهندو
 ته هي جو ڪاربانڪ ائسڊ گئس هوا ۾ آهي سو سڀني
 ٻوٽن جي لاءِ ڪاڄ آهي. ڪاربان ڪاربانڪ ائسڊ جي حالت
گهٽين ٽڪرين ۾ به ٿئي ٿو - جئين ڪاڇاڪ (ڪڙو) جي
ٽڪرين، چن جي پاڻي جي ٽڪرين، ۽ سنگ مرمر ۾ آهي.

اڏاڻو ٿيو ۱۸.

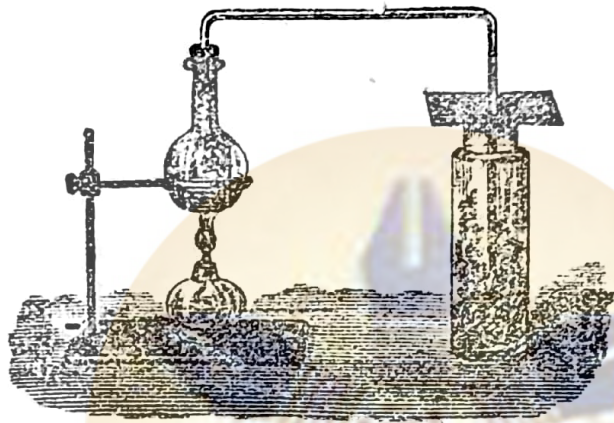
۴۹ ڪلورائن هڪڙو تتو آهي جو اسان جن ٿئون جو

مٿي بيان ڪيو آهي تن سڀني کان پنهنجي خاصيتن ۾
 بلڪل پيءُ طرح آهي. هو پيليرو گئس آهي، منجهس

تمام ساخت بو آهي، ۽ جيڪڏهن اُنجو دم وٺبو ته اُنجو
 اثر زهر جهڙو آهي. ڪلورائن جهان ۾ خالص حالت ۾ نٿو ملي،
 پر هو ڊگري ڪمائي ۾ مرڪب شي ۾ ٿئي ٿو، يعني عام
 لوڻ ۾، تنهن ۾ دو اسان کي ملي سگهي ٿو، لوڻ جو
 اسين پنهنجي طعام کي سواد ذيط لاءِ ڪم آڻيون ٿا، ۽
 جنهنجي ڪري سمندجو پاڻي ڪارو ٿئي ٿو، سو ڪلورائن
 ۽ سوڊئر ڌاتوءَ جي ميل ۾ سان ٺهي ٿو، انهن ڪري عام
 لوڻ کي ڪلورائڊ آف سوڊئر يا سوڊئر ڪلورائڊ چوندا آهن.
 تجربو ۴۰ - لوڻ مان اسين ڪلورائن ڪڍي
 سگهون ٿا، هن ريت، جو ڪاري مٽڪڻي جي آڪسائڊ جي
 ٿوري چوري سان ٿورو لوڻ گڏي سوکڻي ڊگري شيشي ۾
 وجهجي، ۽ پوءِ ڪجهه سلفيورڪ ائسڊ اوڻي پاڻي سان
 پترو ڪري ڪڍي اُن تي اوڻجي. جيئن ۳۲ شڪل ۾
 ٽيڪاريل آڏي تيئن ڊگري مڙيل نلي ٺاهي وجهبي، ۽

آغاز علم حڪمت.

شيشي کي ٿورڙو ٽپائڻو، ته ٻرو پيلو ۽ تمام سخت باس وارو
گئس، نڪرندو، پوءِ اهو کڻي خشڪ باٿلي ۾ گڏ ڪجي.



شڪل ۳۲.

اهو ڪلورائن آهي جو ٽڪري لوط ۾ سوڊئر ڌاتو سان
گڏيل هو: سنڀال ڪرڻ گهرجي ته هو دم ڪٽڻ سان اندر
نه وڃي، ڇاڪاڻ جو هو ڪنگهم ۽ ٽڙي جي سوچ ڪري ٿو وڃي.
هي گئس هڪدم ڌاتن سان ملي ڪلوراڊ جوڙي ٿو؛
جنهن شيشي ۾ ڪلورائن گئس آهي تنهن ۾ جيڪڏهن
اسين ٿورو ڪٽيل معدني سرمون کڻي وجهنداسون، ته
باه جون چڱيون ڏسڻ ۾ اينديون، ۽ هڪڙو اڇو دونهون
سرمي جو ڪلوراڊ ٺهي پوندو. انهن مان اسان کي معلوم

ٿئي ٿو ته شيون نه رڳو آڪسيجن ۾ ٻرن ٿي، پر ڪلورائن گئس ۾ به ٿي ٻرن ۽ جنهن وقت شين جو ٻاهر ڪيميائي مبادل ٿئي ٿو تنهن وقت گرمي نڪري ٿي.

ڪلورائن کي اڇي ڪرڻ يا رنگ لاهڻ جي ڀڻ گهڻي طاقت آهي، ۽ سٺ ۽ سٺي جي ڪپڙي ٽان رنگ لاهڻ لاءِ گهڻو ڪم ايندو آهي. رنگيل سوئي ڪپڙي جي آلي اڳڙي نڪرڻي انهن ٻنهي گئس جي شيشي ۾ وجهڻ سان هنجي تودين سهندجائي سان آزمائش ڪري ٿا سگهو. ٿورن منٽن جي لوقط کان پوءِ اڳڙي جو رنگ هليو ويندو.

بليچنگ پاڻو (اڇي ڪرڻ جو چورو)، جو ڪپڙي ٽان رنگ لاهڻ لاءِ دٽن تي ڪامندو آهي، تنهن ڪلورائن آهي، جيئن ته اودين هن اڇي چوري جو ذرو شيشي جي تري ۾ رکي ۽ مٿان پتري سلفيورڪ ائسڊ جو ذرو ڪري نائيندو، ته انهي اڇي چوري جي مٿان پيلو ڪلورائن گئس هڪدم ڦسڻ ۾ ايندو، ۽ اهو گئس ڪپڙي کي اڇو ڪري ڇڏيندو.

آغاز علم حڪمت.

۱۲۸

تجربو ۱۴ - جيڪڏهن اسين ٿورو بليچنگ پاڻي

پاڻي سان ملائي ۽ رڱيل سوتلي ڪپڙي جو اڳڙي ٽڪرو

منجهس ڪڍي وجهنداسون. ته رنگ نه لهندو؛ پر جيڪڏهن

اها اڳڙي انهن پاڻي ۾ ٻوڙبي جنهن ٿورو سلفيورڪ ائسڊ

پيل آهي ته رنگ لهن لهندو؛ ۽ جي هڪ ٻه ڀيرا وري

اهڙي طرح ڪبو. ته اڳڙي صفا اچي ٿي پوندي. جيڪي

ماڻهو رڱيل ڪپڙا اڃا ڪندا آهن. سي به انهن ريت

ڪندا آهن. اهو ائسڊ جو پاڻي ڪي ڪٿو ٿو ڪري. سو

ڪلورائن کي انهن رنگ لاهيندڙ پاڻي کان خلاصو ڪيو وڃي.

۽ اهو رنگ کي ٽٽڻ ڪيو ڪڍيو ڦٽو ڪري.

۵. گندرف هڪڙو پيلو سخت ٿٽو آهي؛ اسان

هنجو سٺو پيلو ڇورو - گندرف جو آڻو ڏبو آهي. ۽

هنجون لٽي ڦٽيون اٿون. جيڪڏهن گندرف جو ٿورو

ڌرو ڇهڪي ۾ وجهي ڦٽي جي لٽ تي ڪڍي ٽپائبو. ته پهر

هو ڳرندو. ۽ پوءِ هو ٽهڪندو. ۽ تنهن کان پوءِ هنکي باهه لهندي

۽ سڄوئي پري ويندو، پرندي ڦڪي نيري روشنائي ڪندو
 ۽ منجهانس گندرف برط جي پڌري بانس پيئي ايندي.
 هن برط ۾ هو هوا جي آڪسيجن سان ملي گندرف جو
آڪسائيڊ جوڙي ٿو، جو هڪڙو بي رنگ گئس آهي. گندرف
 باه ٻارط جي تيلين جي پڇاڙين کي لائڻ لاء ڪم اچي ٿو،
 ڇاڪاڻ جو هنکي باه جهٽ لڳي پوءِ تيليءَ کي وڇڙي ٿي.
 بندوق جو دارون جو گندرف، اڱرن، ۽ شوري جي ملائڻ سان
 ٺهي ٿو، تنهنجي جوڙڻ لاءِ پڻ گندرف ڪم اچي ٿو.
 خلاصي حالت ۾ گندرف ڌرتيءَ مان انهن ضلعن ۾
 ملي ٿو جنهن ۾ ڀرندڙ جبل آهن، ۽ گهڻو ڪري سسلي پٽ کان
 اچي ٿو.

گندرف گهڻو ڪري ڌاتن سان مليل پڻ لپي ٿو، ۽
 انهن جي ملائ ڪري ڌاتن جا سلفائيڊ ٺهن ٿا. اهي سلفائيڊ
 اڪثر ڪچا ڌاتو آهن، يعني اهي شيون آهن جن مان

ڏاتو پڙهين ٿا. جيئن ته شيئي جو ڪچو ڏاتو، جو ڊڪري
 معدني شي آهي ۽ گلابنا سڏبو آهي، سو شيئي جو
سلفائڊ آهي. سلفيورڪ ائسڊ جو ڊڪرو تمام ضروري
ڪيميائي مرڪب آهي تنهن جي جوڙڻ لاءِ آڪسيجن ۽
هٽڊروجن سان پڻ گندرف ملي ٿو. اهو سلفيورڪ ائسڊ
 ڊڪرو گرو تيل جهڙو پاڻيٺ آهي، ۽ عام طرح سان ٽوٽي جو
تيل ڪوٺبو آهي. هو تمام گهڻو (سپڪنهن هفتي
 هزارين ٽن) جڙي ٿو، ۽ گهڻن ڪمن ۾ واپري ٿو، جهڙوڪ
 ڪار ۽ صابن جوڙڻ ۽ رنگ ڏيڻ ۾، ۽ سوئي ڪپڙي تي ڇاپي
 هڻڻ ۽ ڪپڙي تان رنگ لاهڻ، ۽ اڪثر ٻي سپڪنهن پر جي
ائسڊ تيار ڪرڻ ۾ ڪم اچي ٿو. سلفيورڪ ائسڊ ڏاتن سان
 ملي سلفيٽ جوڙي ٿو. جيئن ته سوڊير سلفيٽ يا
سوناچر لوڻ؛ لوہ جو سلفيٽ يا هيراڪس؛ ٽامي جو سلفيٽ
 يا ٽوٽيو؛ ۽ گهڻا ٻيا.

اه فلسفوس هڪڙو ٿتو آهي جو سنسار ۾ خالص حالت ۾

نٿو ٿئي، پر ساه وارن جي هڏين ۾ آڪسيجن سان ملايل

ٿئي ٿو، ۽ ڪلسيم ڌاتوءَ سان گڏجي ڪلسيم فاسفيٽ

جوڙي ٿو. جڏهين هڏي ساڙجي ٿي، تڏهين هڪ آڇي

پوردار شي وڃو رهي جنهنڪي هڏي جي رڪر چوندا آهن، ۽

انهين مان فلسفوس تيار ڪري سگهجي ٿو.

فلسفوس ۾ ڪاربان و انگريبن جدا جدا صورتن ۾ رهي ٿو:

هڪڙي کي پيلو يا عام فلسفوس ڪري سڏيندا آهن، ۽

ٻي کي گڙهو فلسفوس. فلسفوس جا اهي ٻه قسم گھڻن ۾

هڪ ٻي کان تمام ڊراڻا آهن.

تجربو ۲۲ - هڪڙي ننڍي لوهي رڪي کي هڪڙي

ٽپائي ٿي رکيو، ۽ چڻي جي چوٽين ۽ پٽي جيسترو پيلي فلسفوس جو

ڌرو پاڻي ۾ رکي سنڀالي ڪڍي وٺو، ڇاڪاڻ جو فلسفوس کي

کليءَ هوا ۾ رکيو ته جهٽ پٽ پاڻ مرادو ٻري پوندو،

تنهنڪري هو ڏاڍي جو کائڻي شي آهي، سو جي پاڻي ۾

آغاز علم حڪمت.

۱۳۲

رکي نه ڪپس ته هٿ به لڳي وينديس، ۽ هٿ يا

آگر کي ساڙي قوقيندا ڪري جهندو. پوءِ انهن فاسفس جي

ذري کي پاڻي مان ڪڍي ٿرت ڪپڙي يا مس چٽي تي

سڪائي چمٽي سان اهو سُڪل ذرو کڻي انهي لودي

رڪابي تي رکي. تنهنڪان پوءِ ڳاڙهي فاسفس جو انهن

جيٽو ذرو وٺي تنهنڪي به ساڳي رڪابي تي

ڪري رکي. ڳاڙهي فاسفس کي پيلي

فاسفس وانگيان پاڻي ۾ نٿو رکجي.

تنهنجو سبب توهان کي هاڻي معلوم ٿيندو.

انهن رڪابي جي هيٺان هڪڙو ڦيرو رکي ٿورن پلن کان

پوءِ انهن پيلي فاسفس (۳۳ شڪل ۾ b) اکر واري کي

باه وٺي ويندي ۽ ڇه ڪنڌڙ روشنائي سان ڀرندو، ۽ منجهان

آڇو ڳوڙهو دونهون نڪرندو. مگر (a) اکر واري ڳاڙهي

فاسفس کي باه ڪين وٺندي، ۽ انهن کي سرس ويرم ۾

ڦپايو تڏهين ڀرندو: پوءِ جڏهين باه لڳنديس ته انجي



شڪل ۳۳

حالت ۾ پيلي فاسفرس جهڙي ٿيندي. هن مان ڄاڻجي ٿو ته پيلو فاسفرس ڇهه ٻري پوي ٿو، تنهنڪري انکي پاڻي ۾ رکڻو پوي، جي پاڻي ۾ نٿو رکجي ته هوا جي آڪسيجن سان ملي دڪم جلي ٿو وڃي، پر ڳاڙهو فاسفرس اڌو جلد نٿو ٻري، تنهنڪري انکي هوا ۾ رکي سگهجي ٿو.

تجربو ۴۳ - پيلو فاسفرس رڳو گهٽ سان ٻري پوي ٿو. انجو هڪڙو تمام ننڍو ذرو کڻي مس چٽي جي ٽڪر ۾ ڪري ويڙهيو، پوءِ انکي ڌرتيءَ تي رکي پنهنجي جتيءَ جي ٽري سان گهو، يا ڪاٺيءَ ٽڪر تي رکي هٿوڙيءَ سان گهوس، ته فاسفرس کي باه وٺي ويندي ۽ ٻري پوندو. باه ٻارڻ جون تيلون جي گهيون آهن ته ٻري پونديون آهن تنهنجو اڌو سبب آهي. تيلي جو هڪ مٿو جو پورو يا ڳاڙهو ٿيندو آهي تنهنڪي فاسفرس لڳل آهي، جڏهين تيلي کي ڪنهن ڪوريءَ شي تي گهو آهي، تڏهين فاسفرس جي مٿان جو روغن ڇڙهيل هوندو آهي سو لهي ويندو آهي، ۽ فاسفرس کي باه وٺي ويندي آهي ۽ تيلي ٻري پوندي آهي.

ٿورن ڏينهن لاکر باد ڀرڻ جون ٿيل اڌي ٿيون آهن جو جنهن پيٽي ۾ هو پيلي آهن تنهن تي گنجين ته ٻن ۽ ٻي ڪنهن شي تي ڪين ٻن. انهن قسم جي ٿيلين کي سلامت ٿيلين (سيفٽي مئچس) چوندا آهن. انهن جو ڪارڻ ٿوري ويچار ۽ آزمائش سان سمجهه ايندو. انهن ٽئين قسم جي پيٽي مان هڪ ٿيل ڪڍي سادي ٿيلين جي پيٽي جي هڪ پاسي تي جو واري وارو کاغذ لڳل ٿيندو آهي. تنهن تي گهٽي، ته اها ڪين ٻرندي، پر خود انهن پيٽي (سيفٽي مئچ باڪس) جي پاسي تي لڳل پوري يا ڳاڙهي کاغذ تي گهٽي، ته انهن ڌر ٻري پوندي. تنهنجو سبب سولو آهي سلامت ٿيلين جي چوٽي ڪي فاسفرس لڳل ڪونهين. پر فاسفرس کي توت ٻاريندڙ هڪ شي لڳل آهي، تنهنڪري هو ڪنهن گهري شي تي گهٽ ڪري نٿي ٻري؛ انهن پيٽي تي جو کاغذ لڳل ٿئي ٿو تنهن تي ڳاڙهي فاسفرس جو چورو چنڊڙائي ٿا ڇڏين؛ ۽ جڏهن انهن ڳاڙهي

۱۳۵ علم ڪيميا.

ڪاغذ تي ٽيلي گهجي ٿي، تڏهين انهن ڳاڙهي فاسفرس جو
 ذرو ٽيلي جي مٿي کي چنبڙيو پوي، ۽ ان تي لڳل شي سان
 ملي ٻريو پوي.

۵۲ سليڪان هڪڙو تٽو آهي جو فاسفرس وانگر
 خاصو نتولي ٿئي، مگر آڪسيجن سان مليل سو جهجهو ٿئي ٿو.
 جنهن کي پاڻ بلور چوندا آهيون سو سليڪان آڪسائيڊ يا
سليڪا آهي، ۽ اهو گهڻو ڪري سڀني ٽڪرين ۾ ٿئي ٿو.
 واري، وارياري پاڻ ۽ چمق پاهڻ ۾ ٿورو يا گهڻو ذبح
سليڪا آهي. سليڪا ۽ ڌاتن جي ملاپ ڪري جي گڏيل ڌاتو
 ٺهن ٿا تنهن کي سليڪيٽ ڪري سڏيندا آهن. مٽي هڪڙو
سليڪيٽ آهي، ۽ سرون، چينائي ۽ ٻيا مٽي جا ٿان،
 جي مٽي مان ٺهن ٿا، اهي به سليڪيٽ آهن. ڪانچ به
سليڪيٽ آهي؛ اچي واري (سليڪا)، چن، ۽ سوڊا،
 يا واري، شيهي جي آڪسائيڊ ۽ پوٽاش کي ملائي بنيءَ ۾
 وجهي انمان ڪانچ جوڙيندا آهن. مٿين شين مان پهرين
 ٽن شين جي ملاپ کان جو ڪانچ ٺهي ٿو، تنهن کي

۱۳۶

آغاز علم حڪمت.

پليٽ گلاس يا درين جو ڪاٺ ڪري چوندا آهن؛ ٻي
 قسم جو ڪاٺ جو پوين ٽن شين جي ملائڻ سان ٺهي ٿو.
 تنهنڪي فلٽ گلاس (چقمقي ڪاٺ) چوندا آهن. پاڻ
سليڪان هڪڙي ڪاري بلوري شي آهي، ۽ سليڪا مان
آڪسيجن ڪڍي وٺڻ ڪري هٿ اچي ٿو. پر ٿوري ئي
 جيڪي ٽڪريون ۽ پاڻ آهن تنهن سليڪان يا ڪي ڌاتو
 آهن يا آڪسيجن سان ملايل اهي ٻئي وٽون آهن.
 هن مان ڏسجي ٿو ته پر ٿوري جيلن يا آڪسيجن سان
 ملايل وٽن مان ٺهيل آهي. هاڻي ڌرتيءَ تي جي مکيه
 ڌاتو آهن تنهنجو بيان ڪبو.

Gul Hayat Institute

ڌاتو ۱۹.

۳۰ لوه. - لوه سڀني ڌاتن کان گهڻو ڪمائڻو ۽ ضرور وارو
 آهي؛ تنهنڪري پهرياءَ اُنجو ٿا بيان ڪريون. لوه بدن
 پاڻ کي جيڪر سريئي ڪين، تنهنڪري هن جڳهه لوه
 هاڻي ها ته پاڻ جيڪر جهنگلي حالت ۾ هجڻ ها،
 آڱاڙي، ڪلون، سانڇا، گئس ۽ پاڻي جا نل، ڪپ،

۱۳۰

سار ڪيٽيا.

ڪينڊي، ڪوٽري، ڪهاڙا ۽ ٻيا اوزار جيڪر لوه ڌار ان
 دجني ڪين ها. ڊڪڙو سمو اڌڙو دو جنهن ۾ ماڻهن کي
 لوه جي خبر ڪانه هئي، ڇاڪاڻ جو هيءَ تمام ڪمائتي شي
 مڏا ڌاتوءَ جي حالت ۾ ڪين ٿي لپي، مٽيءَ سان گڏيل
 ڏا مان ڪچو ڌاتو لپي ٿو، ۽ اُن مان مٽي ڪڍي ڌار
 ڪري ڏيڄ لوه ڪڍڻ اندجو ڪم آهي. انهيءَ سمي ۾ ماڻهو
 پتل يا ٽامي جا اوزار ڪم آڻيندا هئا، ۽ تنهنڪن به آڳاٽو
 پاڻ جا ڪهاڙا ۽ ڇاڻو واپرائي ڪم ٿيائيندا هئا. لوه ۽
 آڪسيجن جي ميلاپ سان جو گڏيل ڌاتو ٺهي ٿو، تنهنڪي
 انگريزي ۾ آئرن آڪسائيڊ چوندا آهن، ۽ تمام ڪمائتي لوه جو
 ڪچو ڌاتو ڳاڙهي لوه جي آڪسائيڊ آهي، جنهن کي انگريزي ۾
 هيمائيٽ لوه جو ڪچو ڌاتو چون ٿا. هنڪي اڱرن ۾
 تپائڻ ڪري آڪسيجن نڪري ٿو وڃي، ۽ ڏيڄ لوه وڃي ٿو رهي،
 ۽ اُن لوه کي گهڙي منڊجھانس سِيخُون ڏاهن ٿا، ۽ اُنهن مان
 ٿاڻ يا ڪوٽاريون وغيره ٺهن ٿي. هن لوه کي ٺهي پوڄ

آغاز علم حڪومت.

ٺاهين ٿا، جنهن مان جهاز يا جهازن جا بيهو (ٻائيلر) ڄڻ ٿا.
 هنڪي ڪمائل يعني گهڙيل لوهه چون ٿا، ڇاڪاڻ جو جڏهن
 هو ٽپي لال ٿئي ٿو، تڏهن انکي ٺهي ۽ گهڙي جيڪي ڪي
 سو ٺاهي ٿو سگهجي. ڪاٺ، گهوڙن جا ڏال، تيل،
 وغيره جي لوهار ٺاهين ٿا سي انهن لوهه مان ٿا ٺاهين.

هي لوهه تمام ڪمائيو آهي، ڇاڪاڻ جو ان لوهه جا
 ٻه ٽڪر ٽپائي گڏي ڪٽي ٺهيا، ته پاڻ ۾ اهڙا ملي ويندا جو
 وري ڌار ٿي ڪين سگهندا. هڪڙو ٻئي قسرن جو لوهه آهي
 جنهنڪي پالتو لوهه ڪري چوندا آهن، اهو به ڏاڍو ڪمائيو آهي،
 ڇاڪاڻ جو انکي رجائي جهڙي شي جوڙي هجي، ٽپري
 شي جي قالب ۾ اوتري ڪري ويجهيس ته اهڙي شي
 ٺهيو پوي. گيس ۽ پاڻي جا نل، بتي جا ٽپيا، ڪتبا،
 وڏا لوهه جا چڪر، ۽ ٻي گهڻي شي پالتو لوهه مان ٺهن ٿي.
 لوهه جو ڪچو ڌاتو ڇن جي ڀاڙ ۽ اڱرڻ سان گڏي وڌين

ٻنهن ۾ وجهي ڏوڻين کي وٺي ٿا ڏئين، پوءِ ڏوڻين جي واو
اندر وڃڻ ڪري اگر ٻري ٿا پون، ۽ لوهه رجي ٿو پئي،
انهن ريت پالتو لوهه ٺاهين ٿا.

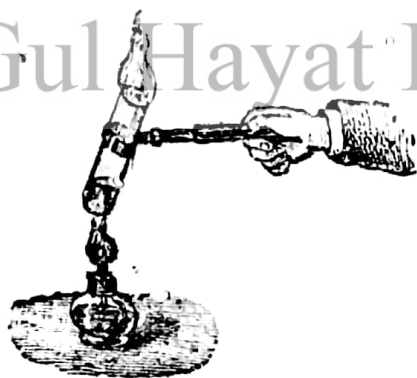
گهڙيل لوهه وانگر پالتو لوهه کي تپائي ٺپي انمان سپڻون
يا پٽ جوڙي ڪين سگهبا، ڇاڪاڻ جو هو ٽاڪئون آهي،
يعني هٿوڙي جي نوڪرسان ڪاٺچ وانگر ڀڄي ٽڪر ٽڪر
ٿي پوندو آهي. پالتو لوهه خالص لوهه نه آهي، پر اگر ان مان
نڪتل ڪاربان منجهس ملايل ٿئي ٿو، ادو ڪاربان
هڪڙي خاص تاجويزسان جلائي ڪڍي سگهجي ٿو، ۽
پالتو لوهه مان گهاڙو لوهه ڪري سگهجي ٿو. ٿئي قسرجي
لوهه کي رڪ چوندا آهن، هن مان پاڪي، ڪپ، ۽ ٻيا
اوزار جوڙيندا آهن، ڇاڪاڻ جو هو ڏاڍو نه آهي ۽ سخت نه
آهي، ۽ چنڊ ٽڪري ڪرڻ لاءِ هنکي گهڻي سگهجي ٿو.
رڪ نه ٿورو ڪاربان آهي، ۽ هو گهاڙو يا پالتو
ٻنهن مان ڪنهن به قسرجي لوهه مان ٺاهي سگهجي ٿو.

آغاز عامر حڪومت.

۳۱) تجربو ۾ چئي پرماني جيڪڏهن لوهي دٻا
آڪسيجن ۾ ڀاربو ته آڪسائيڊ آف آئرن يعني لوهو آڪسائيڊ
 (لوهي ڪٽ) ٿيندي. چاڪٽي لوهو ٽڪر کائي يا
 ۽ آلاط ۾ رکبو ته به ائين ٿيندو: هو ڪٽجي ويندو
 ڪٽبو ڪٽبو نيت سڀ ڪٽ ٿي پوندو. انهن جي
 ڪپڙن تي جي ٽڪا ٿي پوندا آهن اهي به لوهي ڪٽ به
 ٿيندا آهن.

تجربو ۴۲. - ٿورو لوهو پورو آزمائش جي نلي ۾ وجهي
 گهٽتي جيڪڏهن ٿورو پاڻي سان گڏيل سلفيورڪ ائسڊ

Gul Hayat Institute

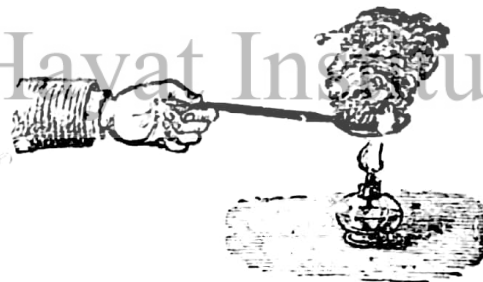


شڪل ۴۲.

لوهو ته انهن آهستي آهستي گئس نڪرڻ لڳندو: هي
 جيڪڏهن انهن آزمائش جي نلي جي هيٺان پتي رکي

۽ انکي گرم ڪيو. ته گئس جلد جلد نڪرندو، ۽ ناري جي
 منهن وٽ گئس ٻارو ته ٻوندو. اهو گئس هٿڙو جن آهي :
 لوہ سلفيورڪ ائسڊ ۾ گري ٿو وڃي، ۽ انمان هڪڙي پر جو
 لوڻ ٺهي ٿو پوي، جنهن کي سلفيٽ آف آئرن يعني هيراڪس
 چون ٿا، ۽ سلفيورڪ ائسڊ جو هٿڙو جن نڪري ٿو وڃي.
 جيڪڏهن انهن آزمائش جي ناري کي پاڻي سان ڀري،
 اهو پاڻي ڪاغذ جي ڇاڻي مان ڇاڻي ڪڍيو، ته ٻي رنگ ڏسبو :
 پوءِ اهو پاڻي ٻئي تي جهلي ٽهڪائبو (۳۵ شڪل ڏسو) ته
 پاڻي ٻاٽ تي اڏامي ويندو، ۽ ٿري کان پوءِ هيراڪس
 بلور يعني قلهر ٿري ۾ وڃي رهندا.

Gul Hayat Institute



شڪل ۳۵.

هن ۾ لوہ آهي، ڇاڪاڻ ته جي هيراڪس جي ٿوري
 پاڻي ۾ ٽهڪائبو ائسڊ جا ٿورا ٿورا وڃي انکي پاڻي جي پائنت

آغاز عامر حڪومت.

(اڌ شيشي) ۾ ملائبو، ۽ ٽنڙ پوٽاشير فيروسيانڊاڊ جا ٿورا ٿڙا وڃن ٿا.
 ته گهڙو فيرو رنگ (جنهنڪي پروسين بلو ڪري چوند آهن)
 ٿي پوندو.

۴. اليومنيئم - لوه کان پوءِ هن ڌاتوءَ جو بيان ٿا ڪريون.
 چاڪاڻ جو هي مٽي مان پيدا ٿئي ٿو، ۽ انهن ڪري گهڻين
 ٽڪرين ۾ جهڙو ٿئي ٿو. انهن ڪوئي ڪونه پائيندو ته
 اهڙو چاڪو، چاندي جهڙو، اڇو ڌاتو عام مٽي مان نڪرندو آهي،
 پر ڪيميا جا ٿنڌڙ ماڻهو انکي مٽي مان ڪڍن ٿا. مٽي
 ۾ آڪسيجن ٿئي ٿو تنهنڪي جدا ڪرڻ سهنجو ڪونه آهي،
 ته جيڪر انهن چاڪي اليومنيئم ڌاتوءَ کي گهٽائي
 ڪمن ۾ اپرائجي. جيتوڻيڪ مٽي عام ۽ سهانگي آهي،
 ته انهن ڌاتوءَ کي منجهانس سوڌي ڪڍڻ تي گهڻو خرچ
 لڳي ٿو وڃي. هن چاڪي ڌاتوءَ کي جڏهن واپس ٺهائبو آهي،
 تڏهن ٻري وري مٽي جهڙو ٿي پوندو آهي، چاڪاڻ ته
آڪسيجن سان ملي آڪسائيڊ ٿي پوندو آهي جنهنڪي
اليومينا ڪري سڏيندا آهن.

ڦٽڪي جا اڇا قلم جي بازار ۾ ملن ٿا تنهن ۾ ڏاڏو آهي.

۵۵. ڪئلسير به هڪڙو ڏاڏو آهي، هن جو خلاصو لپيٽ

گهڻو مشڪل آهي؛ مگر هن سان مليل شي ۾ سي گهڻي آهن.

هن ڏاڏو ۽ آڪسيجن جي ميلاپ کان چن جا ڳوڙها ٿين ٿا؛

ڇاڪ (ڪڙو)، سنگ مرمر ۽ چن جو پاڻ ۾ ۽ ٻين قسمين جا

چن وارا پاڻ ۾ ڪئلسير ۽ ڪاربانڪ ائسڊ جي ميلاپ سان

ٿين، ۽ انهن کي ڪئلسير ڪاربانائٽ چون ٿا؛ جيسر

(چروائيءَ جو قسم) ڪئلسير ۽ سلفيورڪ ائسڊ جي ملاپ ڪري

ٿئي ٿو تنهن کي ڪئلسير سلفائٽ چون ٿا؛ هڏي جي رڪم

ڪئلسير ۽ سلفيورڪ ائسڊ آهن، تنهن ڪري هن کي

ڪئلسير سلفائٽ چون ٿا. هن مان ڏسجي ٿو ته ڪئلسير

ڪٿي تي ڇڏيو آهي.

تجربو ۲۵ - ۲۹ تجربو ۾ چيل آهي ته ڇاڪ ۽

سلفيورڪ ائسڊ مان ڪاربانڪ ائسڊ ٿو ٿئي، ۽ شيشي ۾

آواز سار ڪم ڪيو.

۱۴۴

جو پاڻي باقي بچي ٿو سو ڪئلسير ڪلورائڊ جو پاڻي ڪم ڪندڙين انهن پاڻي کي ڇاڻيو ۽ ڇڏيل پاڻي کي ڪلورائڊ سڪائي ڇڏيو. ته اچي سڪاڻ آئي جيئن ته وڃي رهندي. هيءَ هڪڙي قسم جي ڪار آهي، جنهن ڪئلسير ڪلورائڊ ڪري چوندا آهن. ويهين صديءَ

هندوستان کي سڪاڻ ۽ پاڻي ڪمي ڪرڻ لاءِ هيءَ ڪم آئي آهي، ڇاڪاڻ جو هو آلاڻ کي گهٽي سولائيءَ سان چوسي وٺي ٿي. انهن اچي پوري جو ٿورو ذرو ٿورو بچن ٿا ڪلهي هوار ڪڍي رکيو ته وري ساڳيو پاڻي ٿي پوندو. ڇاڪاڻ جو هوار جا آلاڻ آهي سا هو چوسي ٿو وٺي.

ڪئلسير ڪلورائڊ جي سڪي پوري جو ٿورو ذرو آزمائش جي ناليءَ وڃي ٿوري پاڻيءَ ۾ ڳاريو ۽ هن 'سودير ڪاربانائٽ' جو ٿورو پاڻي گڏيو. توڙي اهي ٻئي پاڻي ڌار ڌار مٺا آهن. پر گڏائي کان پوءِ اوهين ڏسندؤ ته هڪدم کير جهڙا لڙاڻيل ٿي پوندا. ڇاڪاڻ جو اهي

۱۴۵

عالم ڪيمپيا.

ڪميسر ڪاربانائٽ يعني چاڪ پيدا ٿئي ٿو. ۽ هو پاڻي ۾
 ڳوڙي، ڪميسر ڪلورائڊ پاڻي ۾ ڳري ٿو وڃي، تنهنڪري
ڪميسر ڪاربانائٽ يا چاڪ وڃي ٿو ٿرو وٺي. جيئن
 هيٺ ڏيکارجي ٿو ٿيندو:—

سوڊيم ڪاربانائٽ	۽	ڪميسر ڪلورائڊ
(پاڻي ۾ ڳري ويندڙ شي)		(پاڻي ۾ ڳري ويندڙ شي)

هنن ٻنهي شين جا پاڻي گڏ ٿي هٽين ۽ ريت ٿيندو:—

سوڊيم ڪلورائڊ يا لوط	۽	ڪميسر ڪاربانائٽ يا چاڪ
(پاڻي ۾ ڳرندي شي جا پاڻي ۾)		(پاڻي ۾ نه ڳرندي شي جا وڃي ٿرو وٺندي)

هن مان هيءَ ڪالهر ٿو ٺاهجي ڏيان ۾ ايندي ته ڪن
 ڏان جون (چاڪ جهڙي) ڪي ڪارون پاڻي ۾ ٽٽي ڳرن. ۽
 ڪي ڪارون (جهڙو ڪميسر ڪلورائڊ) سهنجائي سان
 پاڻي ۾ ڳري ٿي وڃن. پر ڪن به ڪارن جي ملائڻ ڪري
 ٻاٽين ۾ ڪيرجي شي ٿيو پوي تنهنمان ائين خيال ڪرڻ
 نه گهرجي ته اها شي انهن ڪارن ۾ اصلي هئي ڪانه. ۽

آغاز علم حڪومت.

۱۴۶

نئين پيدا ٿي آهي. رڳي مٿ سٿ ٿئي ٿي، جنهنڪري
چاڪ ٺهي ٿو پوي، مگر جن شين مان چاڪ ٿئي ٿو سي
اصل شين ۾ اڳتي موجود هيون.

۵۶. مئگنيشيم ڊڪڙو نرم رهي جهڙو آڇو ڌاتو آهي.

جنهن مان ٿار ۽ ڦيٽ جوڙي سگهجي ٿي.

تجربو ۴۶. - مئگنيشيم جي ڇر سٿ انڇ ڊگهي ڦيٽ

وٺي اُنجي ڊڪڙي ڇيڙي کي ڏئي جي لٽ تي ڪري جهلبي،

تر اُنکي باه لڳي ويندي، ۽ هو اهڙي تجلدار روشنائي سان

ٻرندو جو ڏانهن اڳيون ڪٽي نھاري. ڪين سگهيو، ۽

اُنجي ٻرندي ڊڪڙو آڇو چورو ڌرتي تي پيو ڪرندو. انهن

چوري کي مئگنيشيا چوندا، اهو انهن ڌاتوءَ جو آڪسائيڊ آهي.

جيسين مئگنيشيم پيو ٻرندو تيسين منجهان ڪارو ۽

آڇو ڏوٺوون نڪرندو پيو ڏسبو. اهو ڪارو ڏوٺوون ڪجل

نہ آهي، ڇاڪاڻ جو مئگنيشيم ڪاربان ڪوٺين ۽ انهن

علم ڪيميا.

۱۲۰

ڪو پاڻو جو نٿو ٻري سو ڪاري دونهين جي صورت ۾
پاڻو وڃي ۽ ڏاڍو آڪسائيڊ مئگنيشيا سٺين ڌڙ جي
اڏامي وڃي ٿو سو آهي اهو آڇو دونهون.

تجربو ۴۷. - جيڪڏهن هن آڇي چوري مان ڪجهه
نپائش جي نالي ۾ وجهي ٿيائون ۽ اُنهر سلفيورڪ ائسڊ جا
ٻاڙا ٿڙا وجهبا ته اهو آڇو چورو ٻري ويندو ۽ پوءِ اهو پاڻي
ڪڙي چينيءَ جي ٿان ۾ لاهي وڃي ۽ جڏهن پاڻي جو
گهو پاڻو ڪڙهي ڪڍي وڃي تڏهن ڪري ڌار رکوس.
لڙڪاڻ پوءِ سٺي جهڙا ڊگها ڊگها قلمر انهن ٿانءَ جي ٿري ۾
نسطر ايندا. اهي قلمر مئگنيشيم سلفيٽ يا اپير ڪاربا
آهن ۽ آڇي مئگنيشيا ۽ سلفيورڪ ائسڊ جي ميللي سان
پن ٿا.

ٽڪرين ۽ معدني شين ۾ گهڻا ڌاتو آهن جنهن مئگنيشيم

ملي آهي.

هي ڌاتو نج حالت ۾ ڪٿي به نٿو لپي ۽ مئگنيشيا مان
انکي سوڌي ڪڍڻ جي جا ريت آهي تنهن تي خرچ گهڻو ٿو

لڳي: تڏهين به هاڻي آتش بازي جي جوڙڻ لاءِ ۽ جتي ٿيندڙ
ڏاڍي تيز روشنائي جو گپ پوي ٿو اتي ٻارڻ لاءِ مڪنيشمن
ڪر آڻين ٿا. خشڪ هوا ۾ هو گهڻو تڄلو ٿو ڪري.
تنهنڪري جي هوند سھانگو ملي سگهي ته گهڻن ڪمن ۾
واپرائڻ ۾ اچي.

ڌاتو ۲۰.

۵۷. سوڊير — هي ڌاتو ۱۳ تجربن ۾ پاڻي مان هٽڙو ڇڏي
ڪڍڻ لاءِ واپرائڻ ۾ آيو آهي. هنن ۾ جي ڌاتو ڪم اچن ٿا
تن جهڙو سوڊير نه آهي: هن ڌاتوءَ کي کليءَ هوا ۾ رکي ٿو
سگهجي، ڇاڪاڻ جو هو ڪدم هوا جي آڪسيجن سان
ملي آڇو چورو ٿيو پوي، ۽ نڪي هنکي پاڻي ۾ وجهي ٿو
سگهجي، ڇو ته ڪدم هو پاڻي جي آڪسيجن سان مليو ٿو
وڃي، ۽ هٽڙو کي الڳ ڪيو ٿو ڇڏي: هن ڌاتوءَ کي
راڪ آئل (ٽڪري تيل) ۾ رکڻو پوي ٿو، ڇاڪاڻ جو انهن
تيل ۾ آڪسيجن ڪونهين.

علم ڪيميا.

۱۳. تجربي ۾ پاڻ ڏٺو آهي ته هن عجب طرح جي ڌاتو جو ذرو پاڻي ۾ اڇلائي وجهجي ٿو. ته پيو پاڻي جي مٿان تري، ۽ پاڻي مان هٽڙوڇن نڪريو وڃي؛ جيڪڏهن ڪاڙهي ائسڊ لٽمس جي ذري وجهڻ سان پاڻي جو رنگ ڪاڙهو ڪبو، ته سوڊيم جي جلي گهر ٿي وڃڻ کان پوءِ اهو رنگ مٽجي نپرو ٿي پوندو. انهي طرح ٿيل جو ڪارڻ هي آهي جو آڪسائيڊ سوڊا پيدا ٿئي ٿو.

تجربو ۲۸. - ڪيميا جا ٽنڊڙن لاءِ سوڊيم ڌاتو ڪمائڻو ڌاتو آهي، ڇاڪاڻ جو هنڪي ڪمائڻ ڪري مئگنيشيم ۽ اليومينيم اهي ٻئي ڌاتو ملي سگهن ٿا. سوڊيم جهان ۾ خلاصي حالت ۾ پٽي نٿو ٿئي؛ سوڊا (يعني سوڊيم آڪسائيڊ) مان آڪسيجن ڪڍي وٺڻ ڪري سوڊيم هٿ اچي ٿو. هنجو ننڍو ٽڪرو چمچي ۾ وجهي ڏئي جي لائٽ ڪري رکبو، ته پهرياءِ هو گهري پاڻي ۾ ويندو، ۽ پوءِ ڀرڻ لڳندو ۽ هنجي روشنائي پيلي رنگ جي ٿيندي؛

.. آغاز عامر حڪومت.

۱۵.

۽ هنمان آڇو دونهون نڪرندو، اهو سوڊير جي آڪسائيڊ ۽
دونهون آهي. سوڊير مان گهڻيون تمام ڪمائيون ۽ عام
ڪارون ٿين ٿي.

جيڪي تمام مڪير ڪارون آهن تن مان ٿورين جا ڏاڏا
هيٺ لکجن ٿا:—

عامر نالو.	ڪيميائي نالو.	هنڊجيس چاڇا آهي.
سمند جو لوڻ يا سيندو لوڻ.	سوڊير ڪلورائيڊ.	سوڊير ۽ ڪلورائن.
گلابر لوڻ يا ڪار.	سوڊير سلفيٽ.	سوڊير ۽ سلفيورڪ ائسڊ.
ڪپڙن ڌوئڻ جي ڪار.	سوڊير ڪاربانئيٽ.	سوڊير ۽ ڪاربانئيٽ ائسڊ.
چلي جو شورو.	سوڊير ٽائٽريٽ.	سوڊير ۽ ٽائٽريڪ ائسڊ.

انهن مان سيندو لوڻ تمام گهڻو ٿئي ٿو: هو ڪاٺين مان

ملي ٿو، ۽ هر سال لکين مل ڪپڙن ٿا. سمند جي پاڻي کي
سڪائي انمان پٽ گهڻو لوڻ ڏاهين ٿا. مٿي لکيلون ٻئي
ڪارون سڀ لوڻ مان جڙي سگهن ٿي جيئن ته جيڪڏهن

۱۵۱. علم ڪيميا.

گلابرڪار جوڙڻي هجي ته سادي لوڻ تي سلفيورڪ ائسڊ ڪري وجهجي ته هٿڊرو ڪلارڪ ائسڊ گئس جو گهاٽو دونهون نڪري ويندو. ۽ سوڊير سلفيٽ يعني گلابرڪار وڃي رهندي؛ هتي هٿن ٿوڻي: سوڊير ڪلورائيڊ (لوڻ) ۽ سلفيورڪ ائسڊ مان سوڊير سلفيٽ (گلابرڪار) ۽ هٿڊرو ڪلارڪ ائسڊ گئس پيدا ٿين ٿا.

نيري لٽمس ڪاغذ جو ننڍڙو آلو ٽڪرو انهي دونهين ۾ ڪري جهلبو ته هڪدم ٻاڙهو ٿي پوندو. تنهن مان ڏسجي ٿو ته دونهون جو نڪري ٿو سو تيز آئسڊ آهي.

۵۸. پوٽاسيم آها ڏاڍو آهي ڇا اڪلي پوٽاش ۽ پوٽاش

ڪارن ۾ ٿئي ٿي. چڻي جي آڌ جيٽو ننڍڙو ڌرو پوٽاسيم جي پاڻي ۾ اڇلائبو ته هو پاڻي جي آڪسيجن سان اهڙي زور سان ملي ويندو. جو پاڻي مان هٿڊروجن هڪدم ٽار ٿي ٻرڻ لڳندو. ۽ اڪلي پوٽاش جو پيدا ٿئي ٿو تنهنجي ڪري انجي روشنائي قرمزي رنگ جي ڌس ۾ ايندي.

آغاز علم حڪومت.

پوٽاش جون ڪارون ٻوٽوي تي گهڻن هنڌن ۾ لپن ٿي
۽ وطن ۽ ٻوٽن جي رڪه ۾ پتل ٿين ٿي: آش جي معنيٰ آهي
نباڻ تي شين جي رڪه، ۽ پاٽ جي معنيٰ آهي ٿان. ٿان
ڪاٺي کي ڪاڙهي ٺهڻان اها ڪار ڪينٿا. تنهنڪري ان تي
پوٽاش نالو پيو آهي. پوٽاش جون ڪمائيون ڪارون گهڻي
آهن: سوڍا ۽ پوٽاش کي آڪلي ڪري سڏيندا آهن.

عام نالو.	ڪيميائي نالو.	منجھس ڇاپا آهي.
پوٽاش.	پوٽاشيم ڪاربانيت	ڪاربانڪ ائسڊ.
شورو.	پوٽاشيم نائٽريت.	پوٽاشيم ۽ نائٽرڪ ائسڊ.
ڪلوريت آف پوٽاش	پوٽاشيم ڪلوريت	ڪلورائن، ۽ آڪسيڊ

تجربو ۴۹. - جانورن ۽ نباتات جي تيل يا چرٻي ۾
آڪلي ملائي انکي ڪاڙهي تنهنمان صاف جوڙين ٿا.
چرٻي ۽ سوڍا سان جو صاف جڙي ٿو سو سخت صاف آهي.

۽ پوڻاش وارو صابن نرم آهي. عام چرٻي کي آڪلي سان
 ڪاڙهي، انمان صابن تيار ڪن ٿا. چيني جي پتلي ٿان ۾
 هيرٽ جي تيل جو اڌ آئونس وجهي تنهن ۾ ٿورو ڪوسو پاڻي
 ڪري گڏيو ۽ ان ۾ ٿورو ڪاسٽڪ سوڊا وجهي ڪٽي ڪاڙهيوس؛
 ته تيل سڀ گهر ٿي ويندو، ۽ صابن ٺهي پوندو. هي صابن
 پاڻي ۾ گهرندو. ٿوري ويڙم ڏاءُ ڪڙهڻ ڏيئي پوءِ جي ان ۾
 لوط جي مٺ پري ڪٽي وجهي، ته لوط پاڻي ۾ گهري ويندو
 ۽ صابن پاڻي کان ڌار ٿي مٿي تري بيهندو. طرح کان پوءِ
 هي صابن آڇو ۽ ساخت ٿي پوندو، ۽ هٿن ڌوڻ جي ڪم اچي
 سگهندو. صابن جوڙڻ لاءِ گهڻو ڪري عام تيل يا چرٻي
 واپرائيندا آهن، هيرٽ جي تيل مان صابن ٻين قيلن کان
 سهندجائي سان ٺهي سگهي ٿو، تنهنڪري هن تجرب ۾ هيرٽ جو
 تيل ڪم آندل آهي. هاڻي ڪن ڏانهن جو جي ڪمائي تي
 شي آهن بيان ڪبو. انهن مان ڪي ٻين کان وڌيڪ
 قيمتي آهن، پر اهي سڀ طرحين طرحين ڪمن ۾ واپران ٿا.

ڏاڏو ۲۱.

۵۹. ڏامون ڳاڙهي ڀرڻ جو ڏاڏو آهي، جن مان
 ڊيگرا، ڳاڙهي، ڊيگري، ۽ ٻيا واسطو ڄڻا؛ ڏاڏي جي ڌار
 نر ۽ چيڙهائي آهي، تنهنڪري اها ڏاڏي ڪمائي آهي.
 ڏاڏو ڏامون پوڙهي ٿي ڪڍين ڪڍين لپي ٿو؛ نه ته گهڻو
 ڪري ناصاف حالت ۾ لپي ٿو. اهو ڪيترن قسمن جي
 ڪڍڻ ڏاڏن مان ملي ٿو. سڀني کان مکيه ڪڍڻ ڏاڏو
 اهو آهي، جنهن ڏامون ۽ گندرف گڏيل ٿئي ٿو. پنجين
 تجربن ۾ پاڻ ڏاڏي ۽ گندرف کي ملائي ڏٺو آهي، انهن
 ميلاپ کان گندرف کي ڇڏائي ڌار ڪري ڏاڏو ڏامون ڪڍي
 سگهجي ٿو.

ڏامون ٻين ڏاڏن سان گڏ لاءِ گهڻو ڪراچي ٿو، ۽ انهي
 گڏيل ڪري پتل ۽ ڪنڊهو ۽ ٻي ڪمائي گڏيل ڏاڏو
 ٺهڻ ٿئي. ڏامون کليءَ هوار تپائبو ته جيڪو ٿي ويندو،
 پوءِ مٿس ڪاري ڪٽ جو ٿا ڇڏي ويندو، ۽ هيڪڙين

هنڪي ٽپائبو وڃبو ته ٿامون سڀ هوا جي آڪسيجن سان ملي ويندو. ۽ بلڪ آڪسائيڊ آف ڪاپر يعني ٿامي جي ڪاري ڪٽ ٿي انجا سنڌڙا سنڌڙا چلتا يا ٽڪرائي پوندا. ويهين تجربي ۾ اها ڪاري ڪٽ پاڻ ڪر آندي آهي. تجربو ۵۰ - جيڪڏهن ٿامي جو ڪو ڪپڙو آزمائش جي نلي ۾ رکي، مٿن نئٽرڪ ائسڊ جا ٿورا ٿڙا ڪٽي وجهبا، ته انهي نئٽرڪ ائسڊ مان گهاٽو پوريٽو ڳاڙهو ذوڻيون نڪرندو. ۽ ڪاپر نائٽريٽ جو نيرو پاڻي ٿي پوندو. ٿامون آڪسيجن ۽ نئٽرڪ ائسڊ سان ملي ٿو وڃي، تنهنڪري ٿو اهو رنگ پيدا ٿئي. آزمائش جي نلي کي مٿي پاڻي سان ڀري، تنهن ۾ انهي نيرو پاڻي جو ڪڙو ٿڙو وجهي، ان ۾ امونيا گڏبو ته سڀ پاڻي کي نيرو رنگ اچي ويندو. ۽ ٿامي جي ڪاري انهن ريت سهنجائي سان پرڪ ٿي سگهندي. نيرو پاڻي (جهنجو ۳۲ تجربي ۾ ذڪر ٿيو آهي) يا ڪاپر سلفيٽ ٿامي

آغاز عالمِ حڪومت.

۽ سلفيورڪ ائسڊ جي ميلاپ کان ڏيڍو آهي. ڪاپرسلفيٽ جي

پاڻي جي هڪ ٻن ڦڙن ۾ اهو نيا وجهيو ته ڪاپر نائٽريٽ جي

پاڻي وانگر اُنکي گهرو نيرو رنگ اچي ويندو.

۲۰ جست ڪمائتو، رنگ جو اچيرو ڌاتو آهي. اهو

لوهه جي پٽن تي چاڙهڻ جي ڪر اچي ٿو، لوهه تي جڏهين جست

چڙهندو آهي تڏهين اُنکي گئلو نائزڊ آيون يعني جستي لوهه

چوندا آهن. لوهه کي جست چڙهڻي کان پوءِ آلي دوار

ڪري رکيو ته ٻه ڪٽ ڪين لڳنديس. جست جو مکيه

ڪچو ڌاتو جنهنکي زنڪ سلفائيڊ چوندا آهن، تنهنهه جست

۽ گندرف گڏيل آهن. جست کي ٻين ڌاتين سان ملائي

انمان ڪمائتا گڏيل ڌاتو جوڙيندا آهن، پتل جست

نامي جي ملائط سان ٺهي ٿو، تنهنهه ڪري پتل مفرد جست

نه آهي.

تجربو ۱۵. - جيڪڏهن پاڻي گڏيل سلفيورڪ ائسڊ جيست ڪي ڳاربو (۱۵ تجربو ڏسو)، ته هٿڊروجن گئس اڏامي ويندو ۽ زنڪ سلفيٽ وڃي رهندو. هٿڊروجن ڪيڊ لاءِ جيست ۽ پاڻي گڏيل سلفيورڪ ائسڊ پاڻي ملايا ويا آهن، انهن مليل پاڻي مان ڪجهه پاڻي ٻاڌي ڪڍي رکبو ته پاڻي ٻاڌي ٿي اڏامي ويندو. جڏهن هو ٽرنڊو، تڏهن زنڪ سلفيٽ جا اڇا قلم يا بلور ٺهي پوندا. جيست جا سمن چلتا هوا ۾ گهڻو تپائبا ته ٻرندا، ۽ جيست جو آڇو ٻورو ٿي پوندو جنهنڪري زنڪ آڪسائيڊ چوندا آهن: هن ڳالهه ۾ جيست مئگنيشيم جهڙو آهي.

۶. قلعي ڪٽو چاڪو آڇو ڏاتو آهي ۽ اهو ڏامي، پتل ۽ لوهه جي باسطن کي قلعي ڪرڻ لاءِ گهڻو ڪم ٿو اچي. عام آڇي لوهه جا پٽ جي بازار ۾ ڏسبا آهن سي قلعي ڪيل لوهه جا پٽ آهن، قلعي کي پگهاري انهن لوهه جي شي ٻوڙي ڪڍي ڪڍي ته قلعي ٿي پوندي. قلعي ڪيل لوهه کي ڪٽ ٿي نهي، قلعي ۽ ٻين ڌاتن جي گڏيل ڪري

ڪيترا ڪمائتا ڪڏيل ڌاتو جڙن ٿا، جيئن ته برٽائڻا ڌاتو ۽
سواڊر (يعني ڌاتن کي ڳنڍڻ لاءِ ڪڏيل ڌاتو) قلعي جو
 مڪيه ڪچو ڌاتو آڪسيجن سان ملايل آهي ۽ انکي قلعي جو
 پاڻي چوندا. انڪلنڊ ڏيڍ جي ڪارنوال ضلع ۾ هن پاڻي جون
 کاڌيون آهن. هن پاڻي کي اڱرن ۾ وڃي ٿيڻبو ته انمان
 آڪسيجن نڪري ويندو، ۽ ڏاڍو قلعي ڳري اچي ٻاهر پوندي.
 تجربو ۵۲. - قلعي جي آڪسائيڊ يعني قلعي جي
 پاڻي جو ٿورو ڇورو ڪٽي تنهن ۾ اوتروئي ڪاربانائٽ آف سوڊا



شڪل ۳۶.

ملايو، پوءِ هڪڙي ڪوئلي ۾ ٽنگ ڪري تنهن ۾ ڪٽي آهي
 وجهو. پوءِ جيئن ۳۶ شڪل ۾ ڏيکاريل آهي تيئن ڦوڪ ڪٽي کي

انڙي طرح ڦوڪيو جو بنسپين جي گئس جي ڌڻي جي
 هيٺين ٽنگن بند ڪرڻ ڪري جا تيهج واري لائ ٿئي ٿي،
 سا وڃي ان ڪوئلي جي ٽنگ کي لڳي، ۽ اهو گڏيل چورو
 ٽپي. سگهوئي اهو پگهرجي پوندو، پوءِ ڪجهه وڌيڪ ويهر تاءِ
 انکي ٽپائي اهو ڪوئلي جو ٽڪر ڪپ سان وڃي ڪڍو،
 ۽ اڪري ۾ وڃي ڪٽي انکي سنهون چورو ڪريو ۽ انهن پاڻي
 وڃي ڪوئلي جا هڪا ذرا ڌوئي ڪڍو. پوءِ ڏسندو ته
 تري ۾ نهج اچي قلعي جا گرا چڪا گول داڻا پيا آهن.
 پاڻ جو هي تجربو ڪيو تنهن ڪري قلعي جي پاڻ جو آڪسيجن
 ڪوئلي جي ڪاربان سان ملي ويو، ۽ انمان جو ڪاربانڪ
 آڪسائيڊ گئس ٿيو سو اڏامي ويو، ۽ باقي نهج قلعي وڃي رهي
 ۽ تو سان پگهرجي پيئي.

۶۲. شيهو هڪڙو گرو نيريرو ڏاتو آهي: هو
 سمنڊ جي پاڻي ۽ ڪپي سگهجي ٿو، ۽ هو هوا ۾ ڪٽجي
 نٿو، انهن ڪري گئس ۽ پاڻي جي نلن جوڙڻ لاءِ گهڻو
 ڪمائڻو آهي، ۽ هنجو پٽ گهرن جي ڪڏن ۽ مورين تي

آغاز علم حڪومت.

وجهندا آهن. شيهي کي سولائي سان ڳاري ۽ قالب ۾ وجهي
ڪا به شڪل وٺائي سگهجي ٿي. تنهنڪري هنکي بندوڻ جي
چرڻ ۽ گورين ڏاڍي لاءِ به واپرائيندا آهن. ويلس ۽ ٻين
گهڻن ملڪن ۾ شيهي جون ڪاٺيون آهن؛ شيهي جي
ڪاڇي ڌاتو ۾ شيهو گندرف سان ملايل ٿئي ٿو. انگريزي
آئين کي گليلينا چوندا آهن. ڪڇن ڌاتن مان نچ ڌاتو
ڪڍڻ لاءِ انهنکي پگهاريندا آهن؛ نچ ڌاتن ڪڍڻ جي
بابت جا وديا آهي تنهنکي ڌاتو وديا چوندا.

شيهي کي ٻين ڌاتن سان ملائي ڪيترا تمام ڪمڻا
گڏيل ڌاتو جوڙين ٿا. تن مان ڪي هيٺ ڏيکاريل آهن:-
علم نالو. ڪيميائي نالو. منڇيس چاڇا آهي.

سفيدو (اڇو شيهو).	ليڊ ڪاربانيت. ليڊ (شيهو) ۽ ڪاربانڪ آئس.
سندر (ڳاڙهو شيهو).	ڳاڙهو ليڊ آڪسائيڊ. ليڊ (شيهو) ۽ آڪسيجن.
مرداسنگ.	پيولو ليڊ آڪسائيڊ. ليڊ (شيهو) ۽ آڪسيجن.
شگر آف ليڊ (شيهي جي شڪر).	ليڊ اسٽيٽ. ليڊ (شيهو) ۽ اسٽيڪ آئس.
پياو ڪروم (شيهي جي زردِي).	ليڊ ڪروميٽ. ليڊ (شيهو) ۽ ڪرومڪ آئس.

انھن مان سفيدو، سنڌو، ۽ شيهي جي زردي آهي
 رنگن جي ڪمن ۾ اچن ٿا. پينسلن ۾ جا شي پوي ٿي،
 تيهنڪي ڪارو شيهو ڪري سڏيندا آهن، پر هنر شيهو پٽي،
 آهستي ڪونڊ : هو رڳو ڪاربان (ڪوئلو) آهي. ڪارو
 شيهو اهو نالو ائين پئجي ويو اٿس.

تجربو ۴۳۔ پاڻي سان ڀريل گلاس ۾ ڪجهه ليڊ اسٽيٽ جو
 پاڻي وجهي، تنهن ٿورو پوٽاسٽم ڪروميٽ جو پاڻي گڏيو،
 ته عمدو پيلي رنگ جو ليڊ ڪروميٽ يعني ڪروم يلو
 ٿري ۾ وجهي رهندو. — هن طرح ٿو ٿئي: —

پوڊاسٽر ڪروميٽ ۽ ليڊ اسٽيٽ (بئس پائي مرگري ويندڙ ڪارون) ملائي
 ليڊ ڪروميٽ يعني (بئس پائي مرگري ويندڙ ڪارون) ملائي
 پيدا ٿيندي.

۶۳ پارو۔ - مفرد ذاتن ۾ فقط اهوئي ذاتو آهي جو پاڻي جيان پترو ٿئي ٿو. انهي ۾ ڪري هو گهڻو ڪمائو آهي.

آغاز علم حڪومت.

خصوص ٿرماميٽر (گرمي جا ڇل جو اوزار) ۽ بئراميٽر (هوا جي
دب جا ڇل جو اوزار) ۽ آرسين تي پاري چاڙهڻ لاءِ هو ڌاتو ڌاڻو
ڪمائڻو آهي. دوا ۾ رکڻ ڪري ڀارو جيڪو ٺٽو ٿئي، پر
تپائڻ ڪري ڪٽجي ٿو وڃي، ۽ انڊر آڪسيجن گڏجڻ
ڪري پاري جو ريڊ آڪسائيڊ ٿئي ٿو، پر هنڪي وڌيڪ تپائڻ سان
منڊجيس جو آڪسيجن ملي ٿو سو وري ڪڍي ڌار ڪري
سگهجي ٿو. (۳۰ تجربو ڏسو). ڀارو ٻاڏي ڪاڙهي
سگهجي ٿو، ۽ پاڻي وانگر چڪي ۾ سگهجي ٿو. ٻين
گهڻين ڌاتين وانگر ڀارو ۽ اُن سان گڏيلون شيون تمام
زحري آهن. پر ٿورو انداز وٺبو ته اُهي دوا وانگر ڪم آڻي
سگهن ٿي.

۲۲ رپو - هي گهڻو ڪمائڻو ۽ قيمتي ڌاتو آهي.

اميريڪا جي ميڪسيڪو پيرو ۽ ٻين ڌرين ۾ هن جون
ڪاٺيون آهن. هو آڪسيجن جي ڪري ڪٽجي ڪارو

نٿو ٿئي، انهن کي ڪري هو گهڻو ڪمائڻو آهي؛ پر
 ڪنڊرف سان گڏجي ڪري هو ڪارو ٿيو پوي، ۽ ڪارو
 سلفائڊ ٺهيو پوي. اڳئين سهي لاکر رڳو قيمتي ۽ سهڻن
 ڳڻن ۽ باسٽن جي ٺاهڻ لاءِ ڪم اچي ٿو، ۽ ماڻهو انجو ٺاڻو
 واپرائين ٿا. انگريزي روپي ٺاڻي هر چاندي کي سخت ڪرڻ لاءِ
 ٿورو ٿامون گڏيندا آهن.
 تجربو ۵۴. - پاڻي ۾ ٿامون ۽ رڳو ٻئي آهن يا نه اها
 چڪاس ڪري ٿا ٿسون. پاڻي جو ٺڪرو ٽڪر ڀڄي
 آزمائش جي نلي ۾ ڪري وڃي، ۽ ان تي نئٽرڪ ائسڊ جو
 ذرو اوتي وڃي. سگهوئي نئٽرڪ ائسڊ مان گهڻو ڳاڙهو
 ڊونھون نڪرندو، ۽ انهي نلي کي آهستي آهستي ٽپائبو ته
 سڀ رڳو ٿرت ڳري ويندو. ٻاويھين تجربي ۾ چيل آهي
 ته پاڻي ۾ لوط معلوم ڪرڻ لاءِ رڳو ڪم آڻي سگهجي ٿو.
 هاڻي ٿورو لوط جو پاڻي نئٽرڪ ائسڊ واري رڳي جي پاڻي ۾

آغاز علم حڪومت.

ڪٿي ملائبو ته انمان پاڻي ۾ نه ڳرڻ جوڳ سِلور ڪلورائڊ جي

گهاتي آڇي ڪٿي ٿر وڃي وٺندي. هن طرح ٿو ٿئي:

سِلور ڪلورائڊ (ر) ڳرڻ جوڳ بورو (ر) سوڊيم نائٽرٽ (ڳرڻ جوڳي ڪار) اهي ٻه شيون پيدا ٿيندي	انهن ٻنهي کي ملائبو ته	سِلور نائٽرٽ ۽ سوڊيم ڪلورائڊ (لوڻ) (جي ٻئي پاڻي ۾ ڳرڻ جوڳ آهن)
--	--------------------------------------	--

هاڻي انهي پاڻي کي ڪاغذ جي چاڙهي ۾ ڇاڻيو. انهي

پاڻي کي نيريرو سائو رنگ آهي، ۽ پاڻي جي ٽڪر جيڪو

ٿامون آهي سو سڀ ان پاڻي ۾ آهي صاف چڪڙي لوه جو

ٽڪر ان پاڻي ۾ ڪٽي وجهبو ته ان لوه تي سڳوئي ٿامي جو

ٻاڙهو رنگ ڇڙهيل ڌس ۾ ايندو.

۶۵ سون. - سون رڻي کان، ٻه وڌيڪ ملهائڻو ڌاتو آهي.

هن جو سهڻو پيلو رنگ آهي، ۽ هو هميشه نج حالت ۾ پيندو آهي.

ٿورن ڏينهن کان اميريڪا ڪنڊ جي ڪاليفورنيا ڏيه ۽

آسٽريليا ٻيٽ مان گهڻو سون ملي ٿو. سڀني ڌاتن کان

سون ڪپرو آهي، ۽ هندي تمام باريڪ تار ڏاڍي سگهجي ٿي،
 ۽ هندي تمام سنڀا پٽ جنڪي سونا ورق چوندا آهن جوڙي
 سگهجن ٿا. اُهي ورق سونهري ملمع ڪرڻ لاءِ گهڻو ڪم
 اچن ٿا. نيچُ تڪو سون گهڻو نرم آهي، تنهنڪري سوني
 ڏاڍي ڏاڍل لاءِ سون کي ساخت ڪرڻ واسطي انگلنڊ ان
 منجهه ٿورو ڏامون گڏيندا آهن، جيئن ته ڪنڀن ۾ ڪجهه ڏامون
 مليل آهي.

تجربو ۵۵. - سون ڪنهن به ڊڪڙي اٽسڊ نٿو ڳري.
 ڊڪڙو سونهري ورق کڻي تنهنجا ٻه ٽڪر ڪريو؛ ڊڪڙو
 ٽڪر ڊڪڙي آزمائش جي نليءَ ۾، ٻيو ٽڪر ٻيءَ آزمائش جي
 نليءَ ۾ وجهو؛ ڊڪڙي تي ٿورو نئٽرڪ اٽسڊ اوڻي وجهو، ۽
 ٻئي تي ٿورو هٽڊرو ڪلورڪ اٽسڊ وجهو. ٻنهي مان
 ڪنهن به نليءَ ۾ سون ڪپن ڳرندو؛ هاڻي جي ٻئي
اٽسڊ ڪري ملائبا ته سون ڳري ڪدم گهرڻي ويندو،
 جنهنمان ڏسجي ٿو ته ڊڪڙو اٽسڊ تار سون کي ڳاري نٿو

آغاز علم حڪومت.

۱۶۶

سگهي، پر ٻئي ائسڊ گڏ ٻاري سگهنس ٿا. سون هوار
 نڪي ڪٽجي يا جهڪو ٿئي ۽ نڪي رهي وانگر منڊي
 گندرف جو داغ ٿئي ٿو. انهي ڪري اڳئين سمي لاءِ
 هو ڳهن ۽ ٺاڻي جوڙڻ لاءِ گهڻو ڪم اچي ٿو.

نتيجا - ۴۲.

۶۶. مول ٿنڀون جو مقرر پرمائن ۾ ميلالپ.

باه، هوا، پاڻي، ۽ پرتوي جي بابت جا پاڻ واقفيت
 حاصل ڪئي آهي تنهن مان جي نتيجا نڪرن ٿا. تن مان
 ڪن تمام ضروري نتيجا جن جو ويچار ڪرڻ ڪمائن ٿيندو.
 هي جڳت جن جدا جدا قسمن جي شين سان رچيل آهي
 تن مان ڪن جو هاڻي توهان کي چڱي ريت سمجهڻ
 ويو آهي. توهان کي اها سڌ پيئي آهي ته سڀ وسڻون
 توڙي ساخت، توڙي پاڻي جهڙي، توڙي هوا جهڙي، پوءِ اهي
 حيوانات، يا نباتات، يا معدنيات ڪنهن به قسم مان هجن

۲۳ ۾ ڄاڻي مفرد شين يعني مول ٿئون مان هڪڙي يا وڌيڪ
منجهان جڙيل يون آهن. انهن مان ڪنهن به ٿنڀو کي بدلائي
ٻيو ٿنڀو ڪري ٿنڀو سگهجي، ۽ نڪي هڪڙي ٿنڀو مان
ڪڍين ٻيا ٿنڀو پيدا ٿي سگهيا آهن.

توڏانڪي هي ڳالهه به معلوم ٿي آهي ته هنن ٿنڀن جي
پاڻي ملائ ڪري اهڙيون گڏيل شيون جڙن ٿي جي
خاصيتن ۾ اصل ٿنڀن کان پٽي ۽ نرالي آهن، پر انهن مان
آهي اصل ٿنڀو ڪيترين ريتن سان وري ڌار ڪري سگهجن ٿا.
توڏانڪي هي به معلوم ٿيو ته گڏيل شي جو وزن هميشه
ٿنڀن جي وزنن جي جوڙ برابر آهي، ۽ جيڪي ڪيميائي
غير گهير ٿين ٿا تنهن وزن جي گهٽتائي پٽي ۽ ٿئي ڪانه ٿي؛
يعني ڪن به ٿنڀن جي ملائ ڪري ڪا گڏيل شي
ٺهندِي ته ٿنڀن جا وزن اوڀري جا اوڀرا رهندا. هن جڳهه ۾
ڪوبه پڌر ٻاڻ نڪي آڻي ٿا سگهون ۽ نڪي جيڪي آهن
تن مان ڪنهنڪي ڏاڍن ڪري ٿا سگهون. شين جي ٿنڀن

۴ ڪيميائي ريت سان مليلن شين جي ڇاڇڙ لاءِ سامي
ڪم اچي ٿي اها ڳالهه توهان کي مٿي سمجهايل آهي. ڪي
ڄاڻندڙ ماڻهو جيڪا شي چڪاسيندا آهن، تنهن کي پهرائ توڙي

آهن. ۵ انهي ريت سان (جيئن اسان ويهين تجرب جي پاڻي جي
مول ٿيڻ جي وزن ڇاڇڙ لاءِ ڪيو هو) انهن کي خبر
پوندي آهي ته گڏيل شي ۾ هر ڪٿو جو وزن ڪيترو آهي.

ويهين تجرب ۾ اسان کي معلوم ٿيو ته

۱۶

سورهن پاڻي (وزن ۾) آڪسيجن

۲

۴ ۾ پاڻي (وزن ۾) هٿڙو

۱۸

Gul Hayat Institute

انهن جي پاڻي ۾ ڪري ۱۸ پاڻي وزن جيڪو پاڻي

ٿئي ٿو ۵ مٿي چيو اٿون ته پاڻي ۾ آڪسيجن ۴ هٿڙو

هميشه انهي مقرر ڀرماڻن ۾ ٿيندا آهن. ۶ ٻين سڀني ڪيميائي

مرڪبن سان به اهو ساڳيو قاعدو لاڳو آهي - يعني سڀني

مرڪبن ۾ انهن جا ٿيڻ مقرر ڀرماڻن ۾ ٿين ٿا جيئن

ڪيميا جا ٽنڊڙن چڱي طرح تورط سان معلوم ڪيو آهي،
 ته پاري جي ڳاڙهي آڪسائيڊ (۳۰ تجربِي ۾ ڪم آندل آهي سو)
 هميشه تَو هيٺئين پرمات ۾ ٿيندا آهن :

آڪسيجن . ۱۶ پاڻا وزن ۾

$$\begin{array}{r} ۴ \text{ پارو} \\ ۲۰۰ \\ \hline ۲۱۶ \end{array}$$

انهنجي گذرڻ سان پاري جو آڪسائيڊ جو جُڙي ٿو سو
 ۲۱۶ پاڻا ٿئي ٿو. اهو پرمات مقرر آهي تنهنڪري جي
 ۱۶ پاڻوڊ آڪسيجن جا ڪپندا هجن، ته ٿوري ۾ ٿورو ۲۱۶
 پاڻوڊ انهن پاري جي ڳاڙهي آڪسائيڊ جا هٽل گهرجن،
 انهن مان ڪي ڌار ويران ٿيو، ته ۲۱۶ پاڻوڊن مان ۱۶ پاڻوڊ
 آڪسيجن جا ڄاڻي نڪرندا. مٿي قاعدي موجب هيتري
 آڪسيجن ڪيڏ لاءِ پاري جي ڳاڙهي آڪسائيڊ جو هيترو
 وزن گهرجي، اها ڳالهه سادي ترقي جي ريت سان سمجهي
 سگهجي ٿي.

آغاز علم حڪمت.

۱۷۰

انهين طرح ڪيميائي ميلاپ هميشه مقرر ڀرماڻن ۾
 ٿئي ٿو. اها ڳالهه پڪي ريت ٺهرايل آهي. تنهنڪري
 ڪنهن به مرڪب شي جو وزن واسطي ڌڻن جو ڪيترو
 ڪيترو انداز هٽل گهرجي سو سولائي سان سمجهي سگهجي ٿو.
 جيئن ته گهٽ ۾ گهٽ شوري ۽ سلفيورڪ ائسڊ مان (۳۸ تجربو
 ڏسو) جيئن ته نئٽرڪ ائسڊ (شوري جو تيز آب) نڪري،
 اوترو سڀ ڪڍجي ته ۹۸ پاڻا سلفيورڪ ائسڊ ۽ ۱۰ پاڻا
 شوري جا گهرجن، ۽ انهن مان هميشه ۶۳ پاڻا نئٽرڪ ائسڊ
 پيدا ٿيندو. ۽ جيڪڏهن مئگنيشيم جي ڌار جا ۲۲ پاڻا
 ساڙبا (۴۶ تجربو ڏسو)، ۽ ٻئي ڪنهن سبب ڪري
 ڌار مان ڪي ويندو ڪين، ته سڌا مئگنيشيا جا برابر ۴۰ پاڻا
 پيدا ٿيندا. انهن ريت سڀ ڌڻن سان فلاطي فلاطي
 وزن جي مقرر ڀرماڻي ۾ ملن ٿا اها ڳالهه اوهان سمجهي آهي،
 ۽ جي انک اهي ڀرماڻ ڏيکارين ٿا تن کي

۱۷۱

علم ڪيميا.

۶۷. ٿٽون جا ملندڙ وزن چونٿا.

تمام ضروري ٿٽون جي ياداشت انهن جي ملندڙ وزن سڌي هيٺ ڏنل آهي —

ٿٽون جا نالا سندن پهرئين اکر جي نشاني مان معلوم ڪري سگهجن تنهنلاءِ انهن جون نشاني به انهن جي سامهون هيٺ ڏيکاريل آهن.

ڏاتو ٿٽو

آڌاتو ٿٽو

آڪسيجن آ (O) = ۱۶ لوهه (آئرن) ل (Fe) = ۵۶

هائيڊروجن ه (H) = ۱ اليومنيئم ا (Al) = ۲۷

نيتروجن ن (N) = ۱۴ ڪاليسيم ڪا (Ca) = ۴۰

ڪاربان ڪ (C) = ۱۲ مئگنيشيئم مگ (Mg) = ۲۴

ڪلورائن ڪل (Cl) = ۳۵ سوڊيم سو (Na) = ۲۳

سلفر (گندرف) س (S) = ۳۲ پوٽاشيم پو (K) = ۳۹

فاسفرس ف (P) = ۳۱ ٿامون (ڪاپر) ٿا (Cu) = ۶۳

سليڪان س (Si) = ۲۸ جست (زنڪ) ج (Zn) = ۶۵

قلعي (ٿن) ق (Sn) = ۱۱۸

شيهو (ليڊ) ش (Pb) = ۲۰۷

پارو (مريڪيوري) پا (Hg) = ۲۰۰

رپو (سلور) ر (Ag) = ۱۰۸

سون (گولڊ) س ن (Au) = ۱۹۷

آغاز علم حڪومت.

مٿي ياداشت ۾ هر هڪ شي جي پٺيان جي اکر رکيل آهن سي انهن جون نشانيون. يا انهن نالن جي مختصر لکڻ جون ريتون سمجهڻ گهرجن: جيئن ته فاسفوس لفظ لکڻ جي بدران P اکر لکڻ بس آهي. انهن نشانين واسطي انگريزي يا لئٽن لفظن جا پريان اکر ورتل آهن: هر هڪ شي جي نشاني کان پوءِ جي انگ لکيل آهن سي انهن وزن جو مقرر پرمات ذڪارين ٿا: جنهن ۾ اهو ٿيو ٻين ٿتون سان ملي ٿو. اهي پرمات تجربن سان معلوم ڪيل آهن. يعني هڪڙي ٿو جي ٻئي سان ملائ ڪري جا گڏيل شي ٿئي ٿي، تنهنڪي چڪاسي هر هڪ پرماتو مقرر ڪرڻ ۾ آيو آهي. جيئن ته پاري جي ٻاڙهي آڪسائيڊ جي چڪاس ڪرڻ کان معلوم ٿيو آهي ته ان ۾ ۱۶ ڀاڱا آهن آڪسيجن جا ۴ ۲۰۰ ڀاڱا آهن پاري جا، ۴ انهن جي ملائ ڪان ۲۱۶ ڀاڱا آڪسائيڊ جا ٿين ٿا، يا جڏهين گندرف ۴ ٿامون (جيئن ۵ تجربن ۾ ذڪاريل آهي) گڏي ٻيئي ملائبا، تڏهين ٿسو ته ٿامي جا برابر ۶۳ ڀاڱا

گندرف جي ۳۲ ڀاڱن سان ملي، ٽامي جو سلنائڊ ٿورڻ
 ۹۵ ڀاڱا جوڙيندو؛ ۽ انهن ٻنهي ڌاتن مان جيڪڏهن
 گندرف يا ٽامون انهن پرمات کان وڌيڪ وڻبو ته اهو
 ملندوئي ڪين ائين الڳ رهندو. آڪسيجن جو هميشه
 ساڳيو وزن يعني ۱۶ ڀاڱا ٻين ڌاتن سان ملي ٿو، جيئن ته
 ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن ۽ ۵۶ ڀاڱا لوھ ملي ۷۲ ڀاڱا لوھ جو آڪسائيڊ
 (ڪٽ) پيدا ٿئي ٿو؛ ۽ ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن ۽ ۴۰ ڀاڱا
ڪئلسير ملي ۵۶ ڀاڱا ڪئلسير آڪسائيڊ يعني عام چن جا
 ٽين ٿا. انهن ريت ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن جا ۶۵ ڀاڱن جست
 ۽ ۱۱۸ ڀاڱن قلعي ۽ ۲۰۷ ڀاڱن شيعي سان ڌار ڌار ملن ٿا
 تڏهن انهن ڌاتين جا آڪسائيڊ ٿين ٿا.
 مٿي جي اکرن جون نشانيون ڏيکاريلون آهن تنهن
 هڪڙي ٻي معنيٰ رکيل آهي. سا هي آهي ته نالي جي
 نشاني واري اکر مان انهن شي جي ٻئي ڌاتوءَ سان ملڻ واري
 وزن جي پرمات جي سڌ پئي ٿي؛ O يا Hg اهي نشاني

آغاز علم حڪمت.

لکبي ته انهن مان رڳو ائين ڪين سمجهبو ته آڪسيجن ۽ هائڊروجن جو فلافو وزن، پر آڪسيجن ۽ هائڊروجن جا مٿس ٻين ڌاتين سان ملندڙ وزن. يعني ۱۶ ڀاڱا وزن هر آڪسيجن جا ۽ ۲۰۰ ڀاڱا سمجهبا: انهن وزن ڌاران ڪوبه ٻيو وزن نه سمجهبو: تنهنڪري $Hg = 200$ ۽ $O = 16$.

هاڻي جيڪڏهن گڏيل شي جي ڪيميائي نشاني لکڻي هجي، ته انجي ٿٽون جون نشاني هڪ ٻئي جي پاران ڪري لکجن. جيئن ته HgO جو مطلب آهي ڀاري ۽

آڪسائيڊ: ۽ انهن نشاني مان نه رڳو اها ڳالهه ٿي سمجهجي ته انهن مرڪب ۾ ڀارو ۽ آڪسيجن آهن، پر هن مان هي به

خبر پوي ٿي ته انهن آڪسيجن ۽ ڀارو ڪيترو آهي

ڇاڪاڻ جو اسان مٿي چيو آهي ته $O = 16$ ۽ $Hg = 200$;

تنهنڪري اهي نشاني تمام ڪمائي آهن، اهي رڳو ايترو

ڪين ٿيون ڏيکارين ته مرڪب شي ۾ ڇاڇا آهي پر اهو به

ڏيکارين ٿي ته انهن هر هڪ شي ڪيتري آهي. جيئن ته

علم ڪيميا.

Ca O انهن نشاني مان سمجهجي ٿو ڪلسيم آڪسائيڊ،
يا چن، ۴ چن ۴۰ ڀاڱا ڪلسيم ۽ ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن جا آهن،
يعني اهي ٻئي گڏجي مڙهي ۵۶ ڀاڱا چن آهي؛ اهڙي طرح
 Zn O مان سمجهجي ٿو ته جست جو آڪسائيڊ، ۴ ۶۵ ڀاڱا
جست ۽ ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن يعني مڙهي وزن ۸۱ ڀاڱا؛
هاڻي وري جي $\text{H}_2 \text{O}$ ائين نشاني لکبي، ته ان جو مطلب
سمجهو ته ۲ ڀاڱا هٿڙوچن ۽ ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن، ۴ اهي
ٻئي گڏجي ۱۸ ڀاڱا پاڻي ٿين ٿا.

۲۸. ڪن ڌاتون جي ڌار ڌار مقرر پرماتن ۾ ٻين
ڌاتون سان ملائي ڪري ڪيترا نيارا نيارا گڏيل پدارت
ٺهن ٿا. جيئن ته نئٽروچن ۽ آڪسيجن ڌار ڌار پرماتن ۾
ملي جي ڌار ڌار پنجن قسمن جا مرڪب ٺاهين ٿا سي
هيٺ ڏيکاريل آهن:

(۱) پھريون مرڪب جنهنڪي نئٽروچن مان آڪسائيڊ
(نئٽروچن هڪ آڪسيجن) چونٿا، تنهن منجهه وزن ۾
۲۸ ڀاڱا نئٽروچن ۽ ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن آهي.

(۲) ٻيو مرڪب جنهن کي نئٽروجن ڊاء آڪسائيڊ (نئٽروجن ۽ ٻيٽو آڪسيجن) چون ٿا، تنهن ۲۸ پاڳا نئٽروجن ۽ ۳۲ پاڳا آڪسيجن جا آهن يعني هيٺرو پهرئين مرڪب هر آهي تنهن کان ٻيٽو آڪسيجن آهي.

(۳) ٽيو مرڪب جنهن کي نئٽروجن ٽراء آڪسائيڊ (نئٽروجن ۽ ٽيٽون آڪسيجن) چون ٿا، تنهن ۲۸ پاڳا نئٽروجن ۽ ٽيٽون يعني ۴۸ پاڳا آڪسيجن آهي.

(۴) چوٿون مرڪب جنهن کي نئٽروجن ٿيئر آڪسائيڊ (نئٽروجن ۽ چوٿون آڪسائيڊ) چون ٿا، تنهن ۲۸ پاڳا نئٽروجن ۽ ۱۶ جي چؤط يا ۶۴ پاڳا آڪسيجن آهي.

(۵) پنجون مرڪب جنهن کي نئٽروجن پنتياڪسائيڊ (نئٽروجن ۽ پنجوڻو آڪسائيڊ) چون ٿا، تنهن ۲۸ پاڳا نئٽروجن ۽ سورهن جي پنجوڻ يا ۸۰ پاڳا آڪسيجن آهي.

هاڻي ن N برابر آهي ۱۴ جي، ۽ O برابر آهي ۱۶ جي. تنهن ۾ مٿين مرڪبن جي لاء نشانن سھنجائي سان لکي سگهجن ٿي.

علم ڪيميا.

۱۷۷

پهرئين مرڪب ۾ نئٽروجن جا ۲۸ ڀاڱا، يا نئٽروجن جي
 ٻين ڌاتن سان ملندڙ وزن جي ٻين، ۽ آڪسيجن جا ۱۶ ڀاڱا
 يعني يڪو ملندڙ وزن آهي. تنهنڪري انهن مرڪب جي
 نشاني $N_2 O_1$ (۲ آءِ ۱) انهن ريت لکبي آهي. انهن
 سبب ڪري ٻين مرڪبن جون نشانيءَ هن طرح ٿينديون :

ٻئي مرڪب جي ۲ آءِ

ٽئي مرڪب جي ۳ آءِ

چوٿين جي ۴ آءِ

پنجهين جي ۵ آءِ

هن مان ڏسجي ٿو ته پوئين چئن مرڪبن ۾ آڪسيجن جو

وزن پهرئين مرڪب جي آڪسيجن کان ٻيڻو، ٽيڻو، چوٿون

۽ پنجو ٿو آهي ۽ ڇڪاس کان ائين ثابت ٿيو آهي ته

آڪسيجن انهن پروماٽن ۾ ٿو ٿو ته ملندو، ۽ انهن کان

گهٽ وڌ پروماٽن ۾ ڪين ملندو. انجو سوايو، ٿيڊو يا

اڍائون وزن ڪنهن ٻئي تسوشان ملايو ته انجو مرڪب

۱۷۸ آغاز علم حکمت.

ٿيندوئي ڪين. مثلاً جيڪڏهن ۲۸ ڀاڱا نئٽروجن جا ۲۰ ڀاڱن آڪسيجن سان ملائبا ته نئٽروجن سان رڳا ۱۶ ڀاڱا آڪسيجن جا ملي ويندا. ۽ باقي چار ڀاڱا ائين آڻ مليل رهندا. هن مان ڪيميائي ميلاپ بابت ٻه تمام ضروري نير پاڻڪي سمجهڻ ۾ آيا. سي هي آهن:—

- (۱) تَتَوَ هڪ ٻئي سان مقرر ڀرمائڻ ۾ ملندا. انهن مقرر ڀرمائڻ کي ڪيميا ڄاڻندڙ ملندڙ وزن چوندا.
- (۲) ڪي تَتَوَ هڪ ٻئي سان وڌندڙ ڀرمائي ۾ ملندا. پر اهي وڌندڙ ڀرمائڻ ٻيٽ، ٿيٽ، چوٽ اهڙا هجڻ گهرجن. تَتَوَ ٻئي اهي ساڳيا هوندا ٿڌهين وڌندڙ ڀرمائڻ ۾ ڌار ڌار قسم جون مرڪب شي پيدا ٿيندي.

۶۹. ڪيميائي مساوات جي معنيٰ ڇا آهي.

ڪيميائي ميلاپ ٿيڻ ڪري شين ۾ طرحين طرحين جا غير گهير ٿين ٿا. اڌو اسان مٿي چيو آهي: ۽ اهي سڀ غير گهير نشانين سان ڏيکاري سگهجن ٿا. انهن مان هر هڪ

ٿير گهير مقرر فير سان ٿئي ٿو. ۽ سڀڪنهن حالت ۾ خبر
پئي سگهي ٿي ته ڇا ڇا ٿئي ٿو؛ ۽ هرڪ شي ڪيتري
پيدا ٿئي. هڪڙو ۾ مثال ٿا ڏيکارين. تجربي ۳۸ ۾ چئين
پرومائي نئٽرڪ ائسڊ تيار ڪرڻو هوندو ته شورو (پوٽاسيئم نائٽريٽ)
۽ سلفيورڪ ائسڊ پاڻ ۾ ملائبا. پوءِ نئٽرڪ ائسڊ پاڻ ۾ ٿي پئي
پاسي نڪري ويندو. ۽ پوٽاسيئم سلفيٽ وڃي رٿارت ۾
رهندو. داخلي هن ٿير گهير ڇا ٿو ٿئي؛ ۽ سلفيورڪ ائسڊ
۽ شورو ڪيترو ڪيترو وڌل گهرجي ته منجهائن ڪي زيان نه ٿئي؟
هن ڳالهه جي سمجهڻ لاءِ شوري ۽ سلفيورڪ ائسڊ لاءِ
نشاني لکڻ گهرجن. شوري جي نشاني پون آءِ ائين
ٿيندي؛ ڇاڪاڻ جو انهي تي ٽشو آهن — هڪڙو پوٽاسيئم
پو = ۳۹، ٻيو نئٽروجن ن = ۱۴، ۽ ٽيون آڪسيجن
۳۲ = ۱۶ × ۲ يا ۲۸ آهي. سلفيورڪ ائسڊ جي نشاني آهي
۲۴۰ س آءِ؛ ڇاڪاڻ جو انهي هائڊروجن بيٽون ۴ = ۱ × ۲ يا ۲
۽ سلفر (گندرف) س = ۳۲؛ آڪسيجن چئنون ۳۲ = ۱۶ × ۲
يا ۶۴ آهي.

آغاز علم حڪمت.

۱۸۰

هاڻي جڏهين شورو ۽ سلفيورڪ ائسڊ اڇي ٻئي مرڪب

شيون، گڏبيون، تڏهين سلفيورڪ ائسڊ جو هندروڊن

(۵) آهي تنهنجو اڌ وڃي ٿو، ۽ شوري ۾ جو پوٽاسيم (۶) آهي

سو سڀ انهن اڇي ٿو، ۽ ٻنهيون مرڪب شيون پيدا ٿي

ٿيون پون، هن آءِ يعني نئٽرڪ ائسڊ (جو پيلي پاڻي جي

صورت ۾ گري نڪري ٿو وڃي)، ۽ پوءِ آءِ، يعني

سلفيٽ آف پوٽاسيم جا اڇي ساخت کار رٿارت ۾ رهي ٿي.

هي ڦيرڦار ڪيميائي مساوات ۾ ڏيکاربو ته هن ريت لکبو.

$$\text{پو ن آءِ} + \text{س آءِ} = \text{هن آءِ} + \text{پو ه س آءِ}$$

جيڪي ٿئي ٿو سو هن مان برابر ڏسڻ ۾ اچي ٿو:

انمان ويو ڪي ٻه ڪين آهي: نئٽرڪ ائسڊ ۽ پوٽاسيم

سلفيٽ جي پيدا ٿيا آهن، انهن ٻنهي کي ملائي وزن ڪبو.

ته اهو شوري ۽ سلفيورڪ ائسڊ جي وزن برابر ٿيندو. مٿين

نشانين جا وزن انگن ۾ لکبا ته اها ڳالهه صفا ڏسڻ ۾ ايندي.

$$119 + 12 + 28 = 2 + 32 + 62 = 1 + 12 + 28 + 39 + 1 + 32 + 62$$

$$11 + 98 = 63 + 136$$

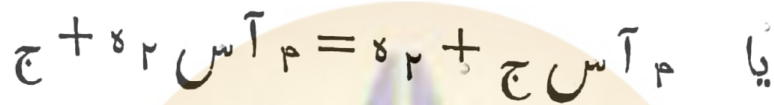
عبر ڪيميا. ۱۸۱

هن مساوات مان ائين ٿو معلوم ٿئي ته جيڪڏهن
 ۱۰ پاڻا شوري جا ۽ ۹۸ پاڻا سلفيورڪ ائسڊ جا وٺبا ته
نئٽرڪ ائسڊ جا برابر ۶۳ پاڻا وزن ۾ پيدا ٿيندا. ۽ شوري يا
سلفيورڪ ائسڊ مان ڪجهه به زيان نه ٿيندو. ۽ انهن
 ڪيميائي مساواتن مان سهندجائي سان سمجهي سگهجي ٿو
 ته ائسڊ جي فلاڻي انداز پيدا ڪرڻ لاءِ تئون جو هيٿرو هيٿرو
 انداز وٺڻ گهرجي. پايون ته نئٽرڪ ائسڊ جا ڏهه پاڻونڊ گهرجن.
 ته هاڻي سلفيورڪ ائسڊ ۽ شورو ڪيٿرو ڪم آڻڻ
 گهرجي؟ ۶۳ پاڻونڊن نئٽرڪ ائسڊ تيار ڪرڻ لاءِ ۱۰ پاڻونڊ
شوري جا ۽ ۹۸ پاڻونڊ سلفيورڪ ائسڊ جا ڪم اچن ٿا. تڏهن
 ۱۰ پاڻونڊن نئٽرڪ ائسڊ تيار ڪرڻ تي سلفيورڪ ائسڊ جي
 ۹۸ پاڻونڊن جو ۱۰ ۽ شوري جي ۱۰ پاڻونڊن جو ۶۳ لڳندو.
 انهن طرح ٿر رقمي جي ريت سان فلاڻي شي جو ڪيٿرو
 وزن کڻي سو سولائي سان معلوم ڪري سگهيو.

آغاز علم حڪمت.

۱۸۲

هاڻي هڪڙو ٻيو مثال ٿا وٺون. ۵۰ تجربِي ۾ هٿڊروجن
ڪيڊ لاءِ جست، سلفيورڪ ائسڊ ۽ پاڻي هڪ ٻئي ۾
ملايا سون ته انهن مان هٿڊروجن نڪرڻ لڳو. مساوات سان
اهو ڦيرڦار ڏيکاربو ته هن ريت ٿيندو—



سلفيورڪ ائسڊ ۽ جست

۶۵ ۽ ۲ + ۳۲ + ۶۴

زنڪ سلفيٽ ۽ هٿڊروجن هن مان پيدا ٿيندو

يا ۶۵ ۽ ۲ + ۳۲ + ۶۴

۶۵ ۽ ۹۸

۱۶۱ ۽ ۲ مان پيدا ٿيندو

زنڪ سلفيٽ جا پاڻا هٿڊروجن جا پاڻا سلفيورڪ ائسڊ جا پاڻا جست جا پاڻا

هن مساوات مان هٿن ٿو سمجهجي ته جيڪڏهن

۶۵ پاڻا جست جا ۹۸ پاڻا سلفيورڪ ائسڊ جا وٺبا، ته

هميشه ۲ پاڻوڊ هٿڊروجن جا ۱۶۱ پاڻوڊ زنڪ سلفيٽ جا

ٿيندا. هاڻي جي ۴۰ پاڻوڊ هٿڊروجن جا کپندا هوندا، ته

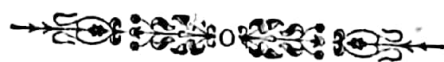
انهين جي ڪيڊ لاءِ جست ڪيترو ۽ سلفيورڪ ائسڊ ڪيترو

گهرجي سو سهنجائي سارو، چئي سگهجي ٿو.

علم ڪيميا.

انهن ريت سڀ ڪيميائي ڦير گهير نشانين سان
 ڏيکاري سگهجن ٿا، ۽ جيڪي ڦير ڦار ٿين ٿا، ۽ هر ڊگ شي جو
 ڪيترو انداز وٺڻ گهرجي، ۽ هر ڊگ قسم جي شي جو ڪيترو
 انداز پيدا ٿئي ٿو، اهي سڀ ڳالهينون انهن نشانين جي
 مدد سان سولائي سان سمجهي سگهجن ٿي.

نيون نيون ڪيميائي شيون ڳولي ڪڍڻ ۽ اُهي
 ڄامان جڙيلون آهن، ۽ انهن جون خاصيتون ڪهڙيون آهن،
 انهي ڳالهه کي نستوڪ ڪرڻ اهو ڪيميا ڄاڻندڙ جو ڪم آهي،
 ڪيميا ڄاڻندڙ کي ڊڪٽرو پيرو پڪ ٿي ته فلاڻي مرڪب
 شي هن ريت ٿئي ٿي، ۽ انهن ڦير ڦار لاءِ فلاڻي شي جا
 هيترا ڀاڱا وٺڻ کپن، ته اها ڳالهه هميشه لاءِ مقرر ٿي ساڻي،
 ۽ وري ڦرندو ڪڏهن ڪين، ڇاڪاڻ جو سڀ ڪيميائي
 ميلاپ هميشه ٺهيلن نيمن پرماني ٿيندا رهندا آهن ۽ اُهي
 نيٽر ڪڏهن به مٽبا ڪين آهن.



ينٽرن ڪر آڻڻ ۽ تجربن ڪرڻ لاءِ سمجهاڻي.

۱. هر هڪ تجربو ڪلاس ۾ ڪري ڏيکارڻ کان اڳ سنڀالي ڪري ڏسو ۽ هن ڪتاب ۾ ڏنل بيان برابر ڌيان ۾ رکڻ.

۲. زباني سيکارڻ ۾ جئين چٽي ۽ سمجهاڻي جو ضرور آهي، تئين تجربي ڪرڻ ۾ به صفائي ۽ سنائيءَ جو ضرور آهي.

۳. تجربن ڪرڻ لاءِ جن وٽن جو گپ هجي سي سڀ ميز تي ڏاهي ٺڪي تيار ڪري رکڻ، ته مونجهارو يا دير نه ٿئي.

۴. جڏهين سيکارڻ جو ڪم پورو ٿئي تڏهين سڀ

ينٽر خبرداري سان صاف ڪري نمونن سوڌا ڪنهن پيٽي يا ڪٽ ۾ کڻي رکڻ، ۽ انهن کي ڪلف ڏيئي ڇڏيو. گهڻا

تيز آب، خصوص سلفيورڪ ائسڊ (گندڪ جو) ۽ نائٽرڪ

ائسڊ (شوري جو) شين کي کائي ڇڏيندا آهن، فلسفرس کي

ڀاڱمرادو ڊاه لڳي ويندي آهي، تنهنڪري پوائتو آهي.

اھي ۽ شيون زھري آھن، تنھنلاءَ ڪم پوري ٿيڻ پھچاڻا اھي
سڀ شاگردن وٽان ڪٽي سيڪاريندڙ خلاصي ڪوٺي ۾ بند
ڪري ٺيئي رکي.

۵. سيڪاريندڙ جي تجربا ڪري ٽيڪاريا آھن سي
وڏي عمر وارا ۽ وڌيڪ سڪيل شاگرد وري سيڪاريندڙ جي
نظر هيٺ ڪن ٿا فائدو آھي.

تجربن بابت اشارا:—

تجربو ۱. - جيڪڏھين ٻاڏليءَ جو منھن تمام ويڪرو
ھجي ٿو ھنجي مٿان پتو رکي ڇڪاڇيس، تہ ٿاڙي ھوا
منجھس پيئي ويندي ۽ موربتي ٻڙندي پيئي.

تجربو ۲. - ڪاسٽڪ سوڊا واريءَ ھن ٻڙ جي لا نليءَ
کي ھرھڪ تجربي ٿي رڳو کان پوءِ سنڀالي ٺيئي ٻوڇ ٿيئي
رڳو گھرجي ٿو ھوا مان ڪاربانڪ ائسڊ ۽ آلاط نہ وڃي ھنر
ملي. ساڳيو ڪاسٽڪ سوڊا گھڻا ڀيرا تجربن ۾ واپري ٿو
پوءِ اھو ڪڍي ڦٽو ڪجي ۽ نليءَ کي صاف ڪري منجھس
ٿاڙو ڪاسٽڪ سوڊا وڃھڻ کپي.

عالم ڪيميا

تجربو ۵. - آزمائش جي نالي ۾ به ائين ڪجي :

گندڪ ٿي ته تنهن کان اڳي ٺاهي جا چلڻا چڱي ۾ ٿين.

انءُ خبرداري ڪرڻ گهرجي، نه ته اُنجهي لاءِ برابر نه ٿين.

تجربو ۶. - فاسفرس کي سنڀالي ڪيو : هنڪي

هميشه پاڻي ۾ رکي ٽڪر ڪريو. پوءِ سنڀالي ۽ آهستي

آهستي انهي فاسفرس جي ٽڪر کي مَس چئي سان سُڪايو

۽ سُڪي ڪپ يا ننڍي چمڻي سان کڻي ننڍڙي ٽرنڊي ۾

رکائي ٽي رکوس.

تجربو ۱۰. - هي سياري ۾ سولائيءَ سان ڏيکاري ڪين

سگهيو. ڇاڪاڻ ته سڄي روشنائي جهڙي نه آهي.

تجربو ۱۲. - گروءَ جي بئٽريءَ ۾ پير جي ريت. ٿان ۾

ڏيڍ پاڻي ۾ جو وڃي تنهن ڏيڍ آڻو گندڪ جو تيز آب اوتي

وڃي ۽ انهن پاڻي کي چڱي ريت ملائي، پوءِ کڻي ڇڏيوس

ٿان ۾ بيهي. سڀ پٽ ۽ ڌاتوءَ جون ٿارون، سڻڊ پيپر

آغاز علم حڪومت.

۱۸۸

(ڪاٺ ۽ ڌاتوءَ جي سامان صاف ڪرڻ لاءِ هڪ ڀر جو ڪاغذ
 جنهن جي هڪ پاسي تي واري ۾ چٽڪايل آهي) هڻي اهڙيون
 صاف ڪريو جو چلڪن پيٽي. پوردار خانن ۽ پلٽينسرن
 سوڌي بئٽري ٺاهي رکيو. ۽ ٿارسين سڀ ملائي ڇڏيو. خانا
 ڀرجي وڃن ايترو پاڻي گڏيل گندڪ جو تيز آب اوتي وڃو؛
 پوءِ ڪيف سان هر هڪ پوردار خاني کي نائٽرڪ ائسڊ سان
 سنڀالي ڀريو. هاڻي بئٽري ٽاجري ڪرڻ لاءِ تيار ٿي.
 ڪم لهي رهي، ته گندڪ جو تيز آب وري ٻاٽليءَ ۾ لاهي
 وجهجي. ۽ نائٽرڪ ائسڊ پيٽي ٻاٽليءَ ۾ اٽلائي ڪڍي وجهجي،
 پر جي بئٽري گهڻي وقت تاءُ ڪم آئي هجي ته پوءِ اُهي
 ٻئي تيز آب هاري ڇڏجن. پوردار خانا ۽ جست جا پٽ
 ساڃي رات پاڻيءَ ۾ ٻوڙي رکي ڇڏجن. ۽ پوءِ صبح جو
 انهن کي وري پنهنجي پنهنجي جاءِ رکجي. پلٽينسرن جون
 ٿارون لڳائي نه هجن ۽ جست جي پٽن مان ڪنهن مان

علم ڪيميا.

ٿيل نڪري ته انهن تي وري پارو چاڙهجي. هٿڊروڪلورڪ

اٽسڊ سان پٿري کي ڌوئي پوءِ مٿان ڪجهه پارو ۽ آڊو

اٽسڊ ڪٽي اوتڙجي ته هن تي پارو چڙهي پوي. گهڻا ڀيرا

اهڙيءَ ريت ڪرڻ پڇاڻا انهن ڌاتوءَ کي هڪجهڙو چاڪو

رنگ اچي ويندو ۽ پاڻيءَ سان مليل گندڪ جي تيزاب ۾

تارن ملائي بنان نه ڳرندو.

تجربو ۱۶. - سوڊير ۽ پارِي جي ميلاب ڪري هميشه

ٿورو ڌڪاءُ ٿيندو آهي پر هن مان جو ڪونهي. هميشه

سوڊير کان پنڌجوڻو پارو وٺڻ گهرجي.

تجربو ۱۷. - گندڪ جو تيزاب (ڌڪ ڀاڱو) ۽ پاڻيءَ

(ڇهه ڀاڱا) اڳي ملائي رکڻ چڱو آهي؛ تيزاب سنهي ڌار سان

پاڻيءَ ۾ نانئون، ۽ پوءِ پاڻيءَ کي چڱي طرح گهمايو.

تجربو ۲۰ - ساخت ويڪري ڪانچ جي نليءَ جو ٽڪر

جنهن کي ڳوڙهي نه هاجي، ۽ F نليءَ کي ٻوڇ لڳل هاجيس

آغاز علمِ حکمت.

۴ شکل بر ڏيکارئي پرماڻي ۽ پڇاڻي ٿا ۽ وڌايل هجي سو
 ۵ ڳوڙهي واري نليءَ A جي بدران ڪر اچي سگهي ٿو.
 اڌ آئوڪس کن جيتري ٿاهي جي ڪٽ نه وجهي ته پاڻي
 مٿي ٿورڙو چڙهندو. تجربو پورو ٿي رهي تنهنڪن پوءِ
 گهٽيل ٿامون ڏئي ٿي پيو ٿي تنهن مهل (ٽئين تجربي
 ۶ ۾ آيل دٻي سان) مٿين هوا لڳي ته آڪسيجن سان
 هنجو ڪيميائي ميلاپ ٿئي يعني هو ڪٽجي پئي.
 اها ڪٽ جا ٿيندي تنهنجي تور وڌي اصل جيتري وڃي
 ٿيندي. ۽ انهن ساڳي تجربي جي وري ڪرڻ لاءِ اها موٽي
 ڪر آڻي سگهجي ٿي.

Gul Hayat Institute

تجربو ۳- آڪسيجن سان ڪيميائي ميلاپ ٿيڻ

ڪري اهو تور جو واڌارو پٿرو ڏسجي، تنهنلاءِ مقناطيس

چڱو پورو تمام سنهون ۽ ساهمي عمدي ڏجڻ رکي.

آڪسيجن جي چوساڻي وڃڻ ڪري جو تور جو واڌارو ٿئي ٿو

علم ڪيميا. ۱۹۱

تنهنجي ڏيکارڻ جي ٻي ريت اها آهي جا مٿي بيان ڪيل آهي. انهي ۾ گهٽيل ڌامون هوار ٿيڻو آهي.

تجربو ۳۶ - گئس نليءَ جي چيڙي تي جتا ڪري

پري تنهنجي واسطي ٿورو استعمال گهرجي.

تجربو ۴۰ - جنهن ڪوئيءَ ۾ هوا نه ايندي هجي تنهن

ڪلورائن گئس ٽسڻ نه ڏجي.

تجربو ۵۲ - بلوپائپ ڪم آڻيندي مهل ڊمر ڳلن مان

ڪڍجي، ڦٽڙن مان نه ڪڍجي؛ جڏهين گهرجي تڏهين

نڪ مان ساهه ڪڍي انهي ريت ڳلن کي ٽوڪي سگهجي ٿو.

Gul Hayat Institute

سوال.

۱. - باه.

۱. سوڙهي ڪچي سان ڪاٺي جي صفا ٻاٽلي ۾

جڏهين بتي پري ٿي تڏهين ڇاڻو ٿئي؟

۲. بتيءَ جي پري وڃڻ کان پوءِ ٻاٽلي واري هوا اها

ساڳي نه آهي جهڙي بتي پري کان اڳي هئي اها ڳالهه توهين

ڪئن ڏيکاريندو؟

۳. ڇن جو پاڻي جو ڪير جهڙو ٿي ٿو پوي سو ڪهڙي

سبب کان؟

۴. بي رنگ ڪاربانڪ ائسڊ گئس کي بي رنگ

هوا کان ڪئن سڃاڻي سگهيو؟

۵. جڏهين بتي پري ٿي تڏهين جو ڪاربانڪ ائسڊ

گئس ڇڙي ٿو سو اچي ڪٿان ٿو؟

۶. توهين ڪئن ڏيکاري سگهندو ته ڪاربانڪ

ڊونهن، يا ڪوئلو بتيءَ جي موم مان ملي ٿو سگهي؟

علم ڪيميا. ۱۹۳

۷. تجربو ڪري ڏيکاريو جنهن مان ڏسجي ته بتيءَ جي

پرط سان پاڻي جڙي ٿو.

۸. بتيءَ پرط مان چئن شين بابت اوهين سکيا

آهيو سي لکي ڏيکاريو.

۹. توهين اهو نتيجو چوڻا ڪيو ته بتيءَ جي ميٽ

ناس نه ٿي ويئي آهي، پر رڳو روپ مٽيو اٿس؟

۱۰. ڪو اڳواٽ ائين چئي سگهي ها ته بتيءَ پرط

وقت ميٽ مان مٽجي پئي به نرالي شي جڙي پوندي؟

۱۱. ماڻهن کي هنن ڳالهين بابت ڪئن ٿي سٺ

Gul Hayat Institute

پوي؟

۱۲. ڪيميا (رساين وديا) کي تجربِي جو علم

ڪري چوڻا سڏين؟

آغاز علمِ حکمت.

۱۹۴

۲. - باه.

۱. چله هر ساجو ڏينهن جي اگر پيا ٿا پون سي

ڪيڏي ٿا وڃن؟

۲. هڪڙو تجربو ڪري ڏيکارو جنهن مان ثابت ٿئي

ته پرندڙ موم بٽي مان جو ڪاربانڪ ائسڊ گئس ۽ پاڻي

نڪري ٿو تڏهو وزن، پرط کان اڳي جو موم بٽي جو وزن هو،

تنهنڪان زياده آهي.

۳. انهن جو سبب ڪئن سمجهائي سگهيو؟

۴. ڪيميائي ميلاپ جا ڪي مثال ڏيو.

۵. آڪسيجن گئس ڇا آهي؟ ۽ اڌو ڪٿي ٿو لپي؟

۶. وڌيڪ تجربو ڪرط سان شين جي اڻپڻي ۽

ناس ٿيڻ بابت ڪهڙو عام قاعدو معلوم ٿيو آهي؟

۷. سمجهايو ته جڏهن ڪيميائي ميلاپ ٿئي ٿو

تڏهن گرمي نڪري ٿي اها ڳالهه تودين ڪئن ڏيکاريندو؟

۸. جڏهين چن تي پاڻي وجهجي ٿو تڏهين هو گرم

ڇڪاڻ ٿو ٿئي؟

۹. شيشي ۾ پيلي گندڪ ۽ ڇاڪڻي ٿاهي جي

چلتن کي گڏي ٽپائڻ ڪري ڇا ٿو ٿئي؟

۱۰. تجربي ٿي رهڻ کان پوءِ جا ڪاري شي شيشي ۾

رهي ٿي سا ڇا آهي؟

۱۱. جڏهين گاه کي باه ٿي لڳي تڏهين ڇا ٿو ٿئي

۱۲. - هوا.

۱. وانڻ ڇا آهي؟

۲. تجربي سان ڪئن ڏيکاري سگهندو ته هوا ۾

ٻن قسمن جا ادرش گئس آهن؟

۳. انهن گئسن کي ڪهڙا نالا ڏنل آهن.

۴. اهي گئس ڪهڙن گڻن ۾ ڪهڙي کان ڌار ڌار آهن؟

۲. - هوا.

۱. وايوچڪر جي گئس آھن تنھن ۾ ڪھڙو گئس

جانور ساھ ڪٽڻ ۾ ڪم آڻين ٿا ؟

۲. ماڻھو ۽ ٻيا ساھ وارا جا هوا ۾ ڪٽڻ ۾ ڪم آڻين

تنھن ۾ ڪي ڪيميائي ڦيرگهير پيدا ٿين ٿا ؟

۳. ھڪڙو سادو تجربو ڪري ڏيکاريو جنھن مان

سماجھجي تہ ائين ٿئي ٿو.

۴. ڦٽڻ ۾ رت سان جڏھن آڪسيجن وڃي ٿو

گڏجي تڏھن انھن آڪسيجن کي ڇاڻو ٿئي ؟

۵. جانور جي گوشت ۾ ڪرڻ ڪاربان آھي اھا ڳالھ

توھن ڪئن ڏيکاري سگھندو ؟

۶. جانورن جا بُت ٻين آس پاس وارين بي جان

شين کان وڌيڪ گرم ڪھڙي سبب ڪري ٿا لڳن ؟

۵. - هوا

۱. ونسپتي (نباتات) ۾ ڪاربان آهي اها ڳالهه توهين

ڪئن ثابت ڪري سگهندو؟

۲. وطن ٻوٽن کي وڌڻ لاءِ جو ڪاربان ڪپي سو

انهن کي ڪٿان ٿو ملي؟

۳. ڪجهه ڇن جو صاف پاڻي تراشي گلاس ۾ اوتي

انکي ٿورن منٽن تاءِ هوا ۾ رکي ڇڏبو آهي ته ڇا ٿيندو آهي؟

۴. هوا ۾ جو ڪاربانڪ ائسڊ گئس آهي سو ڪهڙو

ڪم ٿو ڪري؟

۵. تجربو ڪري ڏيکاريو جنهن مان معلوم ٿئي ته

سج جي سوچڻ ۾ ڪا به ڪاربانڪ ائسڊ جي جزن کي

داردار ڪرڻ ۽ آڪسيجن کي گئس جي صورت ۾ خلاصو

ڪري ڇڏڻ جي وطن کي طاقت آهي.

۶. پراڻين ۽ وطن جي ڌم ڪٽڻ ۾ ڪهڙو ڦير آهي؟

آغاز علم حڪومت.

۱۹۸

۶. - پاڻي.

۱. پاڻي جون جي ٿي جدا جدا حالتون آهن منجھا
ذالا ٻڌايو.

۲. جيڪڏھين برف کي گرمي ڏيبي تہ پگھرجي
پاڻي ٿي پوندي، ۽ جي گھڻي ديزتاءَ تپائيس تہ پاڻي
ٽھڪندو. پاڻي ھر جڏھين بجلي داخل ڪبي آھي تڏھين
چاٿيندو آھي؟

۳. جن گئسن مان پاڻي جڙيل آھي تنکي ڌار ڌار
ڪرڻ جو جو ينٽر آھي تنھنجي شڪل ڪڍي ڏيکاريو.
۴. آڪسيجن ۽ ھڊروجن کي ڪھڙي پرسجاڻي
سگھندو؟

Gul Hayat Institute
۵. ٻين ريشن سان بہ پاڻي مان ھڊروجن نڪري
سگھي ٿو؟

۶. پاڻي ھر پوٽاسير ڌاتو وڃھڻ ڪري چاٿو ٿئي؟
۷. انھين ريت نڪتل ھڊروجن ڪئن ڪنو ٿي
سگھي ٿو، ۽ اھو آڪسيجن نہ آھي ۽ ھڊروجن آھي انھين
کالھ جي پڪ ڪئن ڪندو؟

علم ڪيميا.

۷. - پاڻي.

۱. جست، سلفيورڪ ائسڊ (گندڪ جو ٽيز آب) ۽

پاڻي سان هٽڊروجن ڪئن ٿو ملي سگهي؟

۲. هٽڊروجن گئس پري ٿو ۽ هوا کان هلڪو آهي

تنهنجي ڏيکاريل لاءِ انهيون گئس سان پيريلين بن شيشن کي
اوهين ڇاڪندا آهيو؟

۳. جڏهين هٽڊروجن پري ٿو تڏهين ڇا ٿو ڇڙي ۽

تجربي ڪرڻ سان اها ڳالهه ڪئن ثابت ڪري سگهندو؟

۴. ڪئن ثابت ڪندو ته جڏهين هوا ۾ هٽڊروجن

پري ٿو تڏهين ڪاربانڪ ائسڊ گئس ڪين ٿو ڇڙي؟

۵. هٽڊروجن جوڙڻ ۽ ٻائيلين ۾ ڪٿي ڪرڻ جو

جيڪو ينٽر آهي تنهنجي شڪل ڪڍي ڏيکاريو.

۶. پاڻي ۾ آڪسيجن ۽ هٽڊروجن کان سواءِ ڪي

ٻيو به آهي؟

آغاز علم حڪمت.

۲۰۰

۸. - پاڻي.

۱. ساهي جي شڪل ڪڍو.

۲. ٿامي جي تئل ڪٿي هٿڊروجن گئس لڳي ٿو

تڏهين ڇا ٿو ٿئي؟

۳. تور ۾ پاڻي جي بناوٽ ڏيکارڻ لاءِ جو ڀنڊر ڪر
ايندو آهي تنهنجي جوڙ جو ورڻن ڪري ٻڌايو.

۴. تجربي ڪرڻ سان ڪئن ڏيکاري سگهندو ته

پاڻي ۾ ۱۶ پاڻا (تور ۾) آڪسيجن ۽ ۲ پاڻا هٿڊروجن آهي؟

۵. پاڻي جي ڪيميائي بناوٽ جي هڪ ڀيرو پوري

تحقيقات ٿي ته وري ٻيهر انجي تحقيق ڪرڻ ضرور

آهي يا نه؟ جي ضرور نه آهي ته ڪهڙي سبب ڪري؟

عسر ڪيمپيا.

۹. - پاڻي.

۱. جھري جي مٺي پاڻي ۽ سمنڊ جي پاڻي ۾ ڪهڙو
تفاوت آهي؟

۲. سمنڊ جي پاڻي مان لوڻ ڪئن ڪڍي سگهندو؟

۳. سمنڊ جي پاڻي کي ٻيٽ جھڙو مٺو پاڻي ڪهڙي

تجويز سان ڪندو؟

۴. پاڻي ۾ لوڻ جي چڪڙ کان وڌيڪ باريڪ ڀرڪ

ڪهڙي آهي تنهنجو بيان ڪريو.

۵. ”گارڻ“ ۽ ”قلمچن“ انهن لفظن جو مطلب

ڇا آهي؟

۶. جڏهين ڦٽڪي ۽ سلفيت آوڪاڀر جا قلم

پاڻي ۾ ڳارجن ٿا ۽ انهن پاڻي کي ڀات ڪري اڏائجي ٿو

تڏهين ڇا ٿو ٿئي؟

۷. توهين ڪئن چئي سگهندو ته ڦٽڪي جا قلم

ڪهڙا آهن ۽ سلفيت آوڪاڀر جا ڪهڙا؟

آغاز علم حڪومت.

۲۰۲

۱. - پاڻي.

۱. ڪڪرن ۾ بوسات ڪئن ٿي وڃي؟

۲. آلاط مٿي آسمان ۾ وڃي اُتي رهي ٿي تنهنجو

ڪهڙو ڪارڻ آهي؟

۳. مينهن پڪيل پاڻي آهي انهن طرح چوڻ لاءِ

اسان کي ڪهڙا سبب آهن؟

۴. پرڻي ۾ ٿي جيڪو پاڻي وڃي ٿو سو سڀ اصل

ڪٿان ٿو اچي؟

۵. پاڻي ۾ جاواري يا مٽي ٿئي ٿي سا توهين ڪئن

ڌار ڪري سگهندو؟

Gul Hayat Institute

۶. الڳ رهيل ۽ گري ويل شي جي وچ ۾ ڪهڙو

فرق آهي؟

۷. ڪنڊ يا لوط کي پاڻي ۾ وجهي گهمائبو آهي ته

ڇا ٿيندو آهي؟ پاڻي کي ڇاڻڻ سان ڪنڊ يا لوط ڌري

ڌار ڪري سگهيو؟

۲۰۳

علم ڪيميا.

۸. ڪئن چئي سگهندو ته پاڻي ”نرم“ آهي يا

”سخت“؟ مٿين جو پاڻي سخت آهي ڇا؟

۹. جيسر سان نرم پاڻي کي سخت ڪئن ڪري

سگهيو؟

۱۱. - پاڻي.

۱. جيڪڏهن صاف ڇن جي پاڻي کي گهٽي ڌاءُ

ٽوڪ ڏي آهي ته ڇا ٿيندو آهي؟

۲. مٿين تجربي ۾ ڪير جهڙو ڇن جو پاڻي وري

صفا ڇاڪاڻ ٿوئي؟

۳. هن صفا پاڻي ۾ گريل ڇاڪ آهي اها ڳالهه ٽوهين

ڪئن ڏيکاري سگهندو؟

۴. ڇاڪ واري گهٽي پاڻي کي ڪهڙي ريت نرم

ڪري سگهيو؟

آغاز علم حڪمت.

۲۰۴

۵. ٽيمس ۽ ٽرينٽ ٻنهي ندين جو پاڻي سخت آهي.

انهن ٻنهي ندين جي پاڻيءَ ۾ ڪهڙو ڪهڙو تفاوت آهي، ۽

انهن تفاوت جو سبب ڪهڙو آهي؟

۶. پاڻي ڪاڙهڻ جي ديگين ۽ ديگڙن ۾ اڪثر جو

سخت چلتو ٻجهي پوندو آهي سو ڇاڪاڻ؟

۷. شهرن ۾ جو کوھن جو پاڻي ٿئي ٿو سو اڪثر پيٽ

لائق نه آهي سو ڇاڪاڻ؟

۸. وڏن شهرن کي چڱو پيٽ جو پاڻي ڪئن ٿو ملي؟

۹. ماڇين کي آڪسيجن ڪيئن ملي ٿي سو انهن کي

ڪئن ٿو ملي؟

۱۰. چڱيءَ طرح ڪڙهيل پاڻي جو ٿري ويو هجي، پر

جنهن کي وري هوان لڳي هجي، تنهن ۾ ماڇي وجهي ته ٿرت

مري ويندي، سو ڪهڙي سبب ڪري؟

۱۲. - ذرتي.

۱. اسانکي ڪئن ٿي خبر پوي ته ذرتي جو اندريون ڀاڱو اڌو گرم آهي جنهنڪري ٽڪري پگھري پون ٿي؟
۲. ڇاڪي ته جڏهين هٿڊروڪلارڪ ائسڊ اوتري وڃي ٿو تڏهين ٻڙ ٻڙ ڪهڙي سبب کان ٿي ٿئي؟
۳. توهين ڪئن ڏيکاري سگهندو ته ۲۹ تجربو ۾ ڊائني ڪاربانڪ ائسڊ گئس سان ڀرجي ٿي پوي؟
۴. ڇاڪي بدلائي چن ڪئن ٿو ڪري سگهجي؟
۵. ڇاڪي ڪيميائي مرڪب جو ٿا چون سو

سمجهايو.

Gul Hayat Institute

۱۳. - ذرتي.

۱. ڳاڙهي ٻڙي جي آڪسائيڊ مان آڪسيجن ڪيڊ
- جي لاءِ تجربو ڪري ڏيکاريو ۽ انهن جو پينٽر ڪم اچي ٿو
- ٺهندڙي شڪل ڪيڊ؟

آغاز علم حڪومت.

۲۰۶

۲. انهن ٻاڙهي چوري کي ڀاري جو آڪسائيڊ ڇوڻا

چون؟

۳. جيڪڏهن توهان وٽ ڀاري جي آڪسائيڊ جا

۲۱۶ آئونس هوندا ته انهن ڀاري جا ڪيترا آڪسيجن جا

ڪيترا آئونس نڪري سگهندا. بشرطيڪ تجربي ڪرڻ

کي زيان نه ٿيندو؟

۴. آڪسيجن جي ڪيميائي ميلاپ جو مطلب

ڇا آهي؟ انهن ميلاپ جا ڪي پٿر مثال ڏيو.

۵. ڪٽجڻ ڪري لوهه زياده ڳرو ٿئي ٿو اها ڳالهه

تجربي سان ڪئن ثابت ڪندو تنهنجو بيان ڪريو.

۶. گهٽين خاڪي شين ۾ ٿڌو آهن تنهنجي ڌيڪار طلاء

ڪن تجربن جا نالا ڏيو.

۷. اڇي ”شيهي جي شڪر“ مان شيهو ڌڻو ڪهڙي

ريت ڪيندو؟

۱۲. - ڌرتي.

۱. ڪوئلا ڪٿي ٿا لپن، ۽ ڪئن ٿا ملن؟
۲. توهان کي ڪئن ٿي خبر پوي ته جتان ڪوئلا لپن ٿا اُتي وڃي پوريل آهن؟
۳. ڪهڙي سبب ڪري ٿا اوهين چئو ته ڪوئلي ۾ ڪاربان ۽ هٿڊروجن آهي؟
۴. تماڪ پيڻ جي ولايتي چلم ۾ ڪوئلن جو گئس ڪئن جوڙي سگهندو؟
۵. گهڻو ڪوئلن جو گئس جوڙڻو هاڻي ته ڪئن جوڙجي، اُن کي ڪٿو ڪئن ڪجي، ۽ شهر ۾ گهر گهر ڪئن پيچائجي؟
۶. ڪول گئس ڪري ٿو رهي ته تماڪ پيڻ جي چلم يا رٿارت ۾ باقي ڇڏو رهي؟
۷. ڪن قسمن جي ڪوئلن مان ٻين قسمن جي ڪوئلن کان وڌيڪ گئس ڇوڻو ڪري؟

آغاز علم حڪومت.

۲۰۸

۸. گئس ڌاران ڪوئلن مان ٻي ڪهڙي وسٽ ٿي

نڪري؟

۹. ڪوئلن جي اڀيوگن بابت مختصر مضمون لکو.

۱۰. - ڌرتي.

۱. ڪهڙو سبب آهي ته جڏهين ڪوئلن جو گئس

پري ٿو تڏهين روشنائي ٿئي ٿي، ۽ جڏهين هٽڊروجن پري ٿو

تڏهين روشنائي نه ٿي ٿئي؟

۲. مومبئيءَ جي جوت ڌي نهاريو ۽ اُنجي ڌار ڌار

ڀاڱن جو نقشو ڪيو.

۳. ڪهڙين ڳالهين ۾ ٻرندڙ مومبئي گئس جي

ڪارخاني جهڙي آهي؟

۴. مومبئيءَ جي جوت جي اندر جو ڪارو سنگ آهي

سو اڻ ٻريل گئس سان ٻريل آهي اهو توڻين ڪن

سمجهائي سگهندو؟

علم ڪيميا.

۲۰۹

۵. اڱرن جي ڪاٺين ۾ جي پوائنٽا ڌڪا وٺين ٿا تنجو
ڪهڙو ڪارڻ آهي؟

۶. جن اصولن تي ڊيوئي وارو سلامتيءَ جو فانوس
ٺهيل آهي سي سمجهايو.

۷. ڊيوئي واري فانوس جي شڪل ڪڍو.

۱۶. - تَتَوَ ۽ گڏيل پدارت (مفرد ۽ مرکب جسرو).

۱. ”مفرد جسرو“ يا تَتَوَ ۽ مرکب جسرو يا گڏيل

پدارت اهي سمجهايو ۽ انهنجي واکاڻ ڪريو. هر هڪ
قسمر جي شين جا مثال ڏيو.

۲. اسان کي ڪيترن تَتَوَن جي خبر آهي؟

۳. مکير تَتَوَن جا نالا لکو ۽ انهن کي ذاتو ۽ آذاتو

انهن ٻن قسمن ۾ وراهيو.

۴. جي تَتَوَ بلڪل هڪ جهڙا آهن انهن جو جهٽ پٽ

ٻاهر ميلاپ ٿئي ٿو يا انهن جو ٽوٽڻي جي هڪ ٻئي کان تمام

گهڻو فرالا آهن؟

آغاز علم حڪمت.

۲۱۰

۱۷. - آڏاڻو ٿتو.

۱. آڪسيجن گئس جا مکيه گڻ بيان ڪريو.
۲. ڊو ڪهڙي ريت سولائيءَ سان نڪري سگهي ٿو؟
۳. جڏهين گندڪ ۽ فاسفرس آڪسيجن ۾ ڀرن ٿا تڏهين جي شيون ٺهن ٿي سي ائسڊ (ٽيز آب) آهن اها ڳالهه ڪئن سمجهائيندو؟
۴. هوا ۾ هٽڊروجن خلاصيءَ حالت ۾ ٿئي ٿو يا نه؟
۵. هٽڊروجن هوا کان هڪو آهي سا ڳالهه ڪئن ڏيکاري سگهندو؟

۶. ٿي شيشا بي رنگ گئس سان ڀريل آهن :
توهين ڪئن چئي سگهندو ته فلاٽي شيشي ۾ آڪسيجن،
فلاٽي ۾ هوا ۽ هٽڊروجن آهي.

۷. هوا مان نئٽروجن ڪئن ڪڍندو؟
۸. ڪن مرڪب جسمن جا ذالا ٻڌايو جنهن نئٽروجن

هاجي.

۲۱۱

علم ڪيميا.

۹. نائٽرڪ ائسڊ ڪئن جوڙبو آهي؟ هنڌجا گڻ

ڪٿا آهن؟

۱۰. نائٽرڪ ائسڊ، الڪلي ۽ ڪار ادي لفظ سمجهايو.

۱۱. جيڪڏهن الڪلي پوڌاش نائٽرڪ ائسڊ سان

ملايو ته ڇا ڄڻدو؟

۱۲. هيرو ڪاربان آهي سو توهين ڪئن ثابت

ڪندو؟

۱۳. اڇي ڪنڊر ڪارو ڪاربان آهي اها ڳالهه توهين

ڪهڙي تجربي سان ڏيکاري سگهندو؟

۱۴. جيڪڏهن ڪاربان تنو پڙهي تي نه هجي ها

ته جيڪر ڪهڙو نتيجو پيدا ٿئي ها؟

۱۸. ذ آڌانو ٿنو.

۱. ٽڪري لوڻ ۾ ڪهڙا ٿنو آهن؟

۲. لوڻ مان ڪلورائين ڪهڙي ريت ڪڍي

سگهندو؟

آغاز علم حڪمت.

۲۱۲

۳. ڪلورائين تَتَوَ جا مُکيہ گُڻ بيان ڪريو.
۴. اڇي بليچنگ پاڻوڊر (رنگ لادڻ جو چورو) ۾ ڪلورائين آهي سو ڪئن ڏيکاريندو؟
۵. پيلي گندڪ جي چپٽي ڇمڇي ۾ وجهي بتيءَ تي تپائي آهي تڏهين اوهانکي ڇا ڏسڻ ۾ ايندو آهي؟
۶. بندوق جي دارونءَ جوڙڻ ۾ گندڪ جو ڪم آڻيندا آهن؟
۷. جن ۾ گندڪ هجي اهڙي ڪي عام شيون چئي ٻڌايو.
۸. سڙيل هڏي جي ڪيميائي بناوت ڇا آهي؟
۹. توهانکي ڪئن ٿي خبر پوي ته فاسفرس ٻن روپن ۾ رهي سگهي ٿو؟ انهن ٻنهي ۾ تفاوت ڪهڙو آهي؟
۱۰. ڏئي ٻارڻ جي ٽيلين جوڙڻ ۾ فاسفرس ڇوڻا ڪمائين؟

۱۱. سيفتي مڙچيس (بي جو کي فيليون) ڇاڪاڻ

رڳو فيلين جي پيٽي ۾ ٻڙن ٿي؟

۱۲. ٽڪري بلور ڇا جو جڙيل آهي؟

۱۳. گلاس ڪئن ٿو جڙي، ۽ انهر ڇا آهي؟

۱۹. - ذاتو.

۱. لوه مان ڪهڙا فائدا آهن تنهن مان تمام مکيه ٻڌايو.

۲. گهاڙو لوه ۽ پالتو لوه جا خاص ڪهڙا آپيڻ آهن؟

۳. پالتو لوه ڪئن ٿو جڙي، ۽ گهاڙو لوه ۽ پالتو لوه

ڪيميائي تفاوت ڪهڙو آهي؟

۴. رڪ ڇا آهي، هو ڪئن ٿو جڙي، ۽ هنجون

مکيه خاصيتون ڪهڙي آهن؟

۵. لوه جي پوري تي سلفيورڪ ائسڊ (گندڪ جو

تيزاب) ڪري اوتبو ته ڇا ٿيندو؟

آغاز علمِ حڪمت.

۲۱۴

۶. انهي ۾ تجربِي ڪندي سائو وائٽريل يا لوه جو

سلفيت جڙي ٿو سو توهين ڪئن ڏيکاري سگهندو؟

۷. مٽي ۾ جو ڏاٽو آهي تنهنجو نالو ڇا آهي؟

بي شَي جنهن ۾ اهو ساڳيو ڏاٽو آهي تنهنجو نالو ٻڌايو.

۸. چن، (۲) سنگ مرمر، (۳) چپس، (۴) هڏي جي

مٽي انهن جي ڪيميائي بناوت ڇا آهي؟

۹. ڪئلسيم ڪلورائيڊ ڪئن ٿو جڙي؟

۱۰. ڪئلسيم ڪلورائيڊ جو ڳارو سوڊيم ڪاربانيت جي

ڳاري ۾ ملائبو ته ڇا ٿيندو سو لکي ڏيکاريو.

۱۱. مئگنيسيم جي وٽ هوار ٻاري ته ڇا جڙندو؟

۱۲. مئگنيسيم ٻارٽيسان جو اڇو چورو ٿئي ٿو تنهن ۾

اڀس ڪار ڪئن ٿي نڪري؟

۲۰. - ڌاتو.

۱. سوڊير کي ٽڪري تيل ۾ رکڻ جو ڪهڙو ڪارڻ آهي؟

۲. سوڊير کي ڇمڇي ۾ وجهي هوا ۾ ٽپائجي ٿو ته

ڇا ٿو ٿئي؟

۳. سوڊير جي ڪن مرڪبن جي ياداشت لکو.

انهن جا عام ۽ ڪيميائي نالا ڏيو ۽ انهن ۾ ڇا ڇا آهي سو ٻڌايو.

۴. ٽڪري لوڻ ڪٿي ٿو ٿئي؟

۵. لوڻ تي جذمين سلفيورڪ ائسڊ (گندڪ جو

Gul Hayat Institute

تيز آب) ڇا ٿي ۽ ڇا ٿيندو آهي؟

۶. ڪلي پوٽاش ۾ جو ڌاتو آهي تنهنجو نالو

ڇا آهي؟

۷. صابن ڪئن ٿو ڇڙي؟ نرم ۽ سخت صابن ۾

ڪهڙو تفاوت آهي؟

آغاز علم حڪومت.

۲۱۶

۲۱. - ڏاڻو.

۱. ڏاڻي جي ڪاڇي ڏاڻو ۾ ڇا آهي؟ ڏاڻي جا ڪي
آپيون ۽ پڌايون.

۲. ڏاڻي ۾ ڏاڻو ڪهڙي ريت ملي سگهندو؟
هنجو رنگ ڪهڙو آهي؟

۳. ڏاڻي کي جڏهين هو اهر تپائڻ جي ٿو تڏهين ڇا ٿو ٿئي؟

۴. جست جي عام ڪاڇي ڏاڻو ۾ جو نالو ڇا آهي؟

۵. جست ڪهڙي ڪم ٿو اچي؟ هنجو رنگ

ڪهڙو آهي؟ سندس ڪارن جو رنگ ڪهڙو آهي؟

۶. جست سلفيت جا بلور ڪهڙي ريت ٿا ڄڻ؟

۷. قلعي ڪهڙي ڪم ٿي اچي؟

۸. بلو پائپ ڇا آهي؟ مٽيءَ سان گڏيل ڪاڇي

ڏاڻو جي چوري مان قلعي جو داڻو ڪئن ڪڍي سگهندو؟

۹. شيهي جو ڪچو ڏاڻو ڪٿي ٿو لپي؟ هنجو

نالو ڇا آهي؟ سندس بناوت ڪهڙي آهي؟

۲۱۷. علم ڪيميا.

۱۰. شيهو ڪم ڪهڙي ٿو اچي ؟
۱۱. شيهي جا جي ڪمائن ۾ ڪم ڪن ٿا تن مان ڪن جا نالا وٺو.
۱۲. اچي شيهي، ڳاڙهي شيهي، ۽ ڪاري شيهي جو ڪيميائي نالو ڇا آهي ؟
۱۳. ڀاري ۽ ٻين سڀني ڌاتن ۾ ڪهڙو فرق آهي ؟
۱۴. پائليءَ ۾ رڳو ۽ ٿامون ٻئي آهن سو توهين ڪهڙيءَ طرح ثابت ڪري سگهندو ؟
۱۵. ڳهن ۾ رڳي جي بدران سون واپرائڻ ڪري ڪهڙو وقتو فائدو آهي ؟

۲۲. - نتيجا.

۱. ٻن آئونسن هٽڊروجن ملڻ لاءِ گهٽ ۾ گهٽ ڪيترا آئونسن پاڻيءَ جا وٺڻ گهرجن ؟

آغاز علم حڪومت.

۲. ڀاري جي آڪسائيڊ جي ۱۱۲ آؤنڊسن کي تپانه ٿر گهٽجي

کان گهٽو (۱) پارو ۽ (۲) آڪسيجن ڪيترو نڪري سگهندو؟

۳. آڪسيجن جو ملائيندڙ وزن ڪيترو ۽ ڀاري جو

ڪيترو آهي؟

۴. ڀاري جو آڪسائيڊ (۲) چن (۳) پاڻي (۴) سلفيورڪ

ايسڊ (گندڪ جو تيز آب) (۵) نائٽرڪ ايسڊ - انهن جون
ڪيميائي نشانمون لکو.

۵. $12 = n$ ۽ $16 = A$ ، تڏهين نائٽروجن جا جي پنج

آڪسائيڊ توهان کي معلوم آهن سي نشانين ۾ لکي ڏيکاريو ۽
هر هڪ جو وزن ڏيو.

۶. شورا ڪارٽي سلفيورڪ ايسڊ وڃي ڪري جي

ڦير گهير ٿين ٿا تنهنجي ڏيکارڻ لاءِ ڪيميائي مساوات لکو.

۷. ۶۳۰ پاؤنڊ نائٽرڪ ايسڊ يعني شورا ڪار جي

تيز آب جا ڪيڏا هجن ته ٿوري ۾ ٿورو ڪيترو سلفيورڪ ايسڊ

۽ ڪيتري شورا ڪار ڪر آڻي گهرجي؟

۸. چیکڈھین ۶۵ پاٹونڈ جست جا ۹۰ پاٹونڈ

سلنئیورک ائسڈجا ونبا ۽ کاجیر زبان نہ ٿیو تہ ہمیشہ ۲ پائوچی

هئڊ روجن = ۱۶۱ پائونڊ جسٽ جي سلفيت جا نڪرندا، اها

گالیم مساوات سان ثابت کریو۔

۹. آء، اُن، اُس، اَن، اَک، اَس، اَنِہن جي

بناوت جي سيڪڙي جو شمار ڪريو.



پورو ٿيو۔

Gul Hayat Institute